உ

சிவமயம்

ஆனந்தம் தரும் துதி அமுதம்

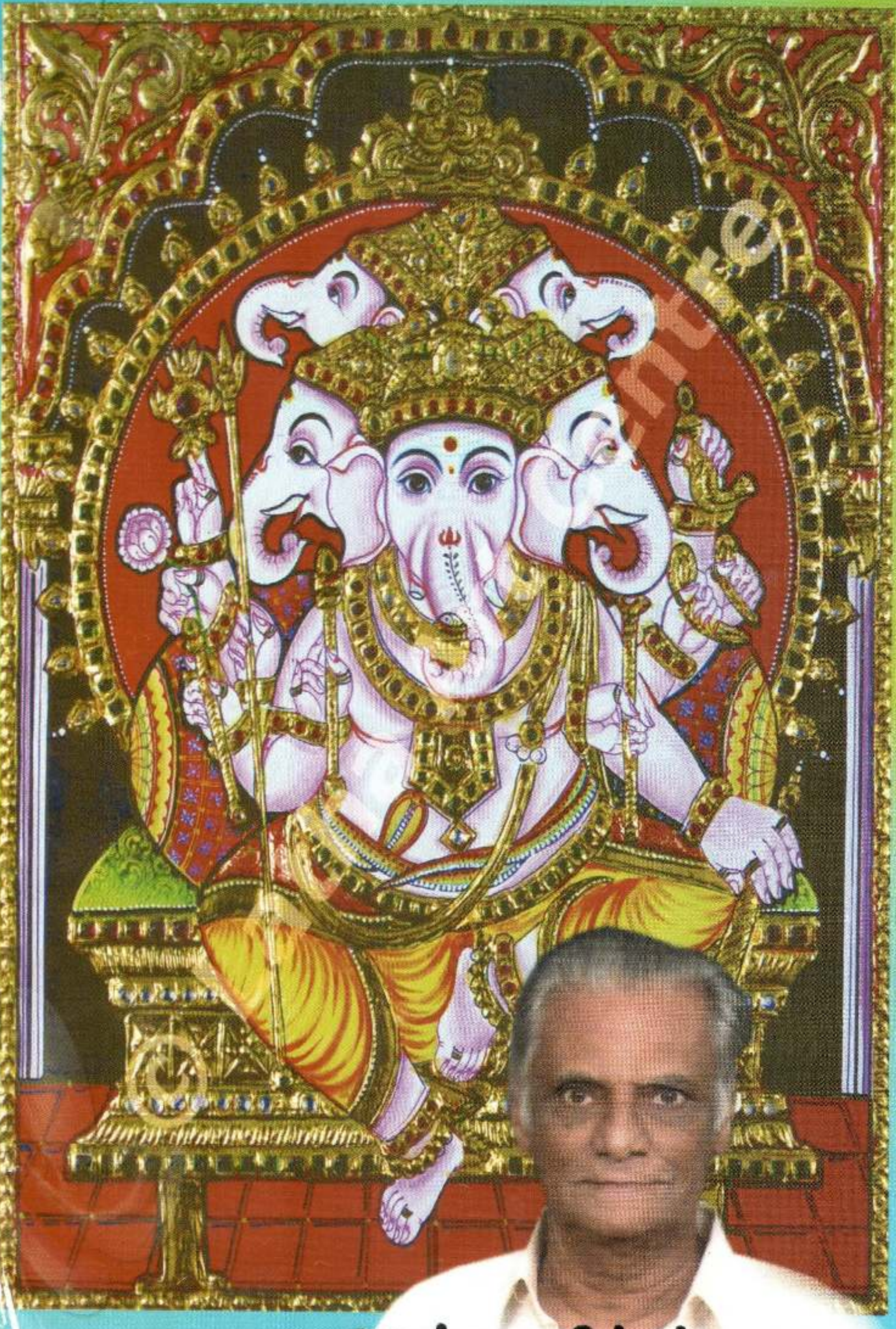

அமரர் நாகலிங்கம் யுவராசா

பொருளடக்கம்

01.	தியானம்	01
02.	விநாயகர் ஸ்தோத்திர மந்திரங்கள் பிரார்த்தனை	02
03.	திருமந்திரம்	02
04.	சித்தி விநாயகர் துதி	03
05.	விநாயகர் ஸ்துதி	03
06.	கணபதி தோத்திரம்	04
07.	ஸ்ரீ கணேச பஞ்ச ரத்தினம்	05
08.	திருப்புகழ்	06
09.	விநாயகர் போற்றி	07
10.	விநாயகனே வாழி	08
11.	தேவர்கள் செய்த துதி	08
12.	விநாயகனே காப்பாய்	09
13.	விநாயகரின் 16 மந்திரங்கள்	10
14.	சதுர்த்தி தினத்தில் ஜெபிக்க வேண்டிய அஷ்டோத்திரம்	11
15.	56 விநாயக மூர்த்தங்கள்	15
16.	விநாயகர் அகவல்	17
17.	விநாயகர் கவசம்	20
18.	காரிய சித்தி மாலை	23
19.	சுப்பிரமணியர் அஷ்டோத்திரம்	26
20.	கந்தர் ஷஷ்டி விரதம்	30
21.	சிவாஷ்டோத்திரம்	38
22.	சிவபுராணம்	42
23.	சிவகாமசுந்தரி அஷ்டோத்திரம்	45

24.	ஸ்ரீ லலிதா நவரத்ன மாலை	49
25.	ஸ்ரீ லிங்காஷ்டகம்	53
26.	கௌரி காப்பு	55
27.	ஸ்ரீ கருமாரி அம்மன் ஸ்தோத்திரம்	61
28.	சகலகலாவல்லி மாலை	64
29.	அபிராமி அம்மைப் பதிகம்	67
30.	அபிராமி அந்தாதி	73
31.	திருக்கேதீஸ்வரப் பதிகம்	94
32.	கோளறு பதிகம	96
33.	திருப்பள்ளியெழுச்சி	99
34.	திருவெம்பாவை	102
35.	திருக்குறள் (கடவுள் வாழ்த்து கல்வி நன்றியறிதல்)	108
36.	ஆத்தி சூடி	111
37.	கொன்றை வேந்தன்	115
38.	நல்வழி	119
39.	சைவ வழிபாட்டு விளக்கம்	135

உ

கணபதி துணை

தியானம்

ஓம் கருணையும் அன்பும் நிறைந்த இறைவா!
நாம் உன்னைத் தொழுது வணங்குகின்றோம்.
நீ எங்கும் உள்ளாய் எல்லாம் வல்லாய்
எல்லாம் அறிவாய்
நீ சச்சிதானந்தப் பொருள்!
மெய்ப்பொருளும், மெய்யறிவும், பேரின்பமும் நீயே!
எல்லா உயிர்களிலும் உறைபவன் நீயே!
ஓம் தயாபரத் தெய்வமே!
உணரும் உள்ளமும், சமநோக்கும்
தூய அன்பும், மெய்யறிவும்
எமக்குத் தந்தருள்க!
மயக்கத்தை எதிர்க்கவும், மனதை வெல்லவும்
உள்ளத்தில் ஒளிரும் தெய்வீகத் தன்மையை
எமக்குத் தந்தருள்க!
ஓம் உலகாளும் ஜெகதீசா!
எல்லாப் பெயரிலும் உருவிலும்
உன்னையே காண்போமாக!
எல்லாப் பெயரிலும் உருவிலும்
உன்னையே வழிபடுவோமாக!
என்றென்றும் உன்னையே சிந்தித்திருப்போமாக!
என்றென்றும் உன் நினைவிலேயே நிலைத்திருப்போமாக!
ஓம் சாந்தி! சாந்தி!! சாந்தி!!!

- சுவாமி சிவானந்தர்.

விநாயகர் ஸ்தோத்திர மந்திரங்கள்

''சுக்லாம் பரதரம் விஷ்ணும்
சசி வர்ணம் சதுர் புஜம்
ப்ரசன்ன வதனாம் த்யாயெத்
ஸர்வ விக்நோப சாந்தயே''

''கஜானனம் பூத கணாதி ஸேவிதம்
கபித்த ஜம்பூ பலஸார பக்ஷிதம்
உமாஸுதம் ஸோக விநாஸ காரணம்
நமாமி விக்னேஸ்வர வாத பங்கஜம்''

''அகஜானன பத்மார்க்கம்
கஜானன மஹர் நிஷம்
அநேக தந்தம் பக்தானாம்
ஏக தந்தம் உபாஸ் மஹே''

''தத் புருஷாய வித்மஹே
வக்ர துண்டாய தீமஹி
தந்நோ தந்தி ப்ரஸோதயாத்''

பிரார்த்தனை

''வக்ர துண்ட மஹா காய சூர்ய கோடி சமர்பவ
நிர் விக்னம் குருமே தேவ ஸர்வ கார்யேஸு
ஸர்வதா ஸ்ரீ வக்ர துண்டாய நம''

திருமந்திரம்

''ஐந்து கரத்தனை யானை முகத்தனை
இந்தின் இளம்பிறை போலும் எயிற்றனை
நந்தி மகன்றனை ஞானக் கொழுந்தினை
புந்தியில் வைத்தடி போற்றுகின்றேனே''

சித்தி விநாயகர் துதி

''உள்ளமென்னும் கூடத்தில் ஊக்கமென்னும்
தறிநிறுவி உறுதியாகத்
தள்ளரிய அன்பெனும் தொடர் பூட்டி
இடைப்படுத்தி தறுகட் பாசக்
கள்ளவினைப் பசு போதக் கவளமிடக்
களித்துண்டு கருணையென்னும்
வெள்ள மதம் பொழி சித்தி வேழத்தை
நினைந்து வருவினைகள் தீர்ப்பாம்''

''வாக்குண்டாம் நல்ல மனமுண்டாம் மாமலராள்
நோக்குண்டாம் மேனிநுடங்காது - பூக்கொண்டு
துப்பார் திருமேனித் தும்பிக்கையான் பாதம்
தப்பாமற் சார்வார் தமக்கு''

''திருவாக்கும் செய் கருமம் கைகூடும் செஞ்சொற்
பெருவாக்கும் பீடும் பெருகும் - உருவாக்கும்
ஆதலால் வானோரும் ஆனை முகத்தானைக்
காதலாற் கூப்புவர் தம்கை''

விநாயகர் ஸ்துதி

ஏக தந்தம் மஹா காயம்
தப்த காஞ்சன ஸந்திபம்
லம்போதரம் விஸாலாக்ஷம்
வந்தேஹம் கணநாயகம்
அம்பிகா ஹ்ருதயானந்தம்
மாத்ருபி பரிவேஷ்டிதம்

பக்த ப்ரியம் மதோந் மத்தம்
வந்தேஹம் கண நாயகம்
ஸர்வ விக்னகரம் தேவம்
ஸர்வ விக்ன விவர்ஜிதம்
ஸர்வ சித்தி ப்ரதா தாரம்
வந்தேஹம் கணநாயகம்
கணச்வர முபாஸ் மஹே
கஜமுகம் க்ருபா ஸாகரம்
ஸுரா ஸீர மஸ்க்ருதம்
ஸீரவரம் குமாரக் ரஜம்
ஸுபா ஸஸ்ருணி மோதகஸ்புடி
ததந்த ஹஸ் தோஜ்வலம்
ஸுவோத் பவம பீஷ்டதம்
ச்ரிதத் தேஸ்ஸுத்தி ப்ரதம்.

கணபதி தோத்திரம்

''அஜம் நிர் விகல்பம் நிராகார மேகம்
நிரா நந்த மாநந்த மத்வைத பூர்ணம்
பரம் நிர்க்குணம் நிர் விசேஷம் நிரீஹ
பர ப்ரஹம ரூபம் கணேசம் பஜேம

குணாதீத மாகம் சிதாநந்த ரூபம்
சிதா பாஸகம் ஸர்வகம் ஞான கம்யம்
முனித்யேயம் ஆகாச ரூபம் பரேசம்
பர ப்ரஹ்ம ரூபம் கணேசம் பஜேம

ஜகத் காரணம் காரண ஞான ரூபம்
ஸுராதிகம் ஸுகாதம் குணேசம் கணேசம்
ஜகத் திவ்யபினம் விஸ்வ வந்யம் சுரேசம்
பர ப்ரஹ்ம ரூபம் கணேசம் பஜேம

ப்ரகாச ஸ்வரூபம் நமோ வாயு ரூபம்
விகாராதி ஹேதும் கலா தார பூதம்
அநேக க்ரியா நேக சக்தி ஸ்வ ரூபம்
ஸதா சக்தி ரூபம் கணேசம் நமாம

ப்ரதான ஸ்வரூபம் மஹத் தத்வ ரூபம்
தராசாரி ரூபம் திகீசாதி ரூபம்
அஸத் ஸத் ஸ்வரூப ஜகத் தேது ரூபம்
ஸதா விஸ்வ ரூபம் கணேசம் நதாஸ்மஹே"

ஸ்ரீ கணேச பஞ்ச ரத்னம்

முதா கராத்த மோதகம் ஸதா விமுக்தி ஸாதகம்
கலா தராவதம்ஸகம் விலாஸிலோக ரக்ஷகம்!
அநாய கைக நாயகம் விநாஸி தேப தைத்யகம்
நதாசு பாசு நாசகம் நமாமி தம் விநாயகம்!
நதேத நாதி பீகரம் நவோதி தார்க பாஸ்வரம்
நதா கிலா பதுத்தரம் நரேந்த்ர முக்ய நிர்ஜரம்!
நரேஸ்வரம் நிரீஸ்வரம் கஜேஸ்வரம் கணேஸ்வரம்
மஹேஸ்வரம் தமாஸ்ரயே பராத்பரம் நிரந்தரம்!!

ஸமஸ்த லோக ஸங்கரம் நிரஸ்த தைத்ய குஞ்ஜரம்
தரே தரோ தரம் வரம் வரேப வக்த்ர மக்ஷரம்!
க்ருபா கரம் ஷமா கரம் முதா கரம் யஸஸ்கரம்
மனஸ்கரம் நமஸ் க்ருதாம் நமஸ்கரோமி பாஸ்வரம்!

அகிம்ஸ நார்திமார் ஜனம் சிரந்த நோக்தி பாஜனம்
புராரி பூர்வ நந்தனம் ஸுராரி கர்வ சர்வணம்!
ப்ர பஞ்ச நாஸ பீஷணம் தனஞ் ஜயாதி பூஷணம்
கபோல தா நவாரணம் பஜே புராண வாரணம்!

நிதாந்த காந்த தந்த காந்திம் அந்த காந்த காத் மஜம்
அசிந்த்ய ரூப மந்தஹீனம் அந்தராய க்ருந்தனம்!
ஹ்ரு தந்தரே நிரந்தரம் வஸந்த மேவ யோகி நாம்
தமேக தந்த மேக மேவ சிந்த யாமி ஸந்ததம்!

மஹா கணேச பஞ்சரத்ன மாதரேண யோன் வஹம்
ப்ரஜல் பதி ப்ரபாதகே ஸ்ருதி ஸ்மரன் கணேஸ்வரம்!
அரோக தாம தோஷ தாம் ஸுஸா ஹிதிம் ஸுபுத்ரதாம்
ஸமா ஹிதா யுரஷ்டபூதி மப்யுபைதி ஸோசிசிராத்"

திருப்புகழ்

கைத்தல நிறைகனி அப்பமொடவல் பொரி
கப்பிய கரிமுகன் - அடிபேணிக்
கற்றிடும் அடியவர் புத்தியில் உறைபவர்
கற்பகம் எனவினை - கடிதேகும்
மத்தமு மதியமும் வைத்திடும் அரன்மகன்
மற்பொரு திரள்புஜ - மதயானை
மத்தள வயிறனை உத்தமி புதல்வனை
மட்டவிழ் மலர் கொண்டு - பணிவேனே.
முத்தமிழ் அடைவினை முற்படு கிரிதனில்
முற்பட எழுதிய - முதல்வோனே
முப்புரம் எரிசெய்த அச்சிவன் உறைரதம்
அச்சது பொடி செய்த - அதிதீரா
அத்துயரது கொடு சுப்பிரமணிபடும்
அப்புனம் அதனிடை - இபமாகி
அக்குற மகளுடன் அச்சிறு முருகனை
அக்கணம் மணமருள் - பெருமாளே.

உம்பர் தருத் தேனுமணிக் கசிவாகி
ஒண்கடலிற் தேபருகிப் துணர்வூறி
இன்பசைத் தேபருகிப் பலகாலும்
என்றனுயிர்க் காதரவுற் றருள்வாயே
தம்பிதனக் காகவனத் தணைவோனே
தந்தைவலத் தாலருள்கைக் கனியோனே
அன்பர்தமக் கான நிலைப் பொருளோனே
ஐந்துகரத் தானைமுகப் பெருமாளே.

விநாயகர் போற்றி

கற்பக விநாயகக் கடவுளே போற்றி!
சிற்பர மோனத் தேவன் வாழ்க!
வாரண முகத்தான் மலர்த்தாள் வெல்க!
ஆரண முகத்தான் அருட்பதம் வெல்க!

படைப்புக் கிறையவன் பண்ணவர் நாயகன்
இந்திர குரு எனது இதயத் தொளிர்வான்
சந்திர மவுலித் தலைவன் மைந்தன்
கணபதி தாளைக் கருத்திடை வைப்போம்

குணமதிற் பலவாம், கூறக் கேழீர்!
உட்செவி திறக்கும் அகக்கண் ஒளிதரும்
அக்கினி தோன்றும் ஆண்மை வலியுறும்
திக்கெலாம் வென்று ஜெயக்கொடி கட்டலாம்

கட்செவி தன்னைக் கையிலே எடுக்கலாம்
விடத்தையும் நோவையும் வெம்பகையதனையும்
துச்சமென்றெண்ணித் துயரிலாதிங்கு
நித்தலும் வாழ்ந்து நிலைபெற்றோங்கலாம்

அச்சம் தீரும், அமுதம் விளையும்
வித்தை வளரும் வேள்வி ஓங்கும்
அமரத் தன்மை எய்தவும்
இங்கு நாம் பெறலாம்: இ·.துணர்வீரே.

விநாயகனே வாழி

விதியே வாழி! விநாயகா வாழி!
பதியே வாழி! பரமா வாழி!
சிதைவினை நீக்கும் தெய்வமே வாழி!
புது வினை காட்டும் புண்ணியா வாழி!

மதியினை வளர்க்கும் மன்னனே வாழி!
இச்சையும் கிரியையும் ஞானமும் ஒன்றாக்கும்
மூலச் சக்தியின் முதல்வா வாழி!
பிறைமதி சூடிய பெருமான் வாழி!

நினைவினைச் சேர்க்கும் நிர்மலன் வாழி!
காலம் மூன்றையும் கடந்தான் வாழி!
சக்தி தேவி சரணம் வாழி!
வெற்றி வாழி! வீரம் வாழி!

பக்தி வாழி! பல பல காலமும்
உண்மை வாழி! ஊக்கம் வாழி!
நல்ல குணங்களே நம்மிடையமரர்
பதங்களாம் கண்டீர்! பாரிடை மக்களே!

கிருத யுகத்தினைக் கேடின்றி நிறுத்த
விரதம் நான் கொண்டனன்: வெற்றி
தருஞ் சுடர் விநாயகன் தாளினை வாழியவே!

தேவர்கள் செய்த துதி

தத்து வாதீத போற்றி தத்துவப் பொருளே போற்றி
தத்துவ முதலே போற்றி தத்துவ செரூப போற்றி
தத்துவதியன்ற தாத்து விகங்களுமானாய் போற்றி
தத்துவ அறிவுக்கெட்டாத் தபங்கு பேரறிவே போற்றி

உடலினுக்குயிரே போல உயிர்க்குயிரானாய் போற்றி
உடலுயிர்க்கறிவு நல்கி உடலினைக் கழிப்பாய் போற்றி
உடலுயிரெனப்பி னீங்கா ஒற்றுமைப் பொருளே போற்றி
உடனுறையுயிர்க்குமெட்டா ஒளிப்பெரும்சோதி போற்றி
விரவு தத்துவத்தினீங்கி மேலென நின்ற வாவி
வரமுற வுருவு கொண்டு வந்தருள் குரவ போற்றி
பரவுமைந்தொழிலை நீக்கி உயிரினைப் பணிப்பாய் போற்றி
துயரத்தினுயிரை வாங்குஞ் சுடர்ப் பெருங்கடலே போற்றி
பக்தர்கள் வழங்காநின்ற பலவுங்கை கொள்வாய் போற்றி
புத்திகள் போகத்தார்க்கு முடித்தருள் யோகி போற்றி
எத்தொழிலவர்க்குமந்தப் பயனருள் இறைவ போற்றி
வேண்டிய அடியார்க்கெல்லாம் விக்கினம் கெடுப்பாய் போற்றி
வேண்டிய வந்தனை செய்யார்க்கு விக்கினம் கொடுப்பாய் போற்றி
வேண்டுவார் வேண்டிற்றெல்லாம் வினைத்தருள் விமல போற்றி
மாண்ட துட்டர்களைக் கொல்லு மறமிகு மன்ன போற்றி

விநாயகனே காப்பாய்

வித்தைக்கு உகந்திடும் வேழமுகத்தோனே
வேண்டிக் கொண்டேன் யானே - உந்தன்
சித்தம் இரங்கியே பக்த்தனை யாளுவாய்
நித்தம் பணிந்தேனே
கந்தவனவருக்கு முந்தி ஜெனித்திட்ட
தொந்தி விநாயகனே - எந்தன்
தொல்லை அகற்றியே ரஷித்து ஆளுவாய்
தந்தி முகத்தோனே
முக்கனி தேங்காய் அவல்பொரி சர்க்கரை
முன்பு வைத்தேன் ஏற்பாய் - எந்தனையும்
மூஷிக வாகன மீதினிலேறிடும்
மோதகனே காப்பாய்.

விநாயகரின் சகஸ்ர நாமங்களில் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட பதினாறு மந்திரங்கள். தினமும் இதனை ஜெபித்து வந்தால் சகஸ்ர நாமங்கள் (1008) ஜெபித்த பலன் கிட்டும்.

ஓம் சுமுகாய நம
ஓம் ஏகதந்தாய நம
ஓம் கபிலாய நம
ஓம் கஜகர்ணிஹாய நம
ஓம் லம்போதராய நம
ஓம் விகடாய நம
ஓம் விக்னராஜாய நம
ஓம் விநாயகாய நம
ஓம் தூமகேதுவே நம
ஓம் கணாத்ஷட்சாய நம
ஓம் வக்ரதுண்டாய நம
ஓம் ஹேரம்பாய நம
ஓம் பாலச்சந்த்ராய நம
ஓம் ஸ்கந்த பூர்வஜாய நம
ஓம் சூர்ப்பகர்ணாய நம
ஓம் மகா கணபதயோ நம.

சதுர்த்தி தினத்தில் ஜெபிக்க வேண்டிய அஷ்டோத்திரம்

01. ஓம் விநாயகாய நம
02. ஓம் விக்னராஜாய நம
03. ஓம் கணநாதாய நம
04. ஓம் கஜானனாய நம
05. ஓம் மகோதராய நம
06. ஓம் மகாதேவாய நம
07. ஓம் ஸ்தனி காஞ்சன ஸமத்துய்யே நம
08. ஓம் ஏசதமஸ்டோத கடாய நம
09. ஓம் தேவாய நம
10. ஓம் கஜ வக்த்ராய நம
11. ஓம் மகாபலாய நம
12. ஓம் நாகயக்ஞோப வீதினே நம
13. ஓம் நாகாப்ரண பூஜிதாய நம
14. ஓம் ஸர்வார்த்த ஸம்பதாராய நம
15. ஓம் கணாத்யட்ஷாய நம
16. ஓம் வரப்ரதாய நம
17. ஓம் ருத்ரஸ்ய தன்யாய நம
18. ஓம் உதாராய நம
19. ஓம் நாயகாய நம
20. ஓம் ப்ரம்ம தாதிபாய நம
21. ஓம் பத்மராகவதயே நம
22. ஓம் ஸோமாய நம
23. ஓம் ரக்த மால்யானு லேபனாய நம
24. ஓம் அபலாய நம
25. ஓம் பால ரூபிணே நம
26. ஓம் சுமுகாய நம

27. ஓம் சுப்ரபாய நம
28. ஓம் ப்ரபுவே நம
29. ஓம் புண்யாய நம
30. ஓம் பூர்ணாய நம
31. ஓம் பூர்ணோதராய நம
32. ஓம் புண்ணிய கீர்த்தியே நம
33. ஓம் புராதனாய நம
34. ஓம் பர்த்ரே நம
35. ஓம் சிவாய நம
36. ஓம் சாந்தாய நம
37. ஓம் ஜகந் நாதாய நம
38. ஓம் சாஸ்வதாய நம
39. ஓம் ஸ்வேத பரிதாநாய நம
40. ஓம் த்ரயட்ஷாய நம
41. ஓம் கனக சுப்ரபாய நம
42. ஓம் சிவ ஸ்ம்பாய நம
43. ஓம் மஹாதேஜஸே நம
44. ஓம் மஹாபல பரக்ரமயாய நம
45. ஓம் ஸர்வ க்ஞாய நம
46. ஓம் க்ஞான ஸம்பன்னாயை நம
47. ஓம் ஸர்வா பரண பூஜிதாயை நம
48. ஓம் பாபாபனோதனாயை நம
49. ஓம் ஸண்ட விகரமாயை நம
50. ஓம் அலட்ஷமீமல நாஸனாயை நம
51. ஓம் குமராய நம
52. ஓம் காரணாய நம
53. ஓம் காரிதாய நம
54. ஓம் ஸர்வ சித்தி ப்ரதாய காய நம
55. ஓம் விபவே நம

56. ஓம் ஈசாய நம
57. ஓம் ஈசபுத்ராய நம
58. ஓம் ஈஸ்பிதார்த்த ப்ரதாய காய நம
59. ஓம் ஸ்ரீதாய நம
60. ஓம் சுபாய நம
61. ஓம் ஏக தந்தாய நம
62. ஓம் ஏக வீராய நம
63. ஓம் அநேகதாய நம
64. ஓம் ஏகஸ்மை நம
65. ஓம் ஏகப்ரதே நம
66. ஓம் விஸ்வ ப்ரதே நம
67. ஓம் விஸ்வ பூஜே நம
68. ஓம் விஸ் வஸ்மை நம
69. ஓம் விஸ்வகிஞாய நம
70. ஓம் ஸர்வ பாத நா யநம
71. ஓம் பாக்யதாய நம
72. ஓம் பவதாய நம
73. ஓம் பாகினே நம
74. ஓம் போக்தாய நம
75. ஓம் போக பாவினாய நம
76. ஓம் கவமே நம
77. ஓம் கார்யாய நம
78. ஓம் கனீனாய நம
79. ஓம் கர்த்தரேய நம
80. ஓம் க்ருதவே நம
81. ஓம் க்ருதினே நம
82. ஓம் க்ருதாந்த திதயே நம
83. ஓம் அத்யுக் ராய நம
84. ஓம் காந்தர் ஸினே நம

85. ஓம் க்ருதாந்தகாய நம
86. ஓம் ஸ்துத்யாய நம
87. ஓம் ஸ்தோத்ரே நம
88. ஓம் ஸ்தோகாய நம
89. ஓம் ஸ்தோத்ராய நம
90. ஓம் த்ரமயீயாய நம
91. ஓம் வேதாய நம
92. ஓம் வேதாந்த க்ருதே நம
93. ஓம் வேத் யாய நம
94. ஓம் விதுஷம் புத்திதாய நம
95. ஓம் புதாய நம
96. ஓம் ஓங்காராய நம
97. ஓம் ப்ரம்ஹவிதே நம
98. ஓம் ப்ரம் ஹணாய நம
99. ஓம் ப்ரம்ஹணே நம
100. ஓம் ப்ரம்ஹ பராய நம
101. ஓம் பராய நம
102. ஓம் ஸர்வக் ஞாய நம
103. ஓம் ஸக்தயே நம
104. ஓம் ஸர்வலோக வேத்யாய நம
105. ஓம் ஸர்வ தாய நம
106. ஓம் சுபகாய நம
107. ஓம் அவ்ய யாய நம
108. ஓம் சித்தி விநாயகாய நம

ஓம் நாநாவித மந்த்ர புஷ்பம் ஸமர்ப்பயாமி.

காசிமா ஷேத்திரத்திலே சத்தாவரணத்தில் பிரதிஷ்டை செய்யப்பட்டுள்ள ஐம்பத்தாறு விநாயக மூர்த்தங்கள்

1. துண்டி விநாயகர்
2. துர்க்கை விநாயகர்
3. அர்க்க விநாயகர்
4. பிரசன்ன விநாயகர்
5. வீம விநாயகா
6. சந்திர விநாயகர்
7. சித்தரூப விநாயகர்
8. லம்போதர விநாயகர்
9. கூபதந்த விநாயகர்
10. சலாடக விநாயகர்
11. குலப்பிரிய விநாயகர்
12. சதுர்த்தி விநாயகர்
13. பஞ்சமி விநாயகர்
14. முண்ட விநாயகர்
15. சமுசோக விநாயகர்
16. விடங்க விநாயகர்
17. நிச விநாயகர்
18. இராச புத்திர விநாயகர்
19. பிரணவ விநாயகர்
20. உப தாப விநாயகர்
21. வக்ர துண்ட விநாயகர்
22. ஏகதந்த விநாயகர்
23. திரிமுக விநாயகர்
24. பஞ்சமுக விநாயகர்
25. ஏரம்ப விநாயகர்
26. விக்னராஜ விநாயகர்
27. வரத விநாயகர்
28. மோதகப்பிரிய விநாயகர்
29. ஏகோ பய ப்ரத விநாயகர்

30. சிங்கமுக விநாயகர்
31. கூர் நிதாட்ஷ விநாயகர்
32. நிப் பிரசாத விநாயகர்
33. சிந்தாமணி விநாயகர்
34. தந்த வக்கிர விநாயகர்
35. அபிசாண்டி விநாயகர்
36. ஊர்துவாண்ட முண்ட விநாயகர்
37. மணிகன்ன விநாயகர்
38. ஆசர சிருஷ்டி விநாயகர்
39. கசகன்ன விநாயகர்
40. கண்டா விநாயகர்
41. சுமங்கள விநாயகர்
42. மங்கள விநாயகர்
43. மோதக விநாயகர்
44. சுமுக விநாயகர்
45. துன்முக விநாயகர்
46. கணப விநாயகர்
47. அபர விநாயகர்
48. ஆக்கினை விநாயகர்
49. துவார விநாயகர்
50. அவிமுத்த விநாயகர்
51. ஆமோத விநாயகர்
52. பகீரத விநாயகர்
53. அரிச்சந்திர விநாயகர்
54. கார்த்தி விநாயகர்
55. பந்து விநாயகர்
56. கனக விநாயகர்

இந்த 56 விநாயக திருநாமங்களைத் தினமும் ஜெபித்து வந்தால் விநாயகக் கடவுளின் மகிமைகள் முழுவதும் கேட்டதினால் வரும் உன்னதமான பலன்கள் எல்லாம் அடையலாம். - (ஆதாரம் விநாயக புராணம்)

ஔவையார்
அருளிய
விநாயகர் அகவல்

திருச்சிற்றம்பலம்

சீதக் களபச் செந்தா மரைப்பூம்
பாதச் சிலம்பு பலவிசை பாடப்
பொன்னரை ஞாணும் பூந்துகி லாடையும்
வன்ன மருங்கில் வளர்ந்தழ கெறிப்பப்
பேழை வயிறும் பெரும் பாரக் கேடும்

வேழ முகமும் விளங்குசிந் தூரமும்
அஞ்சு கரமும் அங்குச பாசமும்
நெஞ்சிற் குடிகொண்ட நீல மேனியும்
நான்ற வாயும் நாலிரு புயமும்
மூன்று கண்ணும் மும்மதச் சுவடும்

இரண்டு செவியும் இலங்குபொன் முடியும்
திரண்டமுப் புரிநூல் திகழொளி மார்பும்
சொற்பதங் கடந்த துரியமெய்ஞ் ஞான
அற்புத னீன்ற கற்பகக் களிறே!
முப்பழம் நுகரும் மூஷிக வாகன!

இப்பொழு தென்னை யாட்கொள வேண்டித்
தாயாய் எனக்குத் தானெழுந் தருளி
மாயாப் பிறவி மயக்க மறுத்தே
திருந்திய முதலைந் தெழுத்துந் தெளிவாய்ப்
பொருந்தவே வந்தென் உளந்தனிற் புகுந்து

குருவடி வாகிக் குவலயந் தன்னில்
திருவடி வைத்துத் திறமிது பொருளென
வாடா வகைதான் மகிழ்ந்தெனக் கருளிக்
கோடா யுதத்தாற் கொடுவினை களைந்தே
உவட்டா உபதேசம் புகட்டியென் செவியில்

தெவிட்டாத ஞானத் தெளிவையுங் காட்டி
ஐம்புலன் தன்னை யடக்கு முபாயம்
இன்புறு கருணையின் இனிதெனக் கருளிக்
கருவிக ளொடுங்குங் கருத்தினை யறிவித்
திருவினை தன்னை யறுத்திருள் கடிந்து

தலமொரு நான்குந் தந்தெனக் கருளி
மலமொரு மூன்றின் மயக்கம் அறுத்தே
ஒன்பது வாயில் ஒருமந் திரத்தால்
ஐம்புலக் கதவை அடைப்பதுங் காட்டி
ஆறா தாரத் தங்குச நிலையும்

பேறா நிறுத்திப் பேச்சுரை யறுத்தே
இடைபிங் கலையின் எழுத்தறி வீத்துக்
கடையிற் சுழுமுனைக் கபாலமுங் காட்டி
மூன்று மண்டலத்தின் முட்டிய தூணின்
நான்றெழு பாம்பின் நாவில் உணர்த்திக்

குண்டலி யதனிற் கூடிய அசபை
விண்டெழு மந்திரம் வெயிப்பட உரைத்து
மூலா தாரத்தின் மூண்டெழு கனலைக்
காலால் எழுப்புங் கருத்தறி வித்தே
அமுத நிலையும் ஆதித்தன் இயக்கமும்

குமுத சகாயன் குணத்தையுங் கூறி
இடைச்சக் கரத்தின் ஈரெட்டு நிலையும்
உடற்சக் கரத்தின் உறுப்பையுங் காட்டிச்
சண்முக தூலமுஞ் சதுர்முக சூக்கமும்
எண்முக மாகஇனிதெனக் கருளிப்

புரியட்ட காயம் புலப்பட வெனக்குத்
தெரியெட்டு நிலையும் தெரிசனப் படுத்திக்
கருத்தினிற் கபால வாயில் காட்டி
இருத்தி முத்தி இனிதெனக் கருளி
என்னை அறிவித் தெனக்கருள் செய்து

முன்னை வினையின் முதலைக் களைந்தே
வாக்கும் மனமும் இல்லா மனோலயம்
தேக்கியே என்றன் சிந்தை தெளிவித்து
இருள்வெளி யிரண்டிற் கொன்றிட மென்ன
அருள் தரும் ஆனந்தத் தழுத்தி என்செவியில்

எல்லை இல்லா ஆனந்த மளித்து
அல்லல் களைந்தே அருள்வழி காட்டிச்
சத்தத்தினுள்ளே சதாசிவம் காட்டிச்
சித்தத்தி னுள்ளே சிவலிங்கங் காட்டி
அணுவிற் கணுவாய் அப்பாலுக்கப்பாலாய்க்

கணுமுற்றி நின்ற கரும்புள்ளே காட்டி
வேடமும் நீறும் விளங்க நிறுத்திக்
கூடுமெய்த் தொண்டர் குழாத்துடன் கூட்டி
அஞ்சக் கரத்தின் அரும்பொருள் தன்னை
நெஞ்சக் கருத்தின் நிலையறி வித்துத்

தத்துவ நிலையைத் தந்தென்னை ஆண்ட
வித்தக விநாயக விரைகழல் சரணே.

உ

சிவமயம்

விநாயகர் கவசம்

வளர்சிகையைப் பராபரமாய் வயங்குவிநா
யகர்காக்க வாய்ந்த சென்னி
அளவுபடா அதிகசௌந் தரதேக
மகோற்கடர் தாம் அமர்ந்து காக்க
விளரறநெற் றியையென்றும் விளங்கியகா
சிபர்காக்க புருவந் தம்மைத்
தளர்வில்மகோ தரர்காக்க தடவிழிகள்
பாலசந் திரனார் காக்க. 1

கவின் வளரும் அதரங்கச முகர்காக்க
தால் அங்கணக் கிரீடர் காக்க
நவில்சிபுகம் கிரிசைசுதர் காக்க நனி
வாக்கைவிநா யகர்தாம் காக்க
அவிர்நகைதுன் முகர்காக்க அள் எழிற்செஞ்
செவிபாச பாணி காக்க
தவிர்தலுறா திளங்கொடி போல் வளர்மணிநா
சியைச்சிந்தி தார்த்தர் காக்க. 2

காமருபு முகந் தன்னைக் குணேசர்நனி
காக்க களம் கணேசர் காக்க
வாமமுறு இருதோளும் வயங்குகந்த
பூர்வசர்தாம் மகிழ்ந்து காக்க
ஏமமுறு மணிமுலைவிக் கினவிநா
சன்காக்க இதயந் தன்னைத்
தோமகலுங் கணநாதர் காக்க அகட்
டினைத்துலங்கு ஏரம்பர் காக்க. 3

பக்கமிரண் டையுந்தரா தரர்காக்க
பிருட்டத்தை பாவம் நீக்கும்
விக்கினகரன்காக்க விளங்கிலிங்கம்
வியாளபூ டணர்தாம் காக்க
தக்ககுய்யந் தன்னைவக் கிரதுண்டர்
காக்க சகனத்தை அல்லல்
உக்ககண பன்காக்க ஊருவைமங்
களமூர்த்தி உவந்து காக்க. 4

தாமுழந்தாள் மகாபுத்தி காக்க இரு
பதம்ஏக தந்தர் காக்க
வாழ்கரம்கிப் பிரப்பிரசா தனர்காக்க
முன்கையை வணங்கு வார்நோய்
ஆள்தரச் செய் ஆசாபூ ரகர்காக்க
விரல்பதும அத்தர் காக்க
கேள்கிளரும் நகங்கள்விநா யகர்காக்க
கிழக்கினிற்புத் தீசர்காக்க. 5

அக்கினியிற் சித்தீசர் காக்க உமா
புத்திரர்தென் திசை காக்க
மிக்கநிரு தியிற்கணே சுரர்காக்க
விக்கினவர்த் தனர்மேற் கென்னுந்
திக்கதனிற் காக்க வாயுவிற்கசகன்
னர்காக்க திகழு தீசி
தக்கநிதி பன்காக்க வடகிழக்கில்
ஈசநந் தனரே காக்க. 6

ஏசுதந்தர் பகல்முழுதுங் காக்க இர
வினுஞ்சதி இரண்டன் மாட்டும்
ஓசையின்விக் கினகிருது காக்க இராக்
கதர்பூதம் உறுவே தாளம்
மோகினிப்பேய் இவையாதி உயிர்த்திறத்தால்
வருந்துயரம் முடிவி லாத
வேகமுறு பிணிபலவும் விலக்குபா
சாங்குசர்தாம் விரைந்து காக்க. 7

மதிஞானம் தவம்தானம் மானம்ஒளி
புகழ்குலம்வண் சரீரம் முற்றும்
பதிவான தனம்தானி யம்கிருகம்
மனைவிமைந்தர் பயில்நட் பாதிக்
கதியாவுங் கலந்துசர்வா யுதர்காக்க
காமர்பவுத் திரர்முன் னான
விதியாகும் சுற்றமெல்லாம் மயூரேசர்
எஞ்ஞான்றும் விரும்பிக் காக்க. 8

வென்றிசீ விதங்கபிலர் காக்க கரி
யாதியெலாம் விகடர் காக்க
என்றிவ்வா றிதுதனைமுக் காலமுமோ
திடின்நும்பால் இடையூ றொன்றும்
ஒன்றுறா முனிவர்கள் அறிமின்கள்
யாரொருவர் ஓதினாலும்
மன்றஆங் கவர்தேகம் பிணியறவச்
சிரதேக மாகி மன்னும். 9

திருச்சிற்றம்பலம்

விநாயகர் காரியசித்தி மாலை

திருவாக்கும் செய்கருமம் கைகூட்டும் செஞ்சொல்
பெருவாக்கும் பீடும் பெருக்கும் உருவாக்கும்
ஆதலால் வானோரும் யானை முகத்தானைக்
காதலால் கூப்புவர் தம் கை.

பந்தம் அகற்றும் அநந்த குணப்
பரப்பும் எவன்பால் உதிக்குமோ
எந்த உலகும் எவனிடத்தில்
ஈண்டி இருந்து கரக்குமோ
சந்த மறை ஆகமங்கலைகள்
அனைத்தும் எவன்பால் தக வருமே
அந்த இறையாம் கணபதியை
அன்பு கூரத் தொழுகின்றோம்.

உலகம் முழுவதும் நீக்கமற
ஒன்றாய் நிற்கும் பொருளெவனவ்
வுலகிற் பிறக்கும் விகாரங்கள்
உறாத மேலாம் ஒளியாவன்
உலகம் புரியும் வினைப்பயனை
ஊட்டும் களைகண் எவன் அந்த
உலக முதலாங் கணபதியை
உவந்து சரணம் அடைகின்றோம்.

இடர்கள் முழுவதும் எவனருளால்
எரிவீ ழும்பஞ் செனமாயும்
தொடரும் உயிர்கள் எவனருளால்
சுரர்வாழ் பதியும் உறச்செய்யும்
கடவுள் முதலோர்க் கூறின்றிக்
கருமம் எவனால் முடிவுறும் அத்
தடவு மருப்புக் கணபதி பொன்
சரணம் சரணம் அடைகின்றோம்.

மூர்த்தி யாகித் தலமாகி
முந்நீர் கங்கை முதலான
தீர்த்தமாகி மறிந்தறியாத்
திறத்தினாலும் உயிர்க்கு நலம்
ஆர்த்தி நாளும் அறியாமை
அகற்றி அறிவிப்பான் எவன் அப்
போர்த்த கருணைக் கணபதியைப்
புகழ்ந்து சரணம் அடைகின்றோம்.

செய்யும் வினையின் முதல்யாவன்
செய்யப்படும் அப் பொருள்யாவன்
ஐயம் இன்றி உளதாகும்
அந்தக் கருமப் பயன் யாவன்
உய்யும் வினையின் பயன் விளைவில்
ஊட்டி விடுவிப்பான் எவன் அந்தப்
பொய்யில் இறையைக் கணபதியை
புகழ்ந்து சரணம் அடைகின்றோம்.

வேதம் அளந்தும் அறிவரிய
விகிர்தன் யாவன் விழுத்தகைய
வேத முடிவில் நடனம் நவிலும்

விமலன் யாவன் விறங்குவர
நாத முடிவில் வீற்றிருக்கும்
நாதன் எவன் எண்குணன் எவன் அப்
போத முதலைக் கணபதியைப்
புகழ்ந்து சரணம் அடைகின்றோம்.

மண்ணின் ஓர்ஐங் குணமாகி
வதிவான் எவன்நீர் இடைநான்காய்
நண்ணி அமர்வான் எவன் தீயின்
மூன்றாய் நவில்வான் எவன்
வளியில் எண்ணும் இரண்டு குணமாகி
இயைவான் எவன்வான் இடை ஒன்றாம்
அண்ணல் அவன் அக்கணபதியை
அன்பிற் சரணம் அடைகின்றோம்.

பாச அறிவில் பசு அறிவில்
பற்றற் கரிய பரன் யாவன்
பாச அறிவில் பசு அறிவும்
பயிலப் பணிக்கும் அவன் யாவன்
பாச அறிவும் பசு அறிவும்
பாற்றி மேலாம் அறிவான
தேசன் எவன் அக் கணபதியைத்
திகழச் சரணம் அடைகின்றோம்.

முற்றும்.

ஸ்ரீ சுப்பிரமணியர் அஷ்டோத்திரம்

01. ஓம் ஸ்கந்தாய நம
02. ஓம் குகாய நம
03. ஓம் ஷண்முகாய நம
04. ஓம் பாலநேத்ர ஸுதாய நம
05. ஓம் ப்ரபுவே நம
06. ஓம் பிங்களாய நம
07. ஓம் கிருத்திகாஸுந்வே நம
08. ஓம் ஸுகிவாககாய நம
09. ஓம் த்விஷ்ட் புஜாய நம
10.. ஓம் த்விஷண்ணேத்ராய நம
11. ஓம் ஸக்திகராய நம
12. ஓம் பிசிதாஸப்பிரபஞ்சநாய நம
13. ஓம் தாரகாஸுர ஸம்ஹாரிணே நம
14. ஓம் ரக்ஷோபல விமர்த்தநாய நம
15. ஓம் மத்தாய நம
16. ஓம் ப்ரமத்தாய நம
17. ஓம் உந்மத்தாய நம
18. ஓம் ஸுரஸங்காஸுரட்ஷ காய நம
19. ஓம் தேவஸேநா பதியே நம
20. ஓம் பிராஜ் ஞாய நம
21. ஓம் க்ருபாளவே நம

22. ஓம் பக்த வத்ஸலாய நம
23. ஓம் உமாஸுதாய நம
24. ஓம் ஸக்தி தாராய நம
25. ஓம் குமராய நம
26. ஓம் க்ரௌஞ்ச தாரணாய நம
27. ஓம் ஸேநாந்யே நம
28. ஓம் அக்நி ஜந்மநே நம
29. ஓம் விஸா காய நம
30. ஓம் ஸங்கராத்மஜாய நம
31. ஓம் ஸிவஸ்வாமிநே நம
32. ஓம் கணஸ்வாமிநே நம
33. ஓம் ஸர்வஸ்வாமிநே நம
34. ஓம் ஸநாத நாய நம
35. ஓம் அநந்த ஸக்தயே நம
36. ஓம் அக்ஷோப்யாய நம
37. ஓம் பார்வதீப்ரிய நந்தநாய நம
38. ஓம் கங்கா ஸுதாய நம
39. ஓம் ஸரோத் பூதாய நம
40. ஓம் ஆஹூதாய நம
41. ஓம் பாவகாத் மயாய நம
42. ஓம் ஜ்ரும்பாய நம
43. ஓம் பரஜ்நம்பாய நம
44. ஓம் கமலாஸன ஸமஸ்துதாய நம
45. ஓம் ஏகவர்ணாய நம
46. ஓம் த்வி வர்ணாய நம
47. ஓம் த்ரி வர்ணாய நம
48. ஓம் ஸுமநோஹராய நம
49. ஓம் சதுர்வர்ணாய நம
50. ஓம் பஞ்ச வர்ணாய நம

51. ஓம் ப்ரஜா பதயே நம
52. ஓம் அஹல்பயே நம
53. ஓம் அக்னிகர்பாய நம
54. ஓம் ஸமீகர்பாய நம
55. ஓம் விஸ்வரேதஸேகம
56. ஓம் ஸராரிக்நே நம
57. ஓம் ஹரித்வர்ணாய நம
58. ஓம் ஸுபகராய நம
59. ஓம் வாஸவாய நம
60. ஓம் வடுவேஷப் ருதே நம
61. ஓம் பூஷ்ணே நம
62. ஓம் கபஸ்திநே நம
63. ஓம் கஹ நாய நம
64. ஓம் சந்த்ர வர்ணாய நம
65. ஓம் கலாதராய நம
66. ஓம் மாயதராய நம
67. ஓம் மஹா மாயிநே நம
68. ஓம் கைவல்யாய நம
69. ஓம் ஸங்கராத்ம ஜாய நம
70. ஓம் விஸ்வயோநயே நம
71. ஓம் அமே யாத்மநே நம
72. ஓம் தேஜோநிதியே நம
73. ஓம் அநாமயாய நம
74. ஓம் பரமேஷ்டிநே நம
75. ஓம் பரப்ரஹ்மனே நம
76. ஓம் வேதகர்பாய நம
77. ஓம் விராட்ஸுதாய நம
78. ஓம் புளிந்தகன் யாபர்த்ரே நம
79. ஓம் மஹாஸரஸ்வத ப்ரதாய நம

80. ஓம் ஆஸ்ரிதாகில தாத்ரே நம
81. ஓம் சோரக் நாய நம
82. ஓம் ரோக நாஸ நாய நம
83. ஓம் அநந்தமூர்த்தயே நம
84. ஓம் ஆநந்தாய நம
85. ஓம் சிகண்டீக்ருத கேதநாய நம
86. ஓம் டம்பாய நம
87. ஓம் பரமடம்பாய நம
88. ஓம் மஹாடம்பாய நம
89. ஓம் வ்ருஷா கபயே நம
90. ஓம் காரணோ பாத்த தேஹாய நம
91. ஓம் காரணாதீத விக்ரகாய நம
92. ஓம் அநீஸ்வராய நம
93. ஓம் அம்ருதாய நம
94. ஓம் ப்ரணாய நம
95. ஓம் ப்ரணாயாம பராயணாய நம
96. ஓம் விருத்த ஹந்த்ரே நம
97. ஓம் வீரக்நாய நம
98. ஓம் ரக்த்தாய நம
99. ஓம் ஸ்யாமாய நம
100. ஓம் பிங்களாய நம
101. ஓம் பகுவர்ணாய நம
102. ஓம் கோபதயே நம
103. ஓம் தட்க்ஷிணாத்ய பரப்ரதாய நம
104. ஓம் ஸர்வேஸ்வராய நம
105. ஓம் லோக குரவே நம
106. ஓம் அஸுராநீக மர்த்தநாய நம
107. ஓம் ஸ்ரீ சுப்ரமண்ய மூர்த்தயே நம
108. ஓம் நாநா வித மந்த்ர புஷ்பாணி சமர்ப்பயாமி.

முருகன் துணை

கந்த சஷ்டி கவசம்

காப்பு

நேரிசை வெண்பா

துதிப்போர்க்கு வல்வினைபோம் துன்பம் போம் நெஞ்சிற்
பதிப்போர்க்குச் செல்வம் பலித்துக் - கதித்தோங்கும்
நிஷ்டையுங் கைகூடும் நிமல ரருள்கந்தர்
சஷ்டி கவசந் தனை.

குறள் வெண்பா

அமரரிடர் தீர வமரம் புரிந்த
குமரனடி நெஞ்சே குறி.

நூல்

சஷ்டியை நோக்கச் சரவண பவனார்
சிஷ்டருக் குதவுஞ் செங்கதிர் வேலோன்
பாத மிரண்டில் பன்மணிச் சதங்கை
கீதம் பாட கிண்கிணி யாட
மைய நடனஞ்செய்யும் மயில் வாகனனார்
கையில்வேலால் எனைக் காக்கவென்று வந்து
வரவர வேலா யுதனார் வருக
வருக வருக மயிலோன் வருக
இந்திரன் முதலா எண்டிசை போற்றி
மந்திர வடிவேல் வருக வருக
வாசவன் மருகா வருக வருக
நேசக் குறமகள் நினைவோன் வருக

ஆறுமுகம் படைத்த ஐயா வருக
நீறிடும் வேலவன் நித்தம் வருக
சிரகிரி வேலவன் சீக்கிரம் வருக
சரவண பவனார் சடுதியில் வருக
ரஹண பவச ரரரர ரரர
ரிஹண பவச ரிரிரிரி ரிரிரி
விணபவ சரஹண வீரா நமோ நம
நிபவ சரஹண நிறநிற நிறென
வசர வணப வருக வருக
அசுரர் குடிகெடுத்த ஐயா வருக
என்னை யாளு மிளையோன் கையில்
பன்னிரண் டாயுதம் பாசாங் குசமும்
பரந்த விழிகள் பன்னிரண் டிலங்க
விரைந்தெனைக் காக்க வேலோன் வருக
ஐயுங் கிலியும் அடைவுடன் சௌவும்
உய்யொளி சௌவும் உயிரையுங் கிலியும்
கிலியுஞ் சௌவும் கிளரொளி யையும்
நிலைபெற் றென்முன் நித்தமும் மொளிரும்
சண்முகன் நீயும் தனியொளி யொவ்வும்
குண்டலி யாம்சிவ குகன்தினம் வருக
ஆறு முகமும் அணிமுடி யாறும்
நீறிடு நெற்றியும் நீண்ட புருவமும்
பன்னிரு கண்ணும் பவளச்செவ் வாயும்
நன்னெறி நெற்றியில் நவமணிச் சுட்டியும்
ஈராறு செவியில் இலங்குகுண் டலமும்
ஆறிரு திண்புயத் தழகிய மார்பில்
பல்பூ சணமும் பதக்கமுந் தரித்து
நண்மணி பூண்ட நவரத்ன மாலையும்
முப்புரி நூலும் முத்தணி மார்பும்
செப்பழ குடைய திருவயி றுந்தியும்
துவண்ட மருங்கில் சுடரொளிப் பட்டும்
நவரத்தினம் பதித்த நற்சீராவும்
இருதொடையழகும் இணைமுழந்தாளும்

திருவடி யதனில் சிலம்பொலி முழங்க
செககண செககண செககண செகண
மொகமொக மொகமொக மொகமொக மொகென
நகநக நகநக நகநக நகென
டிகுகுண டிகுடிகு டிகுகுண டிகுண
ரரரர ரரரர ரரரர ரரர
ரிரிரிரி ரிரிரிரி ரிரிரிரி ரிரிரி
டுடுடு டுடுடு டுடுடு டுடு
டகுடகு டிகுடிகு டங்கு டிங்குகு
விந்து விந்து மயிலோன் விந்து
முந்து முந்து முருகவேள் முந்து
என்றனை யாளும் ஏரகச் செல்வ
மைந்தன் வேண்டும் வரமகிழ்ந் துதவும்
லாலா லாலா லாலா வேசமும்
லீலா லீலா லீலா விநோதனென்று
உன்திரு வடியை உறுதியென் றெண்ணும்
என்றலை வைத்துன் இணையடி காக்க
என்னுயிர்க் குயிராம் இறைவன் காக்க
பன்னிரு விழியால் பாலனைக் காக்க
அடியேன் வதனம் அழகுவேல் காக்க
பொடிபுனை நெற்றியைப் புனிதவேல் காக்க
கதிர்வே லிரண்டு கண்ணினைக் காக்க
விதிசெவி யிரண்டும் வேலவர் காக்க
நாசிக ளிரண்டும் நல்வேல் காக்க
பேசிய வாய்தனைப் பெருவேல் காக்க
முப்பத் திருபல்முனைவேல் காக்க
செப்பிய நாவைச் செவ்வேல் காக்க
கன்னமிரண்டும் கதிர்வேல் காக்க
என்னிளங் கழுத்தை இனியவேல் காக்க
மார்பை இரத்ன வடிவேல் காக்க
சேரிள முலைமார் திருவேல் காக்க
வடிவே லிருதோள் வளம்பெறக் காக்க
பிடரிக ளிரண்டும் பெருவேல் காக்க

அழகுடன் முதுகை அருள்வேல் காக்க
பழுபதி னாறும் பருவேல் காக்க
வெற்றிவேல் வயிற்றை விளங்கவே காக்க
சிற்றிடை யழகுறச் செவ்வேல் காக்க
நாணாங் கயிற்றை நல்வேல் காக்க
ஆண்குறி யிரண்டும் அயில்வேல் காக்க
பிட்ட மிரண்டும் பெருவேல் காக்க
வட்டக் குதத்தை வடிவேல் காக்க
பணைத்தொடை யிரண்டும் பருவேல் காக்க
கணைக்கால் முழந்தாள் கதிர்வேல் காக்க
ஐவிரல் அடியிணை அருள்வேல் காக்க
கைக ளிரண்டும் கருணைவேல் காக்க
முன்கை யிரண்டும் முரண்வேல் காக்க
பின்கை யிரண்டும் பின்னவ ளிருக்க
நாவிற் சரஸ்வதி நற்றுணை யாக
நாபிக் கமலம் நல்வேல் காக்க
முப்பால் நாடியை முனைவேல் காகக்
எப்பொழு தும்மெனை எதிர்வேல் காக்க
அடியேன் வசனம் அசைவுள நேரம்
கடுகவே வந்து கனகவேல் காக்க
வரும்பகல் தன்னில் வச்சிரவேல் காக்க
அரையிருள் தன்னில் அனையவேல் காக்க
ஏமத்திற் சாமத்தில் எதிர்வேல் காக்க
தாமதம் நீங்கிச் சதுர்வேல் காக்க
காக்க காக்க கனகவேல் காக்க
நோக்க நோக்க நொடியில் நோக்க
தாக்க தாக்க தடையறத்தாக்க
பார்க்க பார்க்க பாவம் பொடிபட
பில்லி சூனியம் பெரும்பகை யகல
வல்ல பூதம் வலாட்டிகப் பேய்கள்
அல்லற் படுத்தும் அடங்கா முனியும்
பிள்ளைகள் தின்னும் புழைக்கடை முனியும்
கொள்ளிவாய்ப் பேய்களும் குறளைப் பேய்களும்

பெண்களைத் தொடரும் பிரமராட்சதரும்
அடியனைக்கண்டால் அலறிக் கலங்கிட
இரிசிகாட் டேரி இத்துன்ப சேனையும்
எல்லிலு மிருட்டிலும் எதிர்படும் அண்ணரும்
கனபூசை கொள்ளும் காளியோடனை வரும்
விட்டாங் காரரும் மிகுபல பேய்களும்
தண்டியக் காரரும் சண்டா ளர்களும்
என்பெயர் சொல்லவும் இடிவிழுந் தோடிட
ஆனை யடியினில் அரும்பா வைகளும்
பூனை மயிரும் பிள்ளைக ளென்பும்
நகமு மயிரும் நீண்முடி மண்டையும்
பாவை களுடனே பலகல சத்துடன்
மனையிற் புதைத்த வஞ்சனை தனையும்
ஒட்டிய பாவையும் ஒட்டியச் செருக்கும்
காசும் பணமும் காவுடன் சோறும்
ஓதுமஞ் சனமும் ஒருவழிப் போக்கும்
அடியனைக் கண்டால் அலைந்து குலைந்திட
மாற்றார் வஞ்சகர் வந்து வணங்கிட
காலதூ தாரெனைக் கண்டாற் கலங்கிட
அஞ்சி நடுங்கிட அரண்டு புரண்டிட
வாய்விட டலறி மதிகெட் டோட
படியினில் முட்டப் பாசக் கயிற்றால்
கட்டுட னங்கம் கதறிடக் கட்டு
கட்டி யுருட்டு கால்கை முறிய
கட்டு கட்டு கதறிடக் கட்டு
முட்டு முட்டு முழிகள் பிதுங்கிட
செக்கு செக்கு செதிற் செதிலாக
சொக்கு சொக்கு சூர்ப்பகைச் சொக்கு
குத்து குத்து கூர்வடி வேலால்
பற்று பற்று பகலவன் தணலெரி
தணலெரி தணலெரி தணலது வாக
விடுவிடு வேலை வெருண்டதுவோட
புலியும் நரியும் புன்னரி நாயும்

எலியுங் கரடியும் இனித்தொடர்ந்தோடத்
தேளும் பாம்பும் செய்யான் பூரான்
கடிவிட விஷங்கள் கடித்துயர் அங்கம்
ஏறிய விஷங்கள் எளிதுடன் இறங்க
ஒளிப்புஞ் சுளுக்கும் ஒருதலை நோயும்
வாதஞ் சயித்தியம் வலிப்புப் பித்தம்
சூலைஷயங் குன்மம் சொக்குச் சிரங்கு
குடைச்சல் சிலந்தி குடல்விப் புரிதி
பக்கப் பிளவை படர்தொடை வாழை
கடுவன் படுவன் கைத்தாள் சிலந்தி
பற்குத் தரணை பருவரை யாப்பும்
எல்லாப் பிணியும் என்றனைக் கண்டால்
நில்லா தோட நீயெனக் கருள்வாய்
ஈரே ழுலகமும் எனக்குற வாக
ஆணும் பெண்ணும் அனைவரு மெனக்கா
மண்ணா ளரசரும் மகிழ்ந்துற வாகவும்
உன்னைத் துதிக்க உன்திரு நாமம்
சரவண பவனே சையொளி பவனே
திரிபுர பவனே திகழொளி பவனே
பரிபுர பவனே பவமொழி பவனே
அரிதிரு மருகா அமரா பதியைக்
காத்துத் தேவர்கள் கடுஞ்சிறை விடுத்தாய்
கந்தா குகனே கதிர்வே லவனே
கார்த்திகை மைந்தா கடம்பா கடம்பனை
இடும்பனை யழித்த இனியவேல் முருகா
தணிகா சலனே சங்கரன் புதல்வா
கதிர்கா மத்துறை கதிர்வேல் முருகா
பழநிப் பதிவாழ் பால குமாரா
ஆவினன் குடிவாழ் அழகிய வேலா
செந்தின்மா மலையுறும் செங்கல்வ ராயா
சமரா புரிவாழ் சண்முகத் தரசே
காரார் குழலாள் கலைமகள் நன்றாய்
என்நா இருக்க யானுனைப்பாட

எனைத்தொடர்ந் திருக்கும் எந்தை முருகனைப்
பாடினேன் ஆடினேன் பரவசமாக
ஆடினேன் நாடினேன் ஆவினன் பூதியை
நேச முடன்யான் நெற்றியில் அணியப்
பாச வினைகள் பற்றது நீங்கி
உன்பதம் பெறவே உன்னருளாக
அன்புடன் இரட்சி அன்னமும் சொன்னமும்
மெத்தமெத் தாக வேலாயுதனார்
சித்திபெற் றடியேன் சிறப்புடன் வாழ்க
வாழ்க வாழ்க மயிலோன் வாழ்க
வாழ்க வாழ்க வடிவேல் வாழ்க
வாழ்க வாழ்க மலைக்குரு வாழ்க
வாழ்க வாழ்க மலைக் குறமகளுடன்
வாழ்க வாழ்க வாரணத் துவசம்
வாழ்க வாழ்கவென் வறுமைகள் நீங்க
எத்தனை குறைகள் எத்தனை பிழைகள்
எத்தனை யடியேன் எத்தனை செயினும்
பெற்றவன்நீகுரு பொறுப்ப துன்கடன்
பெற்றவள் குறமகள் பெற்றவ ளாமே
பிள்ளையென் றன்பாய்ப் பிரிய மளித்து
மைந்தனென் மீதுன் மனமகிழ்ந் தருளித்
தஞ்சமென் றடியார் தழைத்திடவருள்செய்
கந்தர் சஷ்டி கவசம் விரும்பிய
பாலன் தேவ ராயன் பகர்ந்ததைக்
காலையில் மாலையில் கருத்துட னாளும்
ஆசாரத்துடன் அங்கந் துலக்கி
நேச முடனொரு நினைவது வாகிக்
கந்தர் சஷ்டி கவச மிதனைச்
சிந்தை கலங்காது தியானிப் பவர்கள்
ஒருநாள் முப்பத் தாறுருக் கொண்டு
ஓதியே செபித்து உகந்துநீ றணிய

அட்டதிக் குள்ளோர் அடங்கலும் வசமாய்த்
திசைமன்ன ரெண்மர் செயல தருளுவர்
மாற்றல ரெல்லாம் வந்து வணங்குவார்
நவகோள் மகிழ்ந்து நன்மை யளித்திடும்
நவமத னெனவும் நல்லெழில் பெறுவர்
எந்த நாளுமீ ரெட்டாய் வாழ்வர்
கந்தர்கை வேலாங் கவசத் தடியை
வழியாய்க் காண மெய்யாய் விளங்கும்
விழியாற் காண வெருண்டிடும் பேய்கள்
பொல்லா தவரைப் பொடிபொடி யாக்கும்
நல்லோர் நினைவில் நடனம் புரியும்
சர்வ சத்துரு சங்கா ரத்தடி
அறித்தென துள்ளம் அஷ்டலட்சுமிகளில்
வீரலட் சுமிக்கு விருந்துண வாக
சூரபத் மாவைத் துணித்தகை யதனால்
இருபத் தேழ்வர்க் குவந்தமு தளித்த
குருபரன் பழநிக் குன்றினி லிருக்கும்
சின்னக் குழந்தை சேவடி போற்றி
எனைத்தடுத் தாட்கொள என்றனதுள்ளம்
மேவிய வடிவுறும் வேலவா போற்றி
தேவர்கள் சேனா பதியே போற்றி
குறமகள் மனமகிழ் கோவே போற்றி
திறமிகு திவ்விய தேகா போற்றி
இடும்பா யுதனே இடும்பா போற்றி
கடம்பா போற்றி கந்தா போற்றி
வெட்சி புனையும் வேளே போற்றி
உயர்கிரி கனக சபைக்கோ ரரசே
மயினட மிடுவோய் மலரடி சரணம்
சரணஞ் சரணஞ் சரவண பவஓம்
சரணஞ் சரணம் சண்முகா சரணம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

உ

சிவமயம்

ஸ்ரீ சிவாஷ்டோத்திரம்

01. ஓம் சிவாய நம
02. ஓம் மஹேஸ்வராய நம
03. ஓம் சம்பவே நம
04. ஓம் பிநாகினே நம
05. ஓம் சசிசேகராய நம
06. ஓம் வாமதேவாய நம
07. ஓம் விருபாட்க்ஷாய நம
08. ஓம் கபர்திநே நம
09. ஓம் நீல லோகிதாய நம
10. ஓம் சங்கராய நம
11. ஓம் சூலபாணயே நம
12. ஓம் கட்வாங்கினே நம
13. ஓம் விஷ்ணு வல்லபாய நம
14. ஓம் சிபிவிஷ்டாய நம
15. ஓம் அம்பிகா நாதாய நம
16. ஓம் ஸ்ரீ கண்டாய நம
17. ஓம் பக்த வத்ஸலாய நம
18. ஓம் பவாய நம
19. ஓம் ஸர்வாய நம
20. ஓம் த்ரிலோ ஹேசாய நம

21. ஓம் சிதிகண்டாய நம
22. ஓம் சிவப்ரியாய நம
23. ஓம் உக்ராய நம
24. ஓம் ஹபாத்திநே நம
25. ஓம் ஹாமாரயே நம
26. ஓம் அந்தகாஸ" ராஸ"தாய நம
27. ஓம் கங்காதராய நம
28. ஓம் லலாடாக்ஷாய நம
29. ஓம் காலகாலாய நம
30. ஓம் க்ருபா நிதியே நம
31. ஓம் பீமாய நம
32. ஓம் பரசு வஸ்தாய நம
33. ஓம் ம்ருகபாணயே நம
34. ஓம் ஜடாதராய நம
35. ஓம் கைலாச வாசினே நம
36. ஓம் கவஸினே நம
37. ஓம் கடோராய நம
38. ஓம் திரிபுராந்தகாய நம
39. ஓம் விருஷாங்காய நம
40. ஓம் இடபா ரூடாய நம
41. ஓம் பஸ்மோத்தூளித விக்ரகாய நம
42. ஓம் ஸாமப் தரியாய நம
43. ஓம் ஸோரமயாய நம
44. ஓம் த்ரையீ மூர்த்தயே நம
45. ஓம் அநீஸ்வராய நம
46. ஓம் ஸர்வக்ஞாய நம
47. ஓம் பரமாத்மநே நம
48. ஓம் சோம சூர்ய அக்னிலோசநாய நம
49. ஓம் அவிஸே நம
50. ஓம் யக்ஞமயாய நம
51. ஓம் ஸோமாய நம

52. ஓம் பஞ்ச வக்த்ராய நம
53. ஓம் சதாசிவாய நம
54. ஓம் விஸ்வேஸ்வராய நம
55. ஓம் வீரபத்ராய நம
56. ஓம் கண நாதாய நம
57. ஓம் ப்ரஜாபதயே நம
58. ஓம் இரண்யரேதஸே நம
59. ஓம் துத்தரிசாய நம
60. ஓம் க்ரீஸாய நம
61. ஓம் கிரிஷாய நம
62. ஓம் அநஷாய நம
63. ஓம் புஜங்க பூஷணாய நம
64. ஓம் பர்க்காய நம
65. ஓம் கிரித நுவிநே நம
66. ஓம் கிரிப்ரியாய நம
67. ஓம் க்ருத்தி வாஸஸே நம
68. ஓம் புரா ராதயே நம
69. ஓம் பகவதே நம
70. ஓம் ப்ரம்ம தாதிபாய நம
71. ஓம் ம்ருத்துஞ்சாய நம
72. ஓம் ஸ்ஷ்மதாவே நம
73. ஓம் ஜகத் வியாபிநே நம
74. ஓம் ஜகத் குரவே நம
75. ஓம் வியோம ஹேஸாய நம
76. ஓம் மகாஸேந ஜநகாய நம
77. ஓம் ஸாரு விக்ரகாய நம
78. ஓம் உருந்ராய நம
79. ஓம் பூத பதயே நம
80. ஓம் தாணவே நம
81. ஓம் அகிர் பத்தினியாய நம

82. ஓம் திஹும்பராய நம
83. ஓம் அஷ்ட மூர்த்தயே நம
84. ஓம் அநேஹாத்மனே நம
85. ஓம் ஸாத்துவிகாய நம
86. ஓம் ஸுத்த விக்ரகாய நம
87. ஓம் ஸாஸ்வதாய நம
88. ஓம் ஹண்ட பரசுவே நம
89. ஓம் அஜாய நம
90. ஓம் பாஸ விமோஸகாய நம
91. ஓம் ம்ருடாய நம
92. ஓம் பசுபதயே நம
93. ஓம் தேவாய நம
94. ஓம் மஹாதேவாய நம
95. ஓம் அவ்யாய நம
96. ஓம் ஹராய நம
97. ஓம் பசுநேத்ரபிதே நம
98. ஓம் அவ்யக்தாய நம
99. ஓம் தட்ஷாத்ய வரகராய நம
100. ஓம் அராய நம
101. ஓம் பூஷதந்தபிதே நம
102. ஓம் அவ்யக் கிராய நம
103. ஓம் ஸஹஸ்ர ரட்க்ஷாய நம
104. ஓம் ஸகஸ்த்ரபதயே நம
105. ஓம் அபவர்க்கப்ரதாய நம
106. ஓம் அநந்தாய நம
107. ஓம் தாரகாய நம
108. ஓம் பரமேஸ்வராய நம

(ஓம் நா நா வித மந்த்ர புஷ்பாணி சமர்ப்பயாமி)

உ

சிவபுராணம்

திருவாசகச் சிறப்பு

தொல்லை யிரும் பிறவிச் சூழுந்தளை நீக்கி
அல்ல லறுத்தானந்தம் ஆக்கியதே - எல்லை
மருவா நெறியளிக்கும் வாதவூர் எங்கோன்
திருவாசகம் என்னுந் தேன்.

நமச்சி வாய வாழ்க நாதன் தாள் வாழ்க
இமைப்பொழுதும் என்நெஞ்சில் நீங்காதான் தாள் வாழ்க
கோகழி யாண்ட குருமணிதன் தாள் வாழ்க
ஆகம மாகிநின்று அண்ணிப்பான் தாள் வாழ்க
ஏகன் அநேகன் இறைவன் அடிவாழ்க
வேகம் கெடுத்தாண்ட வேந்தன் அடி வெல்க
பிறப்பறுக்கும் பிஞ்ஞகன்தன் பெய்கழல்கள் வெல்க
புறத்தார்க்குச் சேயோன்தன் பூங்கழல்கள் வெல்க
கரம்குவிவார் உள்மகிழும் கோன்கழல்கள் வெல்க
சிரம்குவிவார் ஓங்குவிக்கும் சீரோன் கழல் வெல்க
ஈசன் அடிபோற்றி எந்தை அடியோற்றி
தேசன் அடிபோற்றி சிவன்சே வடி போற்றி
நேயத்தே நின்ற நிமலன் அடி போற்றி
மாயப் பிறப்பறுக்கும் மன்னன் அடி போற்றி
சீரார் பெருந்துறைநம் தேவன் அடி போற்றி
ஆராத இன்பம் அருளுமலை போற்றி
சிவன் அவன் என் சிந்தையுள் நின்ற அதனால்
அவன் அருளாலே அவன்தாள் வணங்கிச்
சிந்தை மகிழச் சிவபுரா ணந்தன்னை
முந்தை வினைமுழுதும் ஓய உரைப்பன்யான்
கண்ணுதலான் தன்கருணைக் கண்காட்ட வந்தெய்தி
எண்ணுதற்கு எட்டா எழிலார் கழல் இறைஞ்சி
விண்ணிறைந்து மண்ணிறைந்து மிக்காய் விளங்கொளியாய்
எண்ணிறந்து எல்லை இலாதானே நின்பெருஞ்சீர்
பொல்லா வினையேன் புகழுமாறு ஒன்றறியேன்
புல்லாகிப் பூடாய்ப் புழுவாய் மரமாகிப்

பல்விருக மாகிப் பறவையாய்ப் பாம்பாகிக்
கல்லாய் மனிதராய்ப் பேயாய்க் கணங்களாய்
வல்லசுரராகி முனிவராய்த் தேவராய்ச்
செல்லா அநின்றஇத்தாவர சங்கமத்துள்
எல்லாப் பிறப்பும் பிறந்திளைத்தேன் எம்பெருமான்
மெய்யேஉன் பொன்னடிகள் கண்டின்று வீடுற்றேன்
உய்யஎன் உள்ளத்துள் ஓங்காரமாய் நின்ற
மெய்யா விமலா விடைப்பாகா வேதங்கள்
ஐயா எனஓங்கி ஆழ்ந்து அகன்ற நுண்ணியனே
வெய்யாய் தணியாய் இயமான னாம்விமலா
பொய்யா யினஎல்லாம் போயகல வந்தருளி
மெய்ஞ்ஞான மாகி மிளிர்கின்ற மெய்ச்சுடரே
எஞ்ஞானம் இல்லாதேன் இன்பப் பெருமானே
அஞ்ஞானம் தன்னை அகல்விக்கும் நல்லறிவே
ஆக்கம் அளவுஇறுதி இல்லாய் அனைத்துலகும்
ஆக்குவாய் காப்பாய் அழிப்பாய் அருள் தருவாய்
போக்குவாய் என்னைப் புகுவிப்பாய் நின்தொழும்பில்
நாற்றத்தின் நேரியாய் சேயாய் நணியானே
மாற்ற மனங்கழிய நின்ற மறையோனே
கறந்தபால் கன்னலொடு நெய்கலந்தாற் போலச்
சிறந்தடியார் சிந்தனையுள் தோனூறி நின்று
பிறந்த பிறப்பறுக்கும் எங்கள் பெருமான்
நிறங்கள் ஓர் ஐந்துடையாய் விண்ணோர்கள் ஏத்த
மறைந்திருந்தாய் எம்பெருமான் வல்வினையேன் தன்னை
மறைந்திட மூடிய மாய இருளை
அறம்பாவம் என்னும் அருங்கயிற்றால் கட்டிப்
புறந்தோல் போர்த்தெங்கும் புழு அழுக்கு மூடி
மலஞ்சோரும் ஒன்பது வாயிற் குடிலை
மலங்கப் புலனைந்தும் வஞ்சனையைச் செய்ய
விலங்கு மனத்தால் விமலா உனக்குக்
கலந்த அன்பாகிக் கசிந்துள் உருகும்
நலந்தான் இலாத சிறியேற்கு நல்கி
நிலந்தன் மேல் வந்தருளி நீள்கழல்கள் காட்டி
நாயிற் கடையாய்க் கிடந்த அடியேற்குத்
தாயிற் சிறந்த தயாவான தத்துவனே

மாசற்ற சோதி மலர்ந்த மலர்ச்சுடரே
தேசனே தேன்ஆர் அமுதே சிவபுரனே
பாசமாம் பற்றறுத்துப் பாரிக்கும் ஆரியனே
நேச அருள் புரிந்து நெஞ்சில் வஞ்சம் கெடப்
பேராது நின்ற பெருங்கருணைப் பேராறே
ஆரா அமுதே அளவிலாப் பெருமானே
ஓராதார் உள்ளத்து ஒளிக்கும் ஒளியானே
நீராய் உருக்கி என் ஆருயிராய் நின்றானே
இன்பமும் துன்பமும் இல்லானே உள்ளானே
அன்பருக்கு அன்பனே யாவையுமாய் அல்லையுமாம்
சோதியனே துன்னிருளே தோன்றாப் பெருமையனே
ஆதியனே அந்தம் நடுவாகி அல்லானே
ஈர்த்து என்னை ஆட்கொண்ட எந்தை பெருமானே
கூர்த்த மெய்ஞ்ஞானத்தால் கொண்டுணர்வார் தம்கருத்தின்
நோக்கரிய நோக்கே நுணுக்கரிய நுண்ணுணர்வே
போக்கும் வரவும் புணர்வும் இலாப் புண்ணியனே
காக்கும் எம் காவலனே காண்பரிய பேர் ஒளியே
ஆற்றின்ப வெள்ளமே அத்தாமிக்காய் நின்ற
தோற்றச் சுடர்ஒளியாய் சொல்லாத நுண் உணர்வாய்
மாற்றமாம் வையகத்தின் வெவ்வேறே வந்து அறிவாம்
தேற்றனே தேற்றத் தெளிவேஎன் சிந்தையுள்
ஊற்றான உண்ணார் அமுதே உடையானே
வேற்று விகார விடக்குடம்பின் உட்கிடப்ப
ஆற்றேன்எம் ஐயா அரனேஓ என்று என்று
போற்றிப் புகழ்ந்திருந்து பொய்கெட்டு மெய்யானார்
மீட்டு இங்கு வந்து வினைப்பிறவி சாராமே
கள்ளப் புலக்குரம்மை கட்டழிக்க வல்லானே
நள்ளிருளில் நட்டம் பயின்றாடும் நாதனே
தில்லையுள் கூத்தனே தென்பாண்டி நாட்டானே
அல்லற் பிறவி அறுப்பானே ஓஎன்று
சொல்லற்கு அரியானைச் சொல்லித் திருவடிக்கீழ்ச்
சொல்லிய பாட்டின் பொருள்உணர்ந்து சொல்லுவார்
செல்வர் சிவபுரத்தின் உள்ளார் சிவனடிக்கீழ்ப்
பல்லோரும் ஏத்தப் பணிந்து.

திருச்சிற்றம்பலம்

உ

சக்தி துணை

சிவகாம சுந்தரி அஷ்டோத்திரம்

01. ஓம் மகா மனோன்மணி சக்தியை நம
02. ஓம் ஸிவ சக்தியை நம
03. ஓம் ஸிவ சங்கரியை நம
04. ஓம் இச்சா சக்தியை நம
05. ஓம் கிரியா சக்தியை நம
06. ஓம் ஞானா சக்தி சொரூபிணியை நம
07. ஓம் சக்த்யா தீத கலானந்தாயை நம
08. ஓம் சிவ மாயாயை நம
09. ஓம் சிவ ப்ரியை நம
10. ஓம் ஸர்வக்ஞாயை நம
11. ஓம் சுந்தரியை நம
12. ஓம் ஸௌம்மியாயை நம
13. ஓம் சச்சிதானந்த விக்ரகாயை நம
14. ஓம் பராபராயை நம
15. ஓம் பலாயை நம
16. ஓம் த்ரிபுராயை நம
17. ஓம் குண்டலீயை நம
18. ஓம் ஜயாயை நம
19. ஓம் சிவாண்யை நம
20. ஓம் பவாண்யை நம

21. ஓம் உருத்ராண்யை நம
22. ஓம் ஸர்வாண்யை நம
23. ஓம் புவனேஸ்வரியை நம
24. ஓம் கல்யாண்யை நம
25. ஓம் சூலிண்யை நம
26. ஓம் காந்தாயை நம
27. ஓம் மஹாத்ரிபுர சுந்தரியை நம
28. ஓம் மாலின்யை நம
29. ஓம் மான்னியை நம
30. ஓம் ஸர்வாயை நம
31. ஓம் மதனோல்லாச மோகின்யை நம
32. ஓம் மஹேஸ்வர்யை நம
33. ஓம் ஸ்மாதங்கியை நம
34. ஓம் சிவகாம்மியை நம
35. ஓம் ஸிதாத்மிகாயை நம
36. ஓம் காமாட்க்ஷியை நம
37. ஓம் கமலாக்ஷியை நம
38. ஓம் மீனாட்சியை நம
39. ஓம் ஸர்வஸாட்க்ஷியை நம
40. ஓம் உமாதேவ்யை நம
41. ஓம் மஹாகாளியை நம
42. ஓம் ஸமாயை நம
43. ஓம் ஸர்வஜனப்ரியாயை நம
44. ஓம் ஸித்வராயை நம
45. ஓம் ஸிதகனா நந்தாயை நம
46. ஓம் ஸின்மயாயை நம
47. ஓம் சிற்சொரூபிண்யை நம
48. ஓம் மஹா சரஸ்வதியை நம
49. ஓம் துர்க்காயை நம
50. ஓம் பால துர்க்காயை நம
51. ஓம் அதி துர்க்காயை நம

52. ஓம் லகுள்ளியை நம
53. ஓம் ஸுத்தவித்யாயை நம
54. ஓம் ஸாரதானந்த விக்ரகாயை நம
55. ஓம் ஸுப்ரபாயை நம
56. ஓம் ஸுப்ரமாஸ்வாலாயை நம
57. ஓம் இந்திராட்ஷியை நம
58. ஓம் ஸர்வ மோஹின்யை நம
59. ஓம் மகேந்திரஜால மத்யஸ்தாயை நம
60. ஓம் மாயாயை நம
61. ஓம் மது விநோதின்யை நம
62. ஓம் மந்திரேஸ்வர்யை நம
63. ஓம் மகாலட்க்ஷிமியை நம
64. ஓம் மகா கால பலப்ரதாயை நம
65. ஓம் சதுர்வேத விஸேஷஞ்ஞாயை நம
66. ஓம் ஸாவித்திரியை நம
67. ஓம் ஸர்வ வேதாயை நம
68. ஓம் மஹேந்திராண்யை நம
69. ஓம் கணாத்தியட்ஷாயை நம
70. ஓம் மஹாபைரவ மோகிணன்யை நம
71. ஓம் மஹா மாயாயை நம
72. ஓம் மஹா தேவியை நம
73. ஓம் மஹா பகாயை நம
74. ஓம் மகிடாஸுர ஸங்காரியை நம
75. ஓம் சண்ட முண்ட குலாந்தகியை நம
76. ஓம் ஸக்கிரேஸ்வரியை நம
77. ஓம் சதுர்வேத்தியை நம
78. ஓம் ஸக்கிராதி ஸுரநாயிகாயை நம
79. ஓம் ஸட்ஸாஸ்த்ர நிபுணாயை நம
80. ஓம் நித்தமியாயை நம
81. ஓம் ஸட்தரிஸன வித்வட்ஷிணாயை நம
82. ஓம் காளராத்ரியை நம

83. ஓம் கலா தீதாயை நம
84. ஓம் கவிராஜ மனோகராயை நம
85. ஓம் சாரதா திலகா காராயை நம
86. ஓம் உருத்ராயை நம
87. ஓம் பக்த ஜனப்ரியாயை நம
88. ஓம் உக்ரமாயை நம
89. ஓம் மஹாமாரியை நம
90. ஓம் க்ஷியப்ரமாரியை நம
91. ஓம் ரணப்ரியாயை நம
92. ஓம் அன்ன பூர்ணேஸ்வரியை நம
93. ஓம் மாத்திரே நம
94. ஓம் சுவர்ணாகார தடிப்பிரபாயை நம
95. ஓம் சுரவியஞ்சன வர்ணயாகியை நம
96. ஓம் கத்திய பத்தியாதி காரணாயை நம
97. ஓம் பதவாக்யார்த்த நிலயாயை நம
98. ஓம் விந்து நாதாதி காரணாயை நம
99. ஓம் மோட்ஷ மகிஷியை நம
100. ஓம் நித்தியாயை நம
101. ஓம் புத்தி முத்தி பலப்ரதாயை நம
102. ஓம் விஞ்ஞான தாயின்யை நம
103. ஓம் பிரக்ஞாயை நம
104. ஓம் பிரக்ஞான பலதாயின்னியை நம
105. ஓம் அங்கார கலா சக்தியை நம
106. ஓம் பராசக்தியை நம
107. ஓம் பராத்பராயை நம
108. ஓம் ஸ்ரீ சிவகாம சுந்தரியை நம

ஓம் நாநாவித மந்த்ர புஷ்பாணி சமர்ப்பயாமி.

உ

ஸ்ரீலலிதா நவரத்தின மாலை

காப்பு

ஞான கணேசா சரணம் சரணம்
ஞான ஸ்காந்தா சரணம் சரணம்
ஞான ஸத்குரு சரணம் சரணம்
ஞானானந்தா சரணம் சரணம்.

ஆக்கும் தொழில் ஐங்கரனாற்ற நலம்
பூக்கும் நகையாள் புவனேஸ்வரிபால்
சேர்க்கும் நவரத்தின மாலையினைக்
காக்கும் கணநாயக வாரணமே!

மாதாஜெய ஓம் லலிதாம்பிகையே
மாதா ஜெய ஓம் லலிதாம்பிகையே (2 தடவை)

வைரம்

கற்றுத் தெளியார் காடே கதியாய்
கண்மூடி நெடுங்கனவான தவம்
பெற்றுந் தெரியார் நிலையென்னில் அவர்
பெருகும்பிழை என் பேசத் தகுமோ
பற்றும் வயிரப் படைவாழ் வயிரப்
பகைவர்க் கெமனாக எடுத்தவளே
வற்றாத அருட்சுனையே வருவாய்
மாதா ஜெயஓம் லலிதாம்பிகையே. 1

நீலம்

மூலக் கனலே சரணம் சரணம்
முடியா முதலே சரணம் சரணம்
கோலக் கிளியே சரணம் சரணம்
குன்றாத ஒளிக்குவையே கரணம்
நீலத் திருமேனியிலே நினைவாய்
நினைவற் றெளியேன் நின்றேன் அருள்வாய்
வாலைக்குமரி வருவாய் வருவாய்
மாதா ஜெயஓம் லலிதாம்பிகையே. 2

முத்து

முத்தே வரும் முத்தொழிலாற்றிடவே
முன்னின்றருளும் முதல்வீ சரணம்
வித்தே விளைவே சரணம் சரணம்
வேதாந்த நிவாஸினியே சரணம்
தத்தேறிய நான் தனயன் தாய்நீ
சாகாத வரம் தரவே வருவாய்
மத்தேறு ததிக் கிணைவாழ் வடையேன்
மாதா ஜெயஓம் லலிதாம்பிகையே 3

பவளம்

அந்தி மயங்கிய வான விதானம்
அன்னை நடம்செய்யும் ஆனந்த மேடை
சிந்தை நிறம்ப வளம் பொழிவாளோ
தேம் பொழிலாமிது செய்தவளாரே
எந்த இடத்தும் மனத்தும் இருப்பாள்
எண்ணுபவர்க்கருள் எண்ணமிகுத்தாள்
மந்திர வேதமயப் பொருளானாள்
மாதா ஜெயஓம் லலிதாம்பிகையே 4

மாணிக்கம்

காணக் கிடையாக் கதியானவளோ
கருதக் கிடையாக் கலையானவளே
பூணக் கிடையாப் பொலிவானவளே
புனையக் கிடையாப் புதுமைத்தவளே
நாணித் திருநாமமும் துதியும்
நவிலாதவரை நாடாதவளே
மாணிக்க ஒளிக் கதிரே வருவாய்
மாதா ஜெயஓம் லலிதாம்பிகையே 5

மரகதம்

மரகத வடிவே சரணம் சரணம்
மதுரித பதமே சரணம் சரணம்
சுரபதி பணியத் திகழ்வாய் சரணம்
ச்ருதி ஜதி லயமே இசையே சரணம்
அரஹர சிவ என்றடியவர் குழும
அவரருள் பெற அருளமுதே சரணம்
வரநவ நிதியே சரணம் சரணம்
மாதா ஜெயஓம் லலிதாம்பிகையே 6

கோமேதகம்

பூமேவிய நான் புரியும் செயல்கள்
பொன்றாப் பயனும் குன்றா வரமும்
தீமேலிடினும் ஜெய சக்தி எனத்
திடமாய் அடியேன் மொழியும் திறமும்
கோமேதகமே குளிர்வான் நிலவே
குழல்வாய் மொழியே தருவாய் தருவாய்
மாமேருவிலே வளர் கோகிலமே
மாதா ஜெயஓம் லலிதாம்பிகையே 7

பதுமராகம்

ரஞ்ஜனி நந்தினி அங்கணி பதும
ராகவி காஸவி யாபினி அம்பா
சஞ்சல லோர நிவாரணி வாணி
சாம்பவி சந்த்ர கலாதரி ராணி
அஞ்ஜன மேனி அலங்க்ருத பூசணி
அம்ருத ஸ்வரூபிணி நித்ய கல்யாணி
மஞ்சுள மேருச்ருங்க நிவாஸினி
மாதா ஜெயஓம் லலிதாம்பிகையே 8

வைடூரியம்

வலையொத்த வினை கலை யொத்த மனம்
அருளப் பறையாற் றொளியொத் தவிதால்
நிலையற் றெளியேன் முடியத் தகுமோ
நிகளம் துகளாக வரம் தருவாய்
அலையற் றசைவற் றநுபூதி பெறும்
அடியார் முடிவாழ் வைடூரியமே
மலையத் துவசன் மகளே வருவாய்
மாதா ஜெயஓம் லலிதாம்பிகையே 9

நூற்பயன்

எவர் எத்தினமும் இசைவார் - லலிதா
நவரத்தின மாலை நவின்றிடுவார்
அவர் அற்புத சக்தியெலாம் அடைவார்
சிவரத்தினமாய்த் திகழ்வாரவரே (மாதா)

உ

சிவமயம்

ஸ்ரீ லிங்காஷ்டகம்

ராகம் : **யமுனாகல்யாணி**

தாளம் : **ஆதி**

ப்ரம்ம முராரி ஸுரார்ச்சித லிங்கம்
நிர்மல பாஷித சோபித லிங்கம்
ஜன்மஜ துர்க்க விநாசக லிங்கம்
தத் ப்ரணாமமி ஸதாசிவ லிங்கம்

தேவமுனி ப்ரவரார்ச்சித லிங்கம்
காமதஹம் கருணா கர லிங்கம்
ராவண தர்ப்ப விநாசன லிங்கம்
தத் ப்ரணாமமி ஸதாசிவ லிங்கம்

ஸர்வ ஸுகந்தி ஸுலேபித லிங்கம்
புத்தி விவர்த்தன காரண லிங்கம்
ஸித்த ஸுராஸுர வந்தித லிங்கம்
தத் ப்ரணாமமி ஸதாசிவ லிங்கம்

கனக மஹாமணி பூஷித லிங்கம்
பணிபதி வேஷ்டித சோபித லிங்கம்
தஷ ஸுயக்ஞ விநாசன லிங்கம்
தத் ப்ரணாமமி ஸதாசிவ லிங்கம்

குங்கும சந்தன லேபித லிங்கம்
கங்கஜ ஹார ஸுசோபித லிங்கம்
ஸஞ்சித பாப விநாசன லிங்கம்
தத் ப்ரணாமமி ஸதாசிவ லிங்கம்

தேவகணார்ச்சித ஸேவித லிங்கம்
பாவையர் பத்திபி ரேசவ லிங்கம்
தினகர கோடி ப்ரபாகர லிங்கம்
தத் ப்ரணாமமி ஸதாசிவ லிங்கம்

அஷ்ட தளோபரி வேஷ்டித லிங்கம்
ஸர்வ ஸமுத்பவ காரண லிங்கம்
அஷ்ட தரித்ர விநாசித லிங்கம்
தத் ப்ரணாமமி ஸதாசிவ லிங்கம்

ஸுரகுரு ஸுரவர பூஜித லிங்கம்
ஸுரவந புஷ்ப ஸதார்ச்சித லிங்கம்
பராத்பரம் பரமாத்மக லிங்கம்
தத் ப்ரணாமமி ஸதாசிவ லிங்கம்

உ

தேவி துணை

கௌரிக் காப்பு

விநாயகர் துதி

முன்னின்று செய்யுள் முறையாய்ப் புனைவதற்கு
என்னின் றருள்செய் எலிவா கனப்பிள்ளாய்
சொற்குற்ற மொடு பொருட்குற்றம் சோர்வுதரும்
எக்குற்றமும் வராமற்கா.

வேண்டுதற் கூற்று

காப்பெடுக்க வந்தேனே
கௌரியம்மாள் தாயாரே
காத்தென்னைத் தேற்றிடுவாய்
காளிமகா தேவியரே
காலமெல்லாம் நின்னரிய
காப்பெடுத்தே வாழ்ந்திடுவேன்
எண்ணும் கருமம்
இனிதாக முடித்திடுவாய்
பண்ணும் வினையாவும்
பனிபோலப் போக்கிடுவாய்
உண்ணும் உணவாக
உயிரினுக் குயிராக
என்றும் இருந்தே

எனைக்காத்து வந்திடுவாய்
காடும் கடந்துவந்தேன்
மலையும் கடந்துவந்தேன்
காளிமகா தேவியரே
காப்பெனக்குத் தந்திடுவாய்
சூலம் கொண்டவளே
சுந்தர முகத்தவளே
அரியை உடையவளே
அம்மா காளி தாயே
கொடியமகி ஷாசுரனைக்
கூறுபோட்டவளே
அசுரக் குணம்யாவும்
அழிக்கும் சுடர்க்கொடியே
சிவனை நினைத்தல்லோ
சீர்விரதம் நீயிருந்தாய்
பரனை நினைத்தல்லோ
பதிவிரதம் நீயிருந்தாய்
அரனை நினைத்தல்லோ
அம்மாநீ நோன்பிருந்தாய்
சங்கரனை எண்ணியல்லோ
சங்கரிநீ நோன்பிருந்தாய்
ஐங்கரனைப் பெற்றவளே
அன்று நீநோன்பிருந்தாய்
விரதத்தைக் கண்டே
விழித்தான் சிவனவனும்
அம்மா உமையணைத்தே
அருள்மாரி பொழிந்தானே
வகையாற்றுப் படலமிதை
வழிவழியாய்க் காட்டிடுவீர்
நெறியறியாத் திகைப்போர்க்கு
நெறிமுறையைக் காட்டிடுவாய்

காப்பைப் புனைந்துவிடு
காலபயம் ஓட்டிவிடு
நூலைப் புனைந்துவிடு
நுண்ணறிவை ஊட்டிவிடு
வல்லமையைத் தந்துவிடு
வையத்தில் வாழவிடு
காளிமகா தேவியரே
காப்பருளும் தேவியரே.
காப்பைப் புனைபவளே
காப்பாய் இருப்பவளே
நாடு செழிக்கவென்றே
நற்காப்பு அருளுமம்மா
வீடு செழிக்கவென்றே
விழைகாப்பு அருளுமம்மா
நல்வாழ்வு வாழ்வதற்கு
நறுங்காப்பு அருளுமம்மா
அல்லல் அறுப்பதற்கே
அருட்காப்பு அருளுமம்மா
பிள்ளை அற்றவர்க்குப்
பெருங்காப்பு அருளுமம்மா
பூமணியே மாமணியே
புனிதவதி தாயவளே
நான்விரும்பும் காப்பை
நலமுடன் தாருமம்மா
கல்வி சிறப்பதற்குக்
கலைமகளே வாருமம்மா
செல்வம் சிறப்பதற்கு
திருமகளே வாருமம்மா
வீரம் சிறப்பதற்கு

வீரசக்தி தாருமம்மா
பாட்டுடைத் தலைவியரே
பராசக்தி தாயவளே
ஏட்டுடைத் தேவியரே
எல்லாம்மிகு வல்லபையே
காப்பெடுக்க வந்தேனம்மா
கனிவுடனே பாருமம்மா
பால்பழங்கள் வெற்றிலைகள்
பல்வகைத் திரவியங்கள்
நானுமக்குத் தாறேனம்மா
நயந்தென்னைக் காருமம்மா
காளிமகா தேவியரே
காசினிக்கு வித்தவளே
வித்தை விதைப்பவளே
வினைகாக்கும் காப்பவளே
எத்தால் வாழ்ந்திடுவோம்
எல்லாம் உமதருளே
காசினியில் வேற்றுமையை
கணப்பொழுதே மாற்றிவிட்டால்
ஏசலின்றி வாழ்ந்திடுவோம்
ஏத்துபுகழ் தேவியரே
காப்பெனக்குப் போட்டுவிட்டால்
கல்மனது இளகிவிடும்
ஞானம் பெருகிவரும்
நல்வாழ்வு மிகுந்துவரும்
தொடர்ந்து அணிவோர்க்கு
தொட்டதெல்லாம் ஜெயமாகும்
இசைந்து அணிவோர்க்கு
நினைத்ததெல்லாம் நடந்துவிடும்

நம்பி அணிவோர்க்கு
நல்லதெல்லாம் பெருகிவரும்
நாள்கள் கோள்களெல்லாம்
நலமுடனே இணைந்துவரும்
சந்தனச் சாந்தவளே
சங்கரியே சாந்தினியே
குங்குமப் பூச்சவளே
குலக்கொழுந்தே கௌரியம்மா
காப்புக் கட்டிவிட்டுக்
கடமை முடிந்ததென்று
ஏப்பம் மிகவிட்டு
என்றுமே இருந்தறியேன்
நாளும் பொழுதிலெல்லாம்
நறுங்காப்புக் கட்டதனில்
பூவும் நீருமிட்டுப்
போற்றி வணங்கிடுவேன்
காலைப் பொழுதெழுந்து
காப்பதனில் விழித்திடுவேன்
ஞானச் செழுஞ்சுட்ரே
காளியுன்னைக் காணுகின்றேன்
காப்பெனக்குக் கையிலுண்டு
கடமைகளைச் செய்திடுவேன்
ஏய்ப்பவரைக் கண்டால்
எரிமலைபோற் கனன்றிடுவேன்
தீமைச் செயலெதுவும்
தெரியாது செய்கையிலே
காப்புக் கையிலிருந்து
கண்திறந்து காட்டுமடி
சொல்லற் கரிதான

சோதிமிகு காப்பதனை
இருபது நாள்வரையில்
இசைவோடு விரதமிரு
பக்தி மனதுடனே
பரவி யணிவோர்க்கு
சித்தியெல் லாந்தருவாள்
சீர்பெருகு கௌரியவள்
முத்திக்கு வழியுமுண்டு
முக்கால உணர்வுமுண்டு
எச்சகத்தி லோர்களெல்லாம்
ஏற்றியெமைப் போற்றிடுவர்
சொற்சக்தி பொருட்சக்தி
துலங்கி வந்திடவே
அச்சக்தி எல்லாம்
அருள்வாள் கௌரியவள்
கௌரிக் காப்பதனைக்
காலம் தவறாமல்
முறையாய் அணிந்துவர
முன்வினைகள் நீங்கிவர
ஞானம் ஓங்கிவர
நல்லறிவு துலங்கிவர
தேவிமகா காளியரே
தெவிட்டாத தீங்கனியே
காளியாய் வந்தமர்ந்த
கௌரியே காப்பருளும்.

திருச்சிற்றம்பலம்

அம்பிகையை சரணடைந்தால்
அதிக வரம் பெறலாம்.

உ

சிவமயம்

ஸ்ரீ கருமாரியம்மன் ஸ்தோத்திரம்

கற்பூர நாயகியே! கனகவல்லி!
காளி மகமாயி! கருமாரியம்மா!
பொற்கோயில் கொண்ட சிவகாமியம்மா
பூவிலிருந்த வள்ளி தெய்வயானையம்மா
விற்கோல வேத வல்லி விசாலாட்சி
விழிக்கோல மாமதுரை மீனாட்சி
பொற்கோயில் நானமைத்தேன் இங்கு தாயே
சுடராக வாழ்விப்பாய் என்னை நீயே அம்மா
(கற்பூர)

புவன முழுதாளுகின்ற புவனேஸ்வரி!
புரமெரித்தோன் புரமிருக்கும் பரமேஸ்வரி!
நவநவமாய் வடிவாகும் மகேஸ்வரி!
நம்பினவர் கைவிளக்கே சர்வேஸ்வரி!
கவலைகளைத் தீர்த்திடும் காளீஸ்வரி!
காரிருளின் தீச்சுடரே ஜோதீஸ்வரி!
உவமானப் பரம் பொருளே ஜகதீஸ்வரி!
உன்னடிமை சிறியேனை நீயாதரி அம்மா.
(கற்பூர)

உன்னிடத்தில் சொல்லாது வேறு எந்த
உறவிடத்தில் முறையிடுவேன் தாயே எந்தன்
அன்னையவள் நீயிருக்க உலகில் மற்ற
அன்னியரைக் கெஞ்சிடுதல் முறையோ அம்மா
கண்ணீரைத் துடைத்து விட ஓடிவாம்மா
காத்திருக்க வைத்திடுதல் சரியோ - அம்மா
சின்னவனின் குரல் கேட்டுன் முகம் திருப்பு
சிரித்தபடி என்னைத் தினம் வழியனுப்பு அம்மா
(கற்பூர)

கண்ணிரண்டும் உன்னுருவே காணவேண்டும்
  காலிரண்டும் உன்னடியே நாடவேண்டும்
பண்ணமைக்கும் நா உனையே பாடவேண்டும்
  பக்தியோடு கையுனையே கூப்ப வேண்டும்
எண்ண மெல்லாம் உன் நினைவே ஆக வேண்டும்
  இருப்பதெல்லாம் உன்னுடைய தாகவேண்டும்
மண்ணளக்கும் சமயபுர மாரியம்மா
  மகனுடைய குறைகளை நீ தீருமம்மா அம்மா.
(கற்பூர)

நெற்றியினுள் குங்குமமே நிறைய வேண்டும்
  நெஞ்சினிலும் திருநாமம் வழியவேண்டும்
கற்ற தெல்லாம் மேன்மேலும் பெருகவேண்டும்
  கவிதையிலே உன் நாமம் வாழவேண்டும்
சுற்ற மெல்லாம் மேன்மேலும் பெருகவேண்டும்
  ஜோதியே நீயிருந்து ஆளவேண்டும்
மற்ற தெல்லாம் நானுனக்கு சொல்லலாமா
  மடிமீது பிள்ளை யென்னைத் தள்ளலாமா அம்மா.
(கற்பூர)

அன்னைக்கு உபசாரம் செய்வதுண்டோ!
  அருள் செய்ய இந்நேரம் ஆவதுண்டோ!
கண்ணுக்கு இமையின்றிக் காவலுண்டோ!
  கன்றுக்கு பசுவன்றிச் சொந்த முண்டோ
முன்னைக்கும் பின்னைக்கும் பார்ப்பதுண்டோ
  முழுமைக்கும் நீ யென்றன் அன்னையன்றோ
எண்ணெய்க்கும் விளக்குக்கும் பேதமுண்டோ
  என்றைக்கும் நானுன்றன் பிள்ளையன்றோ! அம்மா
(கற்பூர)

அன்புக்கே நானடிமை ஆகவேண்டும்
அறிவிற்கே என் காது கேட்க வேண்டும்
வம்புக்கே போகாமல் இருக்க வேண்டும்
வஞ்சத்தை என்நெஞ்சம் அறுக்க வேண்டும்
பண்புக்கே உயிர்வாழ ஆசை வேண்டும்
பரிவுக்கே நான் என்றும் பணிய வேண்டும்
என்பக்கம் இவையெல்லாம் இருக்கவேண்டும்
என்னோடு நீ என்றும் வாழவேண்டும் அம்மா.

(கற்பூர)

கும்பிடவோ கையிரண்டும் போதவில்லை
கூப்பிடவோ நாவொன்றால் முடியவில்லை
நம்பிடவோ மெய்யதனில் சக்தியில்லை
நடந்திடவோ காலிரண்டால் ஆகவில்லை
செம்பவள வாயழகி உன்னெழிலோ
சின்ன இருகண்களுக்குள் அடங்கவில்லை
அம்பளவு விழியாளே உன்னை யென்றும்
அடிபணியும் ஆசைக்கோர்அளவும் இல்லை அம்மா

(கற்பூர)

காற்றாகிக் கனலாகிக் கடலாகினாய்
கருவாகி உயிராகி உடலாகினாய்
நேற்றாகி இன்றாகி நாளாகினாய்
நிலமாகிப் பயிராகி உணவாகினாய்
தோற்றாலும் ஜெயித்தாலும் வாழ்வாகினாய்
தொழுதாலும் அழுதாலும் வடிவாகினாய்
போற்றாத நாளில்லை தாயே உன்னை
பொருளோடு புகழோடு வைப்பாய் என்னை அம்மா.

(கற்பூர)

சகலகலாவல்லி மாலை

காப்பு

ஆய கலைகள் அறுபத்து நான்கினையும்
ஏக உணர்விக்கும் என் அம்மை - தூய
உருப்பளிங்கு போல்வாள் என் உள்ளத்தின் உள்ளே
இருப்பள் இங்கு வாராது இடர்.

படிக நிறமும் பவளச்செவ் வாயும்
கடிகமழ்பூந் தாமரைபோற் கையும் - துடிஇடையும்
அல்லும் பகலும் அனவரத முந்துத்தாற்
கல்லுஞ் சொல்லாதோ கவி?

வெண்டா மரைக் கன்றி நின்பதந்
தாங்கவென் வெள்ளையுள்ளத்
தண்டா மரைக்குத் தகாது கொலோ
சகம் ஏழும் அளித்து
உண்டான் உறங்க ஒளித்தான்பித்
தாகவுண் டாக்கும்வண்ணம்
கண்டான் சுவைகொள் கரும்பே
சகல கலாவல்லியே! (1)

நாடும் பொருட்சுவை சொற்சுவை
தோய்தர நாற்கவியும்
பாடும் பணியிற் பணித்தருள்வாய்
பங்க யாசனத்திற்
கூடும் பசும் பொற்கொடியே
கனதனக் குன்று மைம்பாற்
காடும் சுமக்கும் கரும்பே
சகல கலாவல்லியே! (2)

தூக்கும் பனுவற் துறைதோய்ந்த
கல்வியும் சொற்சுவை தோய்
வாக்கும் பெருகப் பணித்தருள்வாய்
வட நூற்கடலும்
தேக்கும் செழுந்தமிழ்ச் செல்வமும்
தொண்டர் செந்நாவில் நின்று
காக்கும் கருணைக் கடலே
சகல கலாவல்லியே! (4)

பஞ்சப் பிதந்தரு செய்யபொற்
பாதபங் கேருகமேன்
நெஞ்சத் தடத்தல ராததென்னே
நெடுந் தாட் கமலத்து
தஞ்சத் துவசம் உயர்ந்தோன்
செந்நாவும் அகமும் வெள்ளைக்
கஞ்சத் தவிசொத் திருந்தாய்
சகல கலாவல்லியே! (5)

பண்ணும் பரதமும் கல்வியுந்
தீஞ்சொற் பனுவலும்யான்
எண்ணும் பொழுதெளி தெய்தநல்காய்
எழு தாமறையும்
விண்ணும் புவியும் புனலுங்
கனலும் வெங்காலு மன்பர்
கண்ணும் கருத்தும் நிறைந்தாய்
சகல கலாவல்லியே! (6)

பாட்டும் பொருளும் பொருளாற்
பொருந்தும் பயனுமென்பாற்
கூட்டும் படிநின் கடைக்கண்நல்காய்
உளங் கொண்டு தொண்டர்

தீட்டும் கலைத்தமிழ்த் தீம்பால்
அமுதம் தெளிக்கும் வண்ணம்
காட்டும் வெள்ளோதிமப் பேடே
சகல கலாவல்லியே! (7)

சொல்விற் பனமும் அவதானமும்
கவி சொல்ல வல்ல
நல்வித்தையும் தந்தடிமை கொள்வாய்
நளினாசனஞ் சேர்
செல்விக்கரிதென் றொருகாலமுஞ்
சிதையாமை நல்கும்
கல்விப் பெருஞ் செல்வப்பேறே
சகல கலாவல்லியே! (8)

சொற்கும் பொருட்கும் உயிராமெய்ஞ்
ஞானத்தின் தோற்றமென்ன
நிற்கின்ற நின்னை நினைப்பவர் யார்
நிலந்தோய் புழைக்கை
நற்குஞ்சரத்தின் பிடியோடு
அரசன்ன நாணநடை
கற்கும் பதாம்புயத் தாயே
சகல கலாவல்லியே! (9)

மண்கண்ட வெண்குடைக் கீழாக
மேற்பட்ட மன்னருமென்
பண்கண்டளவிற் பணியச் செய்வாய்
படைப்போன் முதலாம்
விண்கண்ட தெய்வம்பல் கோடியுண்
டேனும் விளம்பிலுன் போற்
கண்கண்ட தெய்வ முளதோ?
சகல கலாவல்லியே! (10)

உ

சிவமயம்

அபிராமிப்பட்டர் அருளிய

அபிராமியம்மை பதிகம்

காப்பு

தூயதமிழ்ப் பாமாலை சூட்டுதற்கு மும்மதநால்
வாயைங் கரன்றாள் வழுத்தவாம் – நேயர்நிதம்
எண்ணும் புகழ்க்கடவூர் எங்களபி ராமவல்லி
நண்ணும்பொற் பாதத்தில் நன்கு.

நூல்

கலையாத கல்வியும் குறையாத வயதுமோர்
கபடுவா ராத நட்பும்
கன்றாத வளமையும் குன்றாத இளமையும்
கழுபிணியி லாத உடலும்
சலியாத மனமும்அன் பகலாத மனைவியும்
தவறாத சந்தா னமும்
தாழாத கீர்த்தியும் மாறாத வார்த்தையும்
தடைகள் வாராத கொடையும்
தொலையாத நிதியமும் கோணாத கோலுமொரு
துன்பமில் லாத வாழ்வும்
துய்யநின் பாதத்தில் அன்பும்உதவிப் பெரிய
தொண்டரொடு கூட்டு கண்டாய்:
அலையாழி அறிதுயிலு மாயனது தங்கையே!
ஆதிகட வூரின் வாழ்வே!
அமுதீசர் ஒருபாகம் அகலாத சுகபாணி!
அருள்வாமி! அபிராமியே!

காரளக பந்தியும் பந்தியின் அலங்கலும்
கரிய புருவச் சிலைகளும்
கர்ணகுண் டலமுமதி முகமண்டலம் நுதற்
கத்தூரிப் பொட்டு மிட்டுக்
கூரணிந் திடுவிழியும் அமுதமொழியுஞ் சிறிய
கொவ்வையின் கனிய தரமும்
குமிழனைய நாசியும் முத்தநிகர் தந்தமும்
கோடுசோ டான களமும்
வாரணிந் திறுமாந்த வனமுலையும் மேகலையும்
மணிநூ புரப்பா தமும்
வந்தெனது முன்னின்று மந்தகா சமுமாக
வல்வினையை மாற்று வாயே
ஆரமணி வானிலுறை தாரகைகள் போலநிறை
ஆதிகட வூரின் வாழ்வே!
அமுதீசர் ஒருபாகம் அகலாத சுகபாணி!
அருள்வாமி! அபிராமியே!

மகரவார் குழல்மேல் அடர்ந்துகுமிழ் மீதினில்
மறைந்து வாளைத் துறந்து
மைக்கயலை வேண்டிநின் செங்கமல விழியருள்
வரம்பெற்ற பேர்க ளன்றோ?
செகமுழு வொற்றைத் தனிக்குடை கவித்துமேற்
சிங்கா தனத்தி லுற்றுச்
செங்கோலும் மனுநீதி முறைமையும் பெற்றுமிகு
திகிரியுல காண்டு பின்பு
புகர்முகத்(து) ஐராவதப் பாக ராகிநிரை
புத்தேளிர் வந்து போற்றிப்
போக தேவேந்திரன் எனப்புகழ விண்ணில்
புலோமிசை யொடுஞ்சு கிப்பர்;
அகரமுத லாகிவளர் ஆனந்த ரூபியே!
ஆதிகட வூரின் வாழ்வே!
அமுதீசர் ஒருபாகம் அகலாத சுகபாணி!
அருள்வாமி! அபிராமியே!

மறிகடல்கள் ஏழையுந் திகிரிஇரு நான்கையும்
மாதிறல் கரியெட் டையும்
மாநாகம் ஆனதையும் மாமேரு என்பதையும்
மாகூர்மம் ஆனதையு மோர்
பொறியரவு தாங்கிவரு புவனமீ ரேழையும்
புத்தேனீர் கூட்டத் தையும்
பூமகளை யுந்திகிரி மாயவனை யும்அரையுற்
புலியாடை உடையா னையும்
முறைமுறைக ளாயீன்ற முதியவர்களாய்ப் பழைமை
முறைகள் தெரியா நின்னை
மூவுலகி லுள்ளவர்கள் வாலையென்று அறியாமல்
மொழிகின்ற தேது சொல்வாய்!
அறிவுநிறை விழுமியர்தம் ஆனந்த வாரியே!
ஆதிகட வூரின் வாழ்வே!
அமுதீசர் ஒருபாகம் அகலாத சுகபாணி!
அருள்வாமி! அபிராமியே!

வாடாமல் உயிரெனும் பயிர்தழைத் தோங்கிவர
அருள்மழை பொழிந்தும் இன்ப
வாரிதியிலே நின்ன தன்பெனுஞ் சிறகால்
வருந்தா மலேய ணைத்துக்
கோடாமல் வளர்சிற் றெறும்புமுதல் குஞ்சரக்
கூட்டமுத லான சீவ
கோடிகள் தமக்குப் புசிக்கும் புசிப்பினைக்
குறையாம லேகொ டுத்து
நீடாழி யுலகங்கள் யாவையும் நேயமாய்
நின்னுதர பந்தி பூக்கும்
நின்மலி! அகிலங்களுக்கு அன்னை என்றோதும்
நீலியமன்று ஓது வாரோ?
ஆடாத நான்மறையின் வேள்வியால் ஓங்குபுகழ்
ஆதிகட வூரின் வாழ்வே!
அமுதீசர் ஒருபாகம் அகலாத சுகபாணி!
அருள்வாமி! அபிராமியே!

பல்குஞ் சரந்தொட் டெறும்புகடை யானதொரு
பல்லுயிர்க் குங்கல் லிடைப்
பட்டதே ரைக்கும்அன் றுற்பவித் திடுகருப்
பையுறு சீவனுக்கும்
மல்குஞ் சராசரப் பொருளுக்கும் இமையாத
வானவர் குழாத்தி னுக்கும்
மற்றுமொரு மூவர்க்கு மியாவர்க்கும் அவரவர்
மனச்சலிப் பில்லா மலே
நல்குந் தொழிற்பெருமை உண்டா யிருந்துமிகு
நவநிதி உனக்கி ருந்தும்
நானொருவர் வறுமையிற் சிறியனா னால்அந்
நகைப்புனக் கேஅல்லவோ?
அல்கலந் தும்பர்நா டளவெடுக் குஞ்சோலை
ஆதிகட வூரின் வாழ்வே!
அமுதீசர் ஒருபாகம் அகலாத சுகபாணி!
அருள்வாமி! அபிராமியே!

நீடுல கங்களுக்(கு) ஆதரவாய் நின்று
நித்தமாய் முத்தி வடிவாய்
நியமமுடன் முப்பத் திரண்டறம் வளர்க்கின்ற
நீமனை வியாய்இ ருந்தும்
வீடுவீ டுகடோறும் ஓடிப் புகுந்துகால்
வேசற்(று) இலச்சை யும்போய்
வெண்டுகில் அரைக்கணிய விதியற்று நிர்வாண
வேடமுங் கொண்டு கைக்கோர்
ஓடேந்தி நாடெங்கும் உள்ளத் தளர்ந்துநின்(று)
உன்மத்த னாகி அம்மா!
உன்கணவன் எங்கெங்கும் ஐயம்புகுந் தேங்கி
உழல்கின்ற தேது சொல்வாய்
ஆடுகொடி மாடமிசை மாதர்விளை யாடிவரும்
ஆதிகட வூரின் வாழ்வே!
அமுதீசர் ஒருபாகம் அகலாத சுகபாணி!
அருள்வாமி! அபிராமியே!

ஞானந் தழைத்துன் சொரூபத்தை அறிகின்ற
நல்லோர் இடத்தி னிற்போய்
நடுவி னிலிருந்துவந் தடிமையும் பூண்டவர்
நவிற்றும் உபதேச முட்கொண்டு
ஈனந்தனைத் தள்ளி எனதுநா னெனுமானம்
இல்லா மலேது ரத்தி
இந்திரிய வாயில்களை இறுகப்பு தைத்து
இருளற விளக்கேற் றியே
ஆனந்த மானவிழி அன்னமே! உன்னைஎன்
அகத்தா மரைப்போ திலே
வைத்துவே றேகலை யற்றுமே லுற்றபர
வசமாகி அழியாத தோர்
ஆனந்த வாரிதியில் ஆழ்கின்ற தென்றுகாண்
ஆதிகட வூரின் வாழ்வே!
அமுதீசர் ஒருபாகம் அகலாத சுகபாணி!
அருள்வாமி! அபிராமியே!

சலமியுல கத்திற் சராசரங் களையீன்ற
தாயா கினாலெ னக்குத்
தாயல்ல வோயான்உன் மைந்த னன்றோ? எனது
சஞ்சலம் தீர்த்து நின்றன்
முலைசுரந் தொழுகுபா லூட்டிஎன் முகத்தைஉன்
முன்தானை யால்து டைத்து
மொழிகின்ற மழலைக் குகந்துகொண் டிளநிலா
முறுவல் இன் புற்றரு கில்யான்
குலவிளையாடல் கொண்டருண் மழைபொழிந்(து) அங்கை
கொட்டி வாவென்(று) அழைத்துக்
குஞ்சரமு கன்கந்தனுக்(கு) இளையன் என்றெனைக்
கூறினால் ஈனம் உண்டோ?
அலைகடலி லேதோன்று மாறாத அமுதமே!
ஆதிகட வூரின் வாழ்வே!
அமுதீசர் ஒருபாகம் அகலாத சுகபாணி!
அருள்வாமி! அபிராமியே!

கைப்போது கொண்டுன் பதப்போது தன்னில்
கணப்போதும் அர்ச்சிக் கிலேன்
கண்போதி னாலுன் முகப்போது தன்னையான்
கண்டு தரிசனை புரிகிலேன்
முப்போதில் ஒருபோதும் என்மனப் போதிலே
முன்னிஉன் ஆல யத்தின்
முன்போது வார்தமது பின்போத நினைக்கிலேன்
மோசமே போய்உ ழன்றேன்
மைப்போத கத்திற்கு நிகரெனப் போதெரு
மைக்கடா மீதேறியே
மாகோர காலன் வரும்போது தமியேன்
மனங்கலங் கித்தி யங்கும்
அப்போது வந்துன் அருட்போது தந்தருள்
ஆதிகட வூரின் வாழ்வே!
அமுதீசர் ஒருபாகம் அகலாத சுகபாணி!
அருள்வாமி! அபிராமியே!

மிகையுந் துரத்தவெம் பிணியுந் துரத்த
வெகுளி யானதுந் துரத்த
மிடியுந் துரத்தநரை நிரையும் துரத்தமிகு
வேதனை யுந் துரத்த
பகையுந் துரத்தவஞ் சனையுந் துரத்தப்
பசியென் பதுந்து ரத்தப்
பாவந் துரத்த பதிமோகந் துரத்தப்
பலகா ரியமுந் துரத்த
நகையுந் துரத்தஊழ் வினையுந் துரத்த
நாளும் துரத்து வெகுவாய்
நாவரண் டோடிக்கால் தளர்ந்திடும் என்னை
நமனும் துரத்து வானோ?
அகிலஉல கங்கட்கும் ஆதாரதெய்வமே!
ஆதிகட வூரின் வாழ்வே!
அமுதீசர் ஒருபாகம் அகலாத சுகபாணி!
அருள்வாமி! அபிராமியே!

அபிராமிப் பட்டர்

அருளிய

அபிராமி அந்தாதி

காப்பு

தாரமர் கொன்றையும் சண்பகமாலையும் சாத்தும் தில்லை
ஊரர்தம் பாகத்து உமை மைந்தனே உலகேழும் பெற்ற
சீரபிராமி அந்தாதி எப்போதும் என் சிந்தையுள்ளே
காரமர் மேனிக் கணபதியே! நிற்கக் கட்டுரையே.

நூல்

யோகத்தின் முதற்படிக்கு

உதிக்கின்ற செங்கதிர் உச்சித் திலகம் உணர்வுடையோர்
மதிக்கின்ற மாணிக்கம், மாதுளம் போது, மலர்க்கமலை
துதிக்கின்ற மின்கொடி, மின்கடிக் குங்குமத் தோயமென்ன
விதிக்கின்ற மேனி அபிராமி என்றன் விழுத்துணையே. 1

முக்கால ஞானமும் முழுமையாகப் பெற

துணையும் தொழுந்தெய்வமும் பெற்றதாயும் சுருதிகளின்
பணையும் கொழுந்தும் பதிகொண்ட வேரும் பனிமலர்ப்பூங்
கணையும் கருப்புச் சிலையுமென் பாசாங்குசமும் கையில்
அணையும் திரிபுர சுந்தரி ஆவது அறிந்தனையே. 2

தளைஅறுக்க

அறிந்தேன் எவரும் அறியா மறையை அறிந்து கொண்டு
செறிந்தேன், உனது திருவடிக்கே திருவே வெருவிப்
பிறிந்தேன் நின்அன்பர் பெருமைஎண்ணாத கருமநெஞ்சால்
மறிந்தே விழும் நரகுக்கு உறவாய மனிதரையே! 3

ஞானம் பெறுவதற்கு

மனிதரும் தேவரும் மாயா முனிவரும் வந்துசென்னி
குனிதரும் சேவடிக் கோமளமே கொன்றை வார்சடைமேல்
பனிதரும் திங்களும் பாம்பும் பகீரதியும் படைத்த
புனிதரும் நீயும் என் புந்தி எந்நாளும் பொருந்துகவே. 4

கொடிய துன்பங்கள் நீங்க

பொருந்திய முப்புரை செப்புரை செய்யும் புணர்முலையாள்
வருந்திய வஞ்சி மருங்குல் மனோன்மணி! வார்சடையோன்
அருந்திய நஞ்சு அமுதாக்கிய அம்பிகை! அம்புயம்மேல்
திருந்திய சுந்தரி அந்தரி பாதம் என் சென்னியதே. 5

பெறுவதற்கரிய கீர்த்திகளைப் பெற

சென்னியது உன்பொன் திருவடித்தாமரை சிந்தையுள்ளே
மன்னியது உன்திருமந்திரம் சிந்துர வண்ணப்பெண்ணே
முன்னிய நின் அடியாருடன் கூடி முறைமுறையே
பன்னியது என்றும் உன்றன் பரமாகம பத்ததியே. 6

சித்தம் சபலமடையாதிருக்க

ததியுறு மத்திற் சுழலும் என் ஆவிதளர் விலதோர்
கதியுறு வண்ணம் கருது கண்டாய் கமலாலயனும்
மதியுறு வேணி மகிழ்நனும்மாலும் வணங்கியென்றும்
துதியுறு சேவடியாய் சிந்துரானன சுந்தரியே! 7

மிருக இச்சைகளினின்றும் விடுபட

சுந்தரி எந்தை துணைவி என் பாசத்தொடரை யெல்லாம்
வந்தரி சிந்துர வண்ணத்தினாள் மகிடன் தலைமேல்
அந்தரி நீலி அழியாத கன்னிகை ஆரணத்தோன்
கந்தரி கைத்தலத்தாள் மலர்த்தாள் என் கருத்தனவே. 8

பசிப்பிணி போக

கருத்தன எந்தைதன் கண்ணன வண்ணக் கனகவெற்பிற்
பெருத்தன பால் அழும் பிள்ளைக்கு நல்கின பேரருள்கூர்
திருத்தன பாரமும் ஆரமும் செங்கைச் சிலையும் அம்பும்
முருத்தன மூரலும் நீயும் அம்மே வந்தென் முன் நிற்கவே. 9

முத்திநிலை அறிய

நின்றும் இருந்தும் கிடந்தும் நடந்தும் நினைப்பதுன்னை
என்றும் வணங்குவது உன்மலர்த்தாள் எழுதாமறையின்
ஒன்றும் அரும்பொருளே அருளே உமையே இமயத்து
அன்றும் பிறந்தவளே அழியா முத்தி ஆனந்தமே. 10

என்றும் இன்பங்கள் தழைக்க

ஆனந்தமாய் என் அறிவாய் நிறைந்த அமுதமுமாய்
வானந்த மான வடிவுடையாள் மறை நான்கினுக்கும்
தானந்த மான சரணாரவிந்தத் தவளநிறக்
கானந்தம் ஆடரங்காம் எம்பிரான் முடிக் கண்ணியதே. 11

தியான யோகத்தில் வெற்றியடைய

கண்ணியதுன்புகழ் கற்பதுன் நாமம் கசிந்து பத்தி
பண்ணியதுமுன் இரு பாதாம் புயத்தில் பகல் இரவா
நண்ணியது உன்னை நயந்தோர் அவையத்து நான் முன்செய்த
புண்ணியம் எது என் அம்மே புவி ஏழையும் பூத்தவளே. 12

தாயைச் சரணடைய

பூத்தவளே புவனம் பதினான்கையும் பூத்தவண்ணம்
காத்தவளே பின் கரந்தவளே கறைக்கண்டனுக்கு
மூத்தவளே என்றும் மூவா முகுந்தற்கு இளையவளே
மாத்தவளே உன்னை அன்றி மற்றோர் தெய்வம் வந்திப்பதே. 13

பரமானந்த சுகம் பெற

வந்திப்பவர் உன்னை வானவர் தானவர் ஆனவர்கள்
சிந்திப்பவர் நல் திசைமுகர்நாரணர் சிந்தையுள்ளே
பந்திப்பவர் அழியாப் பரமானந்தர் பாரில் உன்னைச்
சந்திப்பவர்க்கு எளிதாம் எம்பிராட்டி நின் தண்ணளியே. 14

இம்மையிலும் மறுமையிலும் இன்பம் பெற

தண்ணளிக்கென்று முன்னே பல கோடி தவங்கள் செய்வார்
மண்ணளிக்கும் செல்வமோ பெறுவார் மதிவானவர்தம்
விண்ணளிக்கும் செல்வமும் அழியாமுத்தி வீடுமன்றோ
பண்ணளிக்கும் சொல் பரிமள யாமளைப் பைங்கிளியே. 15

அனைத்தும் அறியும் ஆற்றல் பெற

கிளியே கிளைஞர் மனத்தே கிடந்து கிளர்ந்தொளிரும்
ஒளியே ஒளிரும் ஒளிக்கிடமே எண்ணில் ஒன்றுமில்லா
வெளியே வெளிமுதல் பூதங்களாகி விரிந்த அம்மே
அளியேன் அறிவளவிற்கு அளவானது அதிசயமே. 16

மங்கையர் அழகு நலன் பெற

அதிசயமான வடிவுடையாள் அரவிந்தமெல்லாம்
துதிசெய ஆனன சுந்தரவல்லி துணை இரதி
பதிசயமானது அபசயமாக முன் பார்த்தவர்தம்
மதிசயமாக வன்றோ வாம பாகத்தை வவ்வியதே. 17

மரணத்தை வெல்ல

வவ்விய பாகத்து இறைவரும் நீயும் மகிழ்ந்திருக்கும்
செவ்வியும் உங்கள் திருமணக்கோலமும் சிந்தையுள்ளே
அவ்வியம் தீர்த்தென்னை ஆண்டபொற்பாதமும் ஆகிவந்து
வெவ்விய காலன் என்மேல் வரும்போது வெளிநிற்கவே. 18

ஸ்ரீசக்கர வழிபாட்டின்போது

வெளிநின்ற நின்திரு மேனியைப்பார்த்தென் விழியும் நெஞ்சும்
களிநின்ற வெள்ளம் கரைகண்ட தில்லை கருத்தினுள்ளே
தெளிநின்ற ஞானம் திகழ்கின்றதென்ன திருவுளமோ
ஒளிநின்ற கோணங்கள் ஒன்பதும் மேவி உறைபவளே. 19

கபடில்லா நண்பர்களைப் பெற

உறைகின்ற நின்திருக்கோயில் நின்கேள்வர் ஒருபக்கமோ
அறைகின்ற நான்மறையின் அடியோ முடியோ அமுதம்
நிறைகின்ற வெண் திங்களோ கஞ்சமோ என்றன் நெஞ்சகமோ
மறைகின்ற வாரிதியோ? பூரணாசல மங்கலையே. 20

பெண்மை நலன்கள் சிறக்க

மங்கலை செங்கலசம் முலையாள் மலையாள் வருணச்
சங்கலை செங்கைச் சகலகலா மயில்தாவு கங்கை
பொங்கலை தங்கும் புரிசடையோன் புடையாள் உடையாள்
பிங்கலை நீலி செய்யாள் வெளியாள் பசும் பெண் கொடியே. 21

பிறவா வரம் பெருக

கொடியே இளவஞ்சிக் கொம்பே எனக்கு வம்பே பழுத்த
படியே மறையின் பரிமளமே பனிமால் இமயப்
பிடியே பிரமன் முதலாய தேவரைப் பெற்ற அம்மே
அடியேன் இறந்திங்கு இனிப்பிறவாமல் வந்து ஆண்டுகொள்ளே. 22

சத்திய உறவுகளைக் காண

கொள்ளேன் மனத்தில்நின் கோலமல்லாதன்பர் கூட்டந்தன்னை
விள்ளேன் பரசமயம் விரும்பேன் வியன்மூவுலகுக்கு
உள்ளே அனைத்தினுக்கும் புறம்பே உள்ளத்தே விளைந்த
கள்ளே களிக்கும் களியே அளிய என் கண்மணியே. 23

தீராத நோய்கள் தீர

மணியே! மணியின் ஒளியே! ஒளிரும் மணிபுனைந்த
அணியே! அணியும் அணிக்கழகே! அணுகாதவர்க்குப்
பிணியே! பிணிக்கு மருந்தே! அமரர் பெருவிருந்தே
பணியேன் ஒருவரை நின்பத்மபாதம் பணிந்தபின்னே. 24

எண்ணிய எண்ணியபடி எய்த

பின்னே திரிந்துன் அடியாரைப்பேணிப் பிறப்பறுக்க
முன்னே தவங்கள் முயன்று கொண்டேன் முதல் மூவருக்கும்
அன்னே உலகுக்கு அபிராமி என்னும் அருமருந்தே
என்னே இனியுன்னை யான்மறவாமல் நின்று ஏத்துவனே. 25

நாவன்மை பெற

ஏத்தும் அடியவர் ஈரேழுலகினையும் படைத்தும்
காத்தும் அழித்தும் திரிபவராம் கமழ்பூங்கடம்பு
சாத்தும் குழல்அணங்கே மணம் நாறும் நின் தாளிணைக்கென்
நாத்தங்கு புன்மொழி ஏறியவாறு நகையுடைத்தே. 26

மனமயக்கம் மாற

உடைத்தனை வஞ்சப்பிறவியை உள்ளம் உருகும் அன்பு
படைத்தனை பத்ம பதயுகம் சூடும் பணி எனக்கே
அடைத்தனை நெஞ்சத்தழுக்கையெல்லாம் நின் அருட்புனலால்
துடைத்தனை சுந்தரி நின்னருள் ஏதென்று சொல்லுவதே. 27

ஞானமும் முக்தியும் கைகூட

சொல்லும் பொருளும் என நடமாடும் துணைவருடன்
புல்லும் பரிமளப் பூங்கொடியே நின் புதுமலர்த்தாள்
அல்லும் பகலும் தொழும் அவர்க்கே அழியா அரசும்
செல்லும் தவநெறியும் சிவலோகமும் சித்திக்குமே. 28

அட்டமா சித்திகளை அடைய

சித்தியும் சித்தி தரும் தெய்வமாகித் திகழும் பரா
சத்தியும் சத்தி தழைக்கும் சிவமும் தவம் முயல்வார்
முத்தியும் முத்திக்கு வித்தும் வித்தாகி முளைத்தெழுந்த
புத்தியும் புத்தியின் உள்ளே புரக்கும் புரத்தைஅன்றே. 29

அச்சம் அகற்ற

அன்றே தடுத்தென்னை ஆண்டுகொண்டாய் கொண்டதல்ல என்கை
நன்றே உனக்கினி நான் என்செயினும் நடுக்கடலுள்
சென்றே விழினும் கரையேற்றுகை நின் திருவுளமே
ஒன்றே பல உருவே அருவே என் உமையவளே. 30

மோக மாயை விலக

உமையும் உமையொரு பாகரும் ஏக உருவில் வந்திங்கு,
எமையும் தமக்கன்பு செய்யவைத்தார் இனி எண்ணுதற்குச்
சமையங்களும் இல்லை ஈன்றெடுப்பாள் ஒரு தாயும் இல்லை
அமையும் அமையுறு தோழியர் மேல் வைத்த ஆசையுமே. 31

விபத்துக்கள் நேராதிருக்க

ஆசைக்கடலில் அகப்பட்டு அருளற்ற அந்தகன்கைப்
பாசத்தில் அல்லற் பட இருந்தேனை நின்பாதமென்னும்
வாசக் கமலம் தலைமேல் வலியவைத்து ஆண்டுகொண்ட
நேசத்தை என் சொல்லுவேன் ஈசர்பாகத்து நேரிழையே. 32

எப்போதும் தாயின் துணைகிடைக்க

இழைக்கும் வினைவழியே அடுங்காலன் எனை நடுங்க
அழைக்கும் பொழுது வந்து அஞ்சல் என்பாய் அத்தர் சித்தம் எல்லாம்
குழைக்கும் களபக்குவிமுலை யாமளைக் கோமளமே
உழைக்கும் பொழுது உன்னையே அன்னையே என்பன் ஓடிவந்தே. 33

பயிர் வளர, பொன் கொழிக்க

வந்தே சரணம் புகும் அடியார்க்கு வானுலகம்
தந்தே பரிவொடு தான்போய் இருக்கும் சதுர்முகமும்
பைந்தேன் அலங்கற் பருமணி ஆகமும் பாகமும் பொன்
செந்தேன் மலரும் அலர்க்கதிர் ஞாயிறும் திங்களுமே. 34

வானோர் அடையாப் பேறுபெற

திங்கள் பகவின் மணநாறுஞ் சீறடி சென்னிவைக்க
எங்கட்கு ஒருதவம் எய்தியவா எண்ணிறந்த விண்ணோர்
தங்கட்கும் இந்தத் தவமெய்துமோ தரங்கக் கடலுள்
வெங்கட் பணியனை மேல்துயில் கூரும் விழுப்பொருளே. 35

வாணிபத்தில் வளங்காண

பொருளே பொருள் முடிக்கும் போகமே அரும்போகம் செய்யும்
மருளே மருளில் வரும் தெருளே என் மனத்து வஞ்சத்து
இருளேது மின்றி ஒளிவெளியாகி இருக்கும் உன்றன்
அருளேது அறிகின்றிலேன் அம்புயாதனத்து அம்பிகையே! 36

ஆடை அணிகலன் கிடைக்க

கைக்கே அணிவது கன்னலும் பூவும் கமலம் அன்ன
மெய்க்கே அணிவது வெண்முத்துமாலை விட அரவின்
பைக்கே அணிவது பன்மணிக்கோவையும் பட்டும் எட்டுத்
திக்கே அணியும் திருவுடையானிடம் சேர்பவளே. 37

இந்திர போகம் அடைய

பவளக் கொடியில் பழுத்த செவ்வாயும் பனிமுறுவல்
தவளத் திருநகையும் துணையா எங்கள் சங்கரனைத்
துவளப் பொருது துடியிடை சாய்க்கும் துணை முலையாள்
அவளைப் பணிமின் கண்டீர் அமராவதி ஆளுகைக்கே. 38

அகால மரணத்தைத் தவிர்க்க

ஆளுகைக்கு உன்தன் அடித்தாமரைகளுண்டு அந்தகன்பால்
மீளுகைக்கு உன்தன் விழியின் கடையுண்டு மேல் இவற்றின்
மூளுகைக்கு என்குறை நின்குறையே அன்று முப்புரங்கள்
மாளுகைக்கு அம்பு தொடுத்த வில்லான் பங்கில் வாணுதலே. 39

நல்வினைப் பயன்கள் முழுமைபெற

வாணுதற் கண்ணியை விண்ணவர் யாவரும் வந்திறைஞ்சிப்
பேணுதற்கு எண்ணிய எம்பெருமாட்டியைப் பேதை நெஞ்சில்
காணுதற்கு அண்ணியள் அல்லாத கன்னியைக் காணும் அன்பு
பூணுதற்கு எண்ணிய எண்ணமன்றோ முன்செய் புண்ணியமே. 40

கணவன் மனைவி உறவு கனிய

புண்ணியம் செய்தனமே மனமே புதுப்பூங்குவளைக்
கண்ணியும் செய்ய கணவரும் கூடி நம் காரணத்தால்
நண்ணியிங்கே வந்து தம் அடியார்கள் நடுவிருக்கப்
பண்ணி நம் சென்னியின்மேல் பத்மபாதம் பதித்திடவே. 41

பொது மக்கள் ஆதரவைப் பெற

இடங்கொண்டு விம்மி இணைகொண்டு இறுகி இளகிமுத்து
வடங்கொண்ட கொங்கை மலை கொண்டு இறைவர் வலியநெஞ்சை
நடங்கொண்ட கொள்கை நலங்கொண்ட நாயகி நல்லரவின்
படங்கொண்ட அல்குல் பனிமொழி வேதப்பரிபுரையே. 42

பகை நீங்க

பரிபுரச்சீறடிப் பாசாங்குசை பஞ்சபாணி இன்சொல்
திரிபுரசுந்தரி சிந்துர மேனியள் தீமை நெஞ்சில்
புரிபுரவஞ்சரை அஞ்சக்குனி பொருப்புச் சிலைக்கை
எரிபுரைமேனி இறைவர் செம்பாகத்து இருந்தவளே. 43

மனைமாட்சி பெற

தவளே இவள் எங்கள் சங்கரனார் மனைமங்கலமாம்
அவளே அவர்தமக்கு அன்னையும் ஆயினள் ஆகையினால்
இவளே கடவுளர் யாவர்க்கும் மேலை இறைவியுமாம்
துவளேன் இனியொரு தெய்வம் உண்டாகமெய்த் தொண்டுசெய்தே. 44

பாவ வினைகள் பற்றாதிருக்க

தொண்டு செய்யாது நின்பதந்தொழாது, துணிந்திச்சையே
பண்டு செய்தார் உளரோ இலரோ? அப்பரிசடியேன்
கண்டு செய்தால் அது கை தவமோ அன்றிச் செய்தவமோ
மிண்டு செய்தாலும் பொறுக்கை நன்றேபின் வெறுக்கையன்றே. 45

எந்நிலையிலும் இறையருள் கிட்ட

வெறுக்கும் தகைமைகள் செய்யினும் தம்மடியாரை மிக்கோர்
பொறுக்கும் தகைமை புதியதன்றே புதுநஞ்சையுண்டு
கறுக்குந் திருமிடற்றான் இடப்பாகம் கலந்த பொன்னே!
மறுக்கும் தகைமைகள் செய்யினும் யான் உன்னை வாழ்த்துவனே. 46

யோகத்தில் உயர

வாழும் படியொன்று கண்டுகொண்டேன் மனத்தே ஒருவர்
வீழும் படியன்று விள்ளும் படியன்று வேலைநிலம்
ஏழும் பருவரை எட்டும் எட்டாமல் இரவுபகல்
சூழும் சுடர்க்கு நடுவே கிடந்து சுடர்கின்றதே. 47

உடல் பற்றினை விட

சுடரும் கலைமதி துன்றும் சடைமுடிக் குன்றில் ஒன்றிப்
படரும் பரிமளப் பச்சைக் கொடியைப் பதித்து நெஞ்சில்
இடரும் தவிர்த்து இமைப்போது இருப்பார் பின்னும் எய்துவரோ
குடரும் கொழுவும் குருதியும் தோயும் குரம்பையிலே. 48

மரண பயத்தினின்றும் விடுபட

குரம்பை அடுத்துக் குடிபுக்க ஆவி வெங்கூற்றுக்கு இட்ட
வரம்பை அடுத்து மறுகும் அப்போது வளைக்கை அமைத்து
அரம்பை யடுத்த அரிவையர் சூழவந்து அஞ்சல் என்பாய்
நரம்பை அடுத்த இசை வடிவாய் நின்ற நாயகியே. 49

இறையருள் கைகூட

நாயகி நான்முகி நாராயணி கை நளினபஞ்ச
சாயகி சாம்பவி சங்கரி சாமளை சாதிநச்சு
வாயகி மாலினி வாராகி சூலினி மாதங்கியென்று
நாயகி யாதி உடையாள் சரணம் அரண் நமக்கே. 50

பிறப்பு இறப்பில்லாப் பெருவாழ்வுபெற

அரணம் பொருளென்று அருள் ஒன்றிலாத அசுரர்தங்கள்
முரண் அன்று அழிய முனிந்த பெம்மானும் முகுந்தனுமே
சரணம் சரணம் என நின்ற நாயகி தன்அடியார்
மரணம் பிறவி இரண்டும் எய்தார் இந்த வையகத்தே. 51

வாழ்க்கைச் செல்வங்கள் சிறக்க

வையகம் துரகம் மதகிரி மாமகுடம் சிவிகை
பெய்யும் கனகம் பெருவிலை ஆரம் பிறைமுடித்த
ஐயன் திருமனையாள் அடித்தாமரைக்கு அன்பு முன்பு
செய்யும் தவமுடையார்க்கு உளவாகிய சின்னங்களே. 52

தவத்தின் உயர்வு காண

சின்னஞ்சிறிய மருங்கினிற் சாத்திய செய்யபட்டும்
பென்னம்பெரிய முலையும் முத்தாரமும் பிச்சிமொய்த்த
கன்னம்கரிய குழலும்கண் மூன்றும் கருத்தில் வைத்துத்
தன்னத் தனியிருப்பார்க்கு இதுபோலும் தவம் இல்லையே. 53

வறுமை நீங்க

இல்லாமை சொல்லி ஒருவர் தம் பாற் சென்று இழிவுபட்டு
நில்லாமை நெஞ்சில் நினைகுவிரேல் நித்தம் நீடுதவம்
கல்லாமை கற்ற கயவர்தம்பால் ஒரு காலத்திலும்
செல்லாமை வைத்த திரிபுரை பாதங்கள் சேர்மின்களே. 54

பற்றற்ற நிலையடைய

மின் ஆயிரம் ஒரு மெய்வடிவாகி விளங்குகின்ற(து)
அன்னாள் அகமகிழ் ஆனந்தவல்லி அருமறைக்கு
முன்னாள் நடுஎங்குமாய் முடிவாய முதல்விதன்னை
உண்ணாது ஒளியினும் உன்னினும் வேண்டுவ தொன்றில்லையே. 55

அனைவரையும் தன்பால் ஈர்க்க

ஒன்றாய் அரும்பிப் பலவாய் விரிந்து இவ்வுலகெங்குமாய்
நின்றாள் அனைத்தையும் நீங்கி நிற்பாள் என்றன் நெஞ்சின் உள்ளே
பொன்றாது நின்று புரிகின்றவா! இப்பொருளறிவார்
அன்று ஆலிலையில் துயின்ற பெம்மானும் என் ஐயனுமே. 56

பொருள் தேடிப் பிறரைச் சாராதிருக்க

ஐயன் அளந்தபடி இருநாழி கொண்டு அண்டமெல்லாம்
உய்ய அறம் செயும் உன்னையும் போற்றி ஒருவர் தம்பால்
செய்ய பசுந்தமிழ்ப் பாமாலையும் கொண்டு சென்று பொய்யும்
மெய்யும் இயம்ப வைத்தாய் இதுவோ உன்தன் மெய்யருளே 57

மனம் அமைதி பெற

அருணாம் புயத்தும் என் சித்தாம்புயத்தும் அமர்ந்திருக்கும்
தருணாம் புயமுலைத் தையல் நல்லாள் தகைசேர் நயனக்
கருணாம் புயமும் வதனாம் புயமும் கராம்புயமும்
சரணாம் புயமும் அல்லால் கண்டிலேன் ஒரு தஞ்சமுமே. 58

நல்லொழுக்கம் உடைய மக்களைப் பெற

தஞ்சம் பிறிதில்லை ஈதல்லது என்று உன் தவநெறிக்கே
நெஞ்சம் பயில நினைக்கின்றிலேன் ஒற்றை நீள்சிலையும்
அஞ்சு அம்பும் இக்கு அலராகி நின்றாய் அரியாரெனினும்
பஞ்சு அஞ்சு மெல்லடியார் அடியார் பெற்ற பாலரையே. 59

மெய்யறிவு விளங்க

பாலினுஞ் சொல் இனியாய் பனிமாமலர்ப்பாதம் வைக்க
மாலினும் தேவர் வணங்க நின்றோன் கொன்றை வார்சடையின்
மேலினும், கீழ்நின்று வேதங்கள் பாடும்மெய்ப் பீடம்ஒரு
நாலினும், சாலநன்றோ அடியேன் முடை நாய்த்தலையே. 60

நம்மை நாமே அறிந்து உய்ய

நாயேனையும் இங்கொரு பொருளாக நயந்து வந்து
நீயே நினைவின்றி ஆண்டுகொண்டாய் நின்னை உள்ளவண்ணம்
பேயேன் அறியும் அறிவு தந்தாய் என்ன பேறு பெற்றேன்
தாயே மலை மகளே செங்கண்மால் திருத்தங்கைச்சியே. 61

அச்ச உணர்வு நீங்க

தங்கச் சிலைகொண்டு தானவர் முப்புரம் சாய்த்து மத
வெங்கண் கரியுரி போர்த்த செஞ்சேவகன் மெய் அடையக்
கொங்கைக் குரும்பைக் குறியிட்ட நாயகி கோகனகச்
செங்கைக் கரும்பும் மலரும் எப்போதும் என்சிந்தையதே. 62

நல்லறிவு பெற

தேறும்படி சில ஏதுவும் காட்டி முன்செல்கதிக்குக்
கூறும் பொருள் குன்றில் கொட்டும் தறிகுறிக்கும் சமயம்
ஆறும் தலைவி இவளாய் இருப்பது அறிந்திருந்தும்,
வேறும் சமயம் உண்டென்று கொண்டாடிய வீணருக்கே. 63

மனம் ஒருநிலைப்பட

வீணே பலிகவர் தெய்வங்கள் பால்சென்று மிக்க அன்பு
பூணேன் உனக்கு அன்பு பூண்டு கொண்டேன் நின்புகழ்ச்சியன்றிப்
பேணேன் ஒரு பொழுதும் திரு மேனிப்ரகாசமன்றிக்
காணேன் இருநிலமும் திசைநான்கும் ககனமுமே. 64

மக்கட் செல்வம் விளங்க

ககனமும் வானும் புவனமும் காணவில் காமன் அங்கம்
தகனம் முன்செய்த தவப்பெருமாற்குத் தடக்கையும் செம்
முகண மும்நான்கு இருமூன்று எனத் தோன்றிய மூதறிவின்
மகனும் உண்டாயதன்றோ வல்லி நீசெய்த வல்லபமே. 65

வித்தைகள் விளங்க

வல்லபம் ஒன்றறியேன் சிறியேன் நின் மலரடிச்செம்
பல்லவம் அல்லது பற்றொன்றிலேன் பசும்பொற்பொருப்பு
வில்லவர் தம்முடன் வீற்றிருப்பாய் வினையேன் தொடுத்த
சொல் அவமாயினும் நின்திரு நாமங்கள் தோத்திரமே. 66

குலப்பெருமை காக்க

தோத்திரம் செய்து தொழுது மின்போலும் நின்தோற்றம் ஒரு
மாத்திரைப் போதும் மனத்தில் வையாதவர் வண்மை குலம்
கோத்திரம் கல்வி குணம் குன்றி நாளும் குடில்கள் தொறும்
பாத்திரம் கொண்ட பலிக்குஉழலா நிற்பர் பாரெங்குமே. 67

இன்பங்களைத் துய்க்க

பாரும் புனலும் கனலும் வெங் காலும் படர்விசும்பும்
ஊரும் உருகு சுவையொளி ஊறொலி ஒன்றுபடச்
சேரும் தலைவி சிவகாம சுந்தரி சீறடிக்கே
சாரும் தவம் உடையார் படையாத தனம்இல்லையே. 68

பெறற்கரிய பேறுபெற

தனம் தரும் கல்வி தரும் ஒரு நாளும் தளர்வுஅறியா
மனம் தரும் தெய்வ வடிவும் தரும் நெஞ்சில் வஞ்சம் இல்லா
இனம் தரும் நல்லன எல்லாம் தரும் அன்பர் என்பவர்க்கே
கனம் தரும் பூங்குழலாள் அபிராமி கடைக்கண்களே. 69

இசையில் புலமை எய்த

கண்களிக்கும்படி கண்டு கொண்டேன் கடம்பாடவியில்
பண்களிக்கும் குரல் வீணையும் கையும் பயோதரமும்
மண்களிக்கும் பச்சை வண்ணமும் ஆகி மதங்கர் குலப்
பெண்களில் தோன்றிய எம்பெருமாட்டிதன் பேரழகே. 70

மனம் உறுதியடைய

அழகுக்கு ஒருவரும் ஒவ்வாத வல்லி அருமறைகள்
பழகிச் சிவந்த பதாம் புயத்தாள் பனிமாமதியின்
குழவித் திருமுடிக் கோமள யாமளைக் கொம்பிருக்க
இழிவுற்று நின்ற நெஞ்சே இரங்கேல் உனக்கு என்குறையே. 71

பிறவித்துயர் நீங்க

என்குறை தீரநின்று ஏத்துகின்றேன் இனி யான்பிறக்கின்
நின்குறையே அன்றி யார்குறை காண் இரு நீள்விசும்பின்
மின்குறை காட்டி மெலிகின்ற நேரிடை மெல்லியலாய்
தன்குறை தீர எங்கோன் சடைமேல் வைத்த தாமரையே. 72

தாயைச் சரணடைய

தாமம் கடம்பு படைபஞ்சபாணம் தனுக்கரும்பு
யாமம் வயிரவர் ஏத்தும் பொழுது எமக்கென்று வைத்த
சேமம் திருவடி செங்கைகள் நான்கு ஒளி செம்மை அம்மை
நாமம் திரிபுரை ஒன்றோடு இரண்டு நயனங்களே. 73

தொழில் பிறந்த முதன்மை பெற

நயன்கள் மூன்றுடை நாதனும் வேதமும் நாரணனும்
அயனும் பரவும் அபிராம வல்லி அடியிணையைப்
பயன் என்று கொண்டவர் பாவையர் ஆடவும் பாடவும்பொன்
சயனம் பொருந்து தமனியக் காவினில் தங்குவரே. 74

விதியை முறியடிக்க

தங்குவர் கற்பகத் தருவின் நிழலில் தாயர் இன்றி
மங்குவர் மண்ணில் வழுவாய் பிறவியை மால்வரையும்
பொங்குவர் ஆழியும் ஈரேழ் புவனமும் பூத்தஉந்திக்
கொங்கு இவர் பூங்குழலாள் திரு மேனி குறித்தவரே. 75

உரிமைகள் நிலைநாட்ட

குறித்தேன் மனத்தில் நின் கோலமெல்லாம் நின்குறிப்பறிந்து
மறித்தேன் மறலி வருகின்ற நேர்வழி வண்டு கிண்டி
வெறித்தேன் அவிழ் கொன்றை வேணிப்பிரான் ஒருகூற்றை மெய்யில்
பறித்தே குடிபுகு தும்பஞ்சபாணி பயிரவியே! 76

பகைக்கு அஞ்சாதிருக்க

பயிரவி பஞ்சமி பாசாங்குசை பஞ்சபாணி வஞ்சர்
உயிர் அவி உண்ணும் உயர்சண்டி காளி ஒளிருங்கலா
வயிரவி மண்டலி மாலினி சூலி வராகியென்றே
செயிரவி நான்மறை சேர்திரு நாமங்கள் செப்புவரே. 77

அஷ்ட யோகங்களையும் அடைய

செப்பும் கனக கலசமும் போலுந் திருமுலைமேல்
அப்பும் களப அபிராமவல்லி அணிதரளக்
கொப்பும் வயிரக் குழையும் விளியின் கொழுங்கடையும்
துப்பும் நிலவும் எழுதி வைத்தேன் என் துணைவிழிக்கே. 78

சிற்றினம் சேராதிருக்க

விழிக்கே அருளுண்டு அபிராம வல்லிக்கு வேதம் சொன்ன
வழிக்கே வழிபட நெஞ்சுண்டு எமக்கு அவ்வழி கிடக்கப்
பழிக்கே சுழன்று வெம்பாவங்கள் செய்து பாழ்நரகக்
குழிக்கே அழுந்தும் கயவர் தம்மோடு என்ன கூட்டு இனியே. 79

எல்லையில் மகிழ்ச்சி பெற

கூட்டியவா என்னைத் தன்னடி யாரில் கொடியவினை
ஓட்டியவா என்கண் ஓடியவா தன்னை உள்ள வண்ணம்
காட்டியவா கண்ட கண்ணும் மனமும் களிக்கின்றவா
ஆட்டியவா நடமாடகத் தாமரை ஆரணங்கே. 80

நற்பண்புகள் வளர

அணங்கே அணங்குகள் நின்பரிவாரங்கள் ஆகையினால்
வணங்கேன் ஒருவரை வாழ்த்துகிலேன் நெஞ்சில் வஞ்சகரோடு
இணங்கேன் எனது உனது என்றிருப்பார் சிலர் யாவரொடும்
பிணங்கேன் அறிவு ஒன்றிலேன் என்கண் நீவைத்தபேரொளியே. 81

மறதியைப் போக்க

அளியார் கமலத்தில் ஆரணங்கே அகிலாண்டமும் நின்
ஒளியாக நின்ற ஒளிர்திருமேனியை உள்ளுதொறும்
களியாகி அந்தக் கரணங்கள் விம்மிக் கரைபுரண்டு
வெளியாய் விடின் எங்ஙனே மறப்பேன் நின் விரகினையே. 82

அடைய முடியாதவற்றை அடைய

விரவும் புதுமலர் இட்டு நின்பாத விரைக்கமலம்
இரவும் பகலும் இறைஞ்சவல்லர் இமையோர் எவரும்
பரவும் பதமும் அயிராவதமும் பகீரதியும்
உரவும் குலிசமும் கற்பகக் காவும் உடையவரே. 83

சங்கட நிலையினின்றும் விடுபட

உடையாளை ஒல்கும்செம்பட்டுடையாளை ஒளிர்மதிச்செஞ்
சடையாளை வஞ்சகர் நெஞ்சடையாளை தயங்கும் நுண்ணூல்
இடையாளை எங்கள் பெம்மான் இடையாளை இங்கு என்னையினிப்
படையாளை உங்களையும் படையா வண்ணம் பார்த்திருமே. 84

தீவினை அகல

பார்க்கும் திசைதொறும் பாசாங்குசமும் பனிச்சிறைவண்டு
ஆர்க்கும் புதுமலர் ஐந்தும் கரும்பும் என் அல்லல் எல்லாம்
தீர்க்கும் திரிபுரையாள் திருமேனியும் சிற்றிடையும்
வார்க்குங்கும முலையும் முலைமேல் முத்துமாலையுமே. 85

படைக்கருவிகளால் தீங்கு நேராதிருக்க

மால் அயன் தேட மறைதேட வானவர் தேடநின்ற
காலையும் சூடகக் கையையும் கொண்டு கதித்த கப்பு
வேலை வெங்காலன் என்மேல் விடும்போது வெளிநில்கண்டாய்
பாலையும் தேனையும் பாகையும் போலும் பணிமொழியே. 86

செயற்கரிய செய்ய

மொழிக்கும் நினைவுக்கும் எட்டாத நின்திருமூர்த்தி என்றன்
விழிக்கும் வினைக்கும் வெளிநின்றதால் விழியால்மதனை
அழிக்கும் தலைவர் அழியா விரதத்தை அண்டமெல்லாம்
பழிக்கும் படி ஒரு பாகங் கொண்டாளும் பராபரையே. 87

அம்மையின் அருள்பெற

பரமென்று உனை யடைந்தேன் தமியேனும் உன் பத்தருக்குள்
தரமன்று இவனென்று தள்ளத் தகாது தரியலர்தம்
புரமன்று எரியப் பொருப்புவில் வாங்கிய போதில் அயன்
சிரமொன்று செற்றகையான் இடப்பாகம் சிறந்தவளே. 88

யோக சித்தி அடைய

சிறக்கும் கமலத் திருவே நின் சேவடி சென்னிவைக்கத்
துறக்கம் தரும் நின் துணைவரும் நீயும் துரியமற்ற
உறக்கந்தர வந்து உடம்போடு உயிர்உறவு அற்று அறிவு
மறக்கும் பொழுது என் முன்னே வரல்வேண்டும் வருந்தியுமே. 89

பிரிந்தவர் கூட

வருந்தா வகையென் மனத்தாமரையினில் வந்து புகுந்து
இருந்தாள் பழைய இருப்பிடமாக இனி எனக்குப்
பொருந்தாது ஒரு பொருள் இல்லை விண்மேவும் புதல்வருக்கு
விருந்தாக வேலை மருந்தானதை நல்கும் மெல்லியளே. 90

(சட்ட பாராளுமன்ற) மன்றத்தமர்ந்து கோலோச்ச

மெல்லிய நுண்ணிடை மின்னனையாளை விரிசடையோன்
புல்லிய மென்முலைப் பொன்அனை யாளைப் புகழ்ந்து மறை
சொல்லிய வண்ணம் தொழும் அடியாரைத் தொழும் அவர்க்குப்
பல்லியம் ஆர்த்தெழ வெண்பகடு ஊரும் பதம் தருமே. 91

மனப்பக்குவம் அடைய

பதத்தே உருகிநின் பாதத்திலே மனம்பற்றி உன்றன்
இதத்தே ஒழுக அடிமை கொண்டாய் இனியான் ஒருவர்
மதத்தே மதிமயங்கேன் அவர்போன வழியும் செல்லேன்
முதல்தேவர் மூவரும் யாவரும் போற்றும் முகிழ்நகையே. 92

ஞான ஒளி துலங்க

நகையே இஃதிந்த ஞானமெலாம் பெற்ற நாயகிக்கு
முகையே முகிழ் முலைமானே முதுகண் முடிவில் அந்த
வகையே பிறவியும் வம்பே மலைமகள் என்பது நாம்
மிகையே இவள்தன் தகைமையை நாடி விரும்புவதே. 93

மனநோய்கள் தீர

விரும்பித் தொழும் அடியார் விழி நீர்மல்கி மெய்புளகம்
அரும்பித் ததும்பி ஆனந்தமாகி அறிவிழந்து
சுரும்பிற் களித்து மொழிதடுமாறி முன் சொன்ன எல்லாம்
தருமபித்தர் ஆவரென்றால் அபிராமி சமயம் நன்றே. 94

ஆண்டவனைச் சரணடைய

நன்றே வருகினும் தீதே விளைகினும் நானறிவது
ஒன்றேயுமில்லை உனக்கே பரம் எனக்கு உள்ளம் எல்லாம்
அன்றே உனதென்று அளித்துவிட்டேன் அழியாதகுணக்
குன்றே அருட்கடலே இமவான் பெற்ற கோமளமே. 95

தாழாத கீர்த்தியடைய

கோமளவல்லியை அல்லியந் தாமரைக் கோயில் வைகும்
யாமள வல்லியை ஏதமிலாளை எழுதரிய
சாமள மேனிச் சகலகலாமயில் தன்னை தம்மால்
ஆமளவும் தொழுவார் எழுபாருக்கும் ஆதிபரே. 96

தருமம் தழைக்க

ஆதித்தன் அம்புலி அங்கி குபேரன் அமரர் தங்கோன்
போதில் பிரமன் புராரி முராரி பொதிய முனி
காதிப் பொருபடைக் கந்தன் கணபதி காமன்முதல்
சாதித்த புண்ணியர் எண்ணிலர் போற்றுவர் தையலையே. 97

வஞ்சனைகளினின்றும் விடுபட

தைவந்து நின்னடித் தாமரை சூடிய சங்கரற்குக்
கைவந்த தீயும் தலைவந்த ஆறும் கரந்த தெங்கே
மெய்வந்த நெஞ்சின் அல்லால் ஒருகாலும் விரகர்தங்கள்
பொய்வந்த நெஞ்சில் புக அறியா மடப் பூங்குயிலே. 98

பக்திப் பேரின்பத்தில் நம்மை மறக்க

குயிலாய் இருக்கும் கடம்பா அடவியிடை கோலவியன்
மயிலாய் இருக்கும் இமையாசலத்திடை வந்துதித்த
வெயிலாய் இருக்கும் விசும்பில் கமலத்தின் மீது அன்னமாம்
கயிலாயருக்கு அன்று இமவான் அளித்த கனங்குழையே. 99

சரணம் அடைய வழி

குழையைத் தழுவிய கொன்றையந் தார்கமழ் கொங்கைவல்லி
கழையைப் பொருத திருநெடுந் தோளும் கருப்புவில்லும்
விழையப் பொருதிறல் வேரியம் பாணமும் வெண்ணகையும்
உழையைப் பொருகண்ணும் நெஞ்சில் எப்போதும் உதிக்கின்றவே.
100

நூற்பயன்

ஆத்தாளை எங்கள் அபிராம வல்லியை அண்டமெல்லாம்
பூத்தாளை மாதுளம்பூ நிறத்தாளை புவியடங்கக்
காத்தாளை அங்கையில் பாசாங்குசமும் கருப்பு வில்லும்
சேர்த்தாளை முக்கண்ணியைத் தொழுவார்க்கொரு தீங்கில்லையே.

முற்றிற்று.

௨

கேதீச்சரப் பதிகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

நத்தார்படை ஞானன்பசு வேறிந்நனை கவிழ்வாய்
மத்தம்மத யானையுரி போர்த்தமண வாளன்
பத்தாகிய தொண்டர்தொழு பாலாவியின் கரைமேல்
செத்தாரெலும் பணிவான்றிருக் கேதீச்சரத் தானே.

சுடுவார்பொடி நீறுந்நல துண்டப்பிறைக் கீளும்
கடமார்களி யானையுரி யணிந்தகறைக் கண்டன்
படவேரிடை மடவாளொடு பாலாவியின் கரைமேல்
திடமாவுறை கின்றான்திருக் கேதீச்சரத் தானே.

அங்கம்மொழி யன்னாரவ ரமரர்தொழு தேத்த
வங்கம்மலி கின்றகடல் மாதோட்டநன் னகரில்
பங்கஞ்செய்த பிறைசூடினன் பாலாவியின் கரைமேல்
செங்கண்ணர வசைத்தான்றிருக் கேதீச்சரத் தானே.

கரியகறைக் கண்டன்னல கண்மேலொரு கண்ணான்
வரியசிறை வண்டியாழ்செயு மாதோட்டநன் னகருள்
பரியதிரை யெறியாவரு பாலாவியின் கரைமேல்
தெரியும்மறை வல்லான்றிருக் கேதீச்சரத் தானே.

அங்கத்துறு நோய்கள்ளடி யார்மேலொழித் தருளி
வங்கம்மலி கின்ற கடல் மாதோட்டநன் னகரில்
பங்கஞ்செய்த மடவாளொடு பாலாவியின் கரைமேல்
தெங்கம்பொழில் சூழ்ந்ததிருக் கேதீச்சரத் தானே.

வெய்யவினை யாயவ்வடி யார்மேலொழித் தருளி
வையமலி கின்றகடல் மாதோட்டநன் னகரில்
பையேரிடை மடவாளொடு பாலாவியின் கரைமேல்
செய்யசடை முடியான்றிருக் கேதீச்சரத் தானே.

ஊனத்துறு நோய்கள்ளடி யார்மேலொழித் தருளி
வானகத்துறு மலியுங்கடல் மாதோட்டநன் னகரில்
பானத்துறு மொழியாளொடு பாலாவியின் கரைமேல்
ஏனத்தெயி றணிந்தான்றிருக் கேதீச்சரத் தானே.

அட்டன்னழ காகவ்வரை தன்மேலர வார்த்து
மட்டுண்டுவண் டாலும்பொழில் மாதோட்டநன் னகரில்
பட்டவ்வரி நுதலாளொடு பாலாவியின் கரைமேல்
சிட்டன்னமை யாள்வான்றிருக் கேதீச்சரத் தானே.

மூவரென விருவரென முக்கண்ணுடை மூர்த்தி
மாவின்கனி தூங்கும்பொழில் மாதோட்டநன் னகரில்
பாவம்வினை யறுப்பார்பயில் பாலாவியின் கரைமேல்
தேவன்னெனை யாள்வான்றிருக் கேதீச்சரத் தானே.

கறையார்கடல் சூழ்ந்தகழி மாதோட்டநன் னகருள்
சிறையார்பொழில் வண்டியாழ்செயுங் கேதீச்சரத் தானை
மறையார்புக ழூரன்னடித் தொண்டன்னுரை செய்த
குறையாத்தமிழ் பத்துஞ்சொலக் கூடாகொடு வினையே.

திருச்சிற்றம்பலம்

உ

கோளறு திருப்பதிகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

வேயுறு தோழிபங்கன் விடமுண்ட கண்டன்
மிகநல்ல வீணை தடவி
மாசறு திங்கள் கங்கை முடிமேல் அணிந்து என்
உளமே புகுந்த அதனால்
ஞாயிறுதிங்கள் செவ்வாய் புதன் வியாழன் வெள்ளி
சனிபாம் பிரண்டு முடனே
ஆசறு நல்ல நல்ல அவை நல்ல நல்ல
அடியார் அவர்க்கு மிகவே.

என்போடு கொம்பொ டாமை இவைமார் பிலங்க
எருதேறி ஏழை உடனே
பொன்பொதி மத்த மாலை புனல்சூடி வந்துஎன்
உளமே புகுந்த அதனால்
ஒன்பதொடு ஒன்றொடு ஏழு பதினெட்டா டாறும்
உடனாய நாள்கள் அவைதாம்
அன்போடு நல்ல நல்ல அவை நல்ல நல்ல
அடியார் அவர்க்கு மிகவே.

உருவளர் பவளமேனி ஒளிநீ றணிந்து
உமையோடும் வெள்ளை விடைமேல்
முருகலர் கொன்றை திங்கள் முடிமேலணிந்து என்
உளமே புகுந்த அதனால்
திருமகள் கலைய தூர்தி செயமாது பூமி
திசைதெய்வமான பலவும்
அருநெறி நல்ல நல்ல அவை நல்ல நல்ல
அடியார் அவர்க்கு மிகவே.

மதிநுதல் மங்கையோடு வடபால் இருந்து
மறைஓதும் எங்கள் பரமன்
நதியொடு கொன்றை மாலை முடிமேல் அணிந்துஎன்
உளமே புகுந்த அதனால்
கொதியுறு காலனங்கி நமனோடு தூதர்
கொடு நோய்கள் ஆன பலவும்
அதிகுண நல்ல நல்ல அவை நல்ல நல்ல
அடியார் அவர்க்கு மிகவே.

நஞ்சணி கண்டன் எந்தை மடவாள் தனோடும்
விடை ஏறும் நங்கள் பரமன்
துஞ்சிருள் வன்னி கொன்றை முடிமேல் அணிந்துஎன்
உளமே புகுந்த அதனால்
வெஞ்சின அவுணரோடும் உருமிடியுமின்னும்
மிகையான பூதம் அவையும்
அஞ்சிடும் நல்ல நல்ல அவை நல்ல நல்ல
அடியார் அவர்க்கு மிகவே.

வாள்வரி அதள தாடை வரிகோவணத்தர்
மடவாள் தனோடும் உடனாய்
நாள்மலர் வன்னி கொன்றை நதிசூடி வந்தென்
உளமே புகுந்த அதனால்
கோளரி உழுவையோடு கொலையானைகேழல்
கொடு நாகமோடு கரடி
ஆளரி நல்ல நல்ல அவை நல்ல நல்ல
அடியார் அவர்க்கு மிகவே.

செப்பிள முலைநன் மங்கை ஒரு பாகமாக
விடையேறு செல்வன் அடைவார்
ஒப்பிள மதியும் அப்பும் முடிமேல் அணிந்தென்
உளமே புகுந்த அதனால்
வெப்பொடு குளிரும் வாத மிகையான பித்தும்
வினையாக வந்து நலியா
அப்படி நல்ல நல்ல அவை நல்ல நல்ல
அடியாரவர்க்கு மிகவே.

வேள்பட விழிசெய்தன்று விடைமேல் இருந்து
மடவாள் தனோடும் உடனாய்
வாண்மதி வள்ளி கொன்றை மலர்சூடி வந்தென்
உளமே புகுந்த அதனால்
ஏழ்கடல் சூழிலங்கை அரயன்றனோடும்
இடரான வந்து நலியா
ஆழ்கடல் நல்ல நல்ல அவை நல்ல நல்ல
அடியா ரவர்க்கு மிகவே.

பலபல வேடமாகும் பரன் நாரி பாகன்
பசுவேறும் எங்கள் பரமன்
சலமகளோடெருக்கு முடிமேல் அணிந்தென்
உளமே புகுந்த அதனால்
மலர்மிசை யோனும் மாலும் மறையோடு தேவர்
வருகால மான பலவும்
அலைகடல் மேரு நல்ல அவை நல்ல நல்ல
அடியா ரவர்க்கு மிகவே.

கொத்தலர் குழலி யோடு விசையற்கு நல்கு
குணமாய வேட விகிர்தன்
மத்தமும் மதியும் நாகம் முடிமேல் அணிந்து என்
உளமே புகுந்த அதனால்
புத்தரொடு அமணை வாதில் அழிவிக்கும் அண்ணல்
திருநீறு செம்மை திடமே
அத்தகு நல்ல நல்ல அவை நல்ல நல்ல
அடியார் அவர்க்கு மிகவே.

தேனமர் பொழில்கொள் ஆலை விளை செந்நெல் துன்னி
வளர்செம்பொன் எங்கும் திகழ
நான்முகன் ஆதியாய பிரமா புரத்து
மறைஞான ஞான முனிவன்
தானுறு கோளும் நாளும் அடியாரை வந்து
நலியாத வண்ணம் உரை செய்
ஆனசொல் மாலை ஓதும் அடியார்கள் வானில்
அரசாள்வார் ஆணை நமதே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

உ

திருச்சிற்றம்பலம்

திருப்பள்ளியெழுச்சி

1. போற்றியென் வாழ்முதலாகிய பொருளே
புலர்ந்தது பூங்கழற் கிணைதுணை மலர்கொண்டு
ஏற்றிநின் திருமுகத்து எமக்கருள் மலரும்
எழில்நகை கொண்டுநின் திருவடி தொழுகோம்
சேற்றிதழ்க் கமலங்கள் மலரும் தண்வயல்சூழ்
திருப்பெருந் துறையுறை சிவபெருமானே
ஏற்றுயர்க் கொடியுடையாய் எமையுடையாய்
எம்பெருமான் பள்ளி எழுந்தருளாயே.

2. அருணன் இந்திரன்திசை அணுகினன் இருள்போய்
அகன்றது உதயம் நின்மலர்த் திருமுகத்தின்
கருணையின் சூரியன் எழஎழ நயனக்
கடிமலர் மலர மற்ற அண்ணல் அம்கண்ணாம்
திரள்நிரை அறுபதம் முரல்வன இமையோர்
திருப்பெருந் துறையுறை சிவபெருமானே
அருள்நிதி தரவரும் ஆனந்த மலையே
அலைகடலே பள்ளி எழுந்தருளாயே.

3. கூவின பூங்குயில் கூவின கோழி
குருகுகள் இயம்பின இயம்பின சங்கம்
ஓவின தாரகை ஒளி ஒளி உதயத்து
ஒருப்படுகின்றது விருப்பொடு நமக்கு
தேவநற் செறிகழல் தாளிணை காட்டாய்
திருப்பெருந் துறையுறை சிவபெருமானே
யாவரும் அறிவரியாய் எமக்கெளியாய்
எம்பெருமான் பள்ளி எழுந்தருளாயே.

4. இன்னிசை வீணையர் யாழினர் ஒருபால்
இருக்கொடு தோத்திரம் இயம்பினர் ஒருபால்
துன்னிய பிணைமலர்க் கையினர் ஒருபால்
தொழுகையர் அழுகையர் துவள்கையர் ஒருபால்
சென்னியில் அஞ்சலி கூப்பினர் ஒருபால்
திருப்பெரும் துறையுறை சிவபெருமானே
என்னையும் ஆண்டுகொண்டு இன்னருள் புரியும்
எம்பெருமான் பள்ளி எழுந்தருளாயே.

5. பூதங்கள்தோறும் நின்றாயெனில் அல்லால்
போக்கிலன் வரவிலன் எனநினைப் புலவோர்
கீதங்கள் பாடுதல் ஆடுதல் அல்லால்
கேட்டறியோம் உனைக் கண்டறிவாரைச்
சீதங்கொள் வயல் திருப்பெருந்துறை மன்னா
சிந்தனைக்கும் அரியாய் எங்கள்முன் வந்து
ஏதங்கள் அறுத்து எம்மை ஆண்டு அருள்புரியும்
எம்பெருமான் பள்ளி எழுந்தருளாயே.

6. பப்பற வீட்டிருந்து உணரும் நின்னடியார்
பந்தணை வந்தறுத்தார் அவர்பலரும்
மைப்புறு கண்ணியர் மானுடத்து இயல்பின்
வணங்குகின்றார் அணங்கின் மணவாளா
செப்புறு கமலங்கள் மலருந் தன்வயல்சூழ்
திருப்பெரும் துறையுறை சிவபெருமானே
இப்பிறப்பறுத்து எமை ஆண்டு அருள்புரியும்
எம்பெருமான் பள்ளி எழுந்தருளாயே.

7. அது பழச்சுவையென அமுதென அறிதற்கு
அரிதென எளிதென அமரரும் அறியார்
இது அவன் திருவுரு இவனவன் எனவே
எங்களை ஆண்டுகொண்டு இங்கெழுந்தருளும்
மதுவளர்ப் பொழில் திருவுத்தரகோச மங்கை
உள்ளாய் திருப்பெருந்துறை மன்னா
எது எமைப் பணிகொளும் ஆறது கேட்போம்
எம்பெருமான் பள்ளி எழுந்தருளாயே.

8. முந்திய முதல்நடு இறுதியும் ஆனாய்
மூவரும் அறிகிலர் யாவர் மற்றறிவார்
பந்தணை விறலியும் நீயும் நின்னடியார்
பழங்குடில் தொறும் எழுந்தருளிய பரனே
செந்தழல்புரை திருமேனியும் காட்டித்
திருப்பெரும் துறையுறை கோயிலும் காட்டி
அந்தணன் ஆவதும் காட்டி வந்தாண்டாய்
ஆரமுதே பள்ளி எழுந்தருளாயே.

9. விண்ணகத் தேவரும் நண்ணவும் மாட்டார்
விழுப்பொருளே உனதொழுப்படி யோங்கள்
மண்ணகத்தே வந்து வாழச் செய்தானே
வண்திருப்பெருந்துறையாய் வழியடியோம்
கண்ணகத்தே நின்று களிதரு தேனே
கடலமுதே கரும்பே விரும் படியார்
எண்ணகத்தாய் உலகுக்கு உயிரானாய்
எம்பெருமான் பள்ளி எழுந்தருளாயே.

10. புவனியிற் போய்ப் பிறவாமையில் நாள்நாம்
போக்குகின்றோம் அவமே இந்தப்பூமி
சிவன் உய்யக்கொள்கின்ற வாறென்று நோக்கித்
திருப்பெருந் துறையுறைவாய் திருமாலாம்
அவன் விருப்பெய்தவும் மலரவன் ஆசைப்படவும்
நின் அலர்ந்த மெய்க்கருணையும் நீயும்
அவனியில் புகுந்து எம்மை ஆட்கொள்ள வல்லாய்
ஆரமுதே பள்ளி எழுந்தருளாயே.

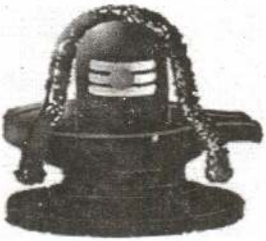

உ
திருச்சிற்றம்பலம்

திருவெம்பாவை

ஆதியும் அந்தமும் இல்லா அரும்பெருஞ்
சோதியை யாம்பாடக் கேட்டேயும் வாள்தடங்கண்
மாதே வளருதியோ வன்செவியோ நின்செவிதான்
மாதேவன் வார்கழல்கள் வாழ்த்திய வாழ்த்தொலிபோய்
வீதிவாய்க் கேட்டலுமே விம்மிவிம்மி மெய்ம்மறந்து
போதார் அமளியின்மேல் நின்றும் புரண்டிங்ஙன்
ஏதேனும் ஆகாள் கிடந்தாள் என்னேயென்னே
ஈதே எந்தோழி பரிசேலோர் எம்பாவாய். 1

பாசம் பரஞ்சோதிக் கென்பாய் இராப்பகல் நாம்
பேசும்போ தெப்போ திப்போதார் அமளிக்கே
நேசமும் வைத்தனையோ நேரிழையாய் நேரிழையீர்
சீசி இவையுஞ் சிலவோ விளையாடி
ஏசும் இடமிதோ விண்ணோர்கள் ஏத்துதற்குக்
கூசு மலர்ப்பாதந் தந்தருள வந்தருளுந்
தேசன் சிவலோகன் தில்லைச்சிற் றம்பலத்துள்
ஈசனார்க் கன்பார்யாம் ஆரேலோர் எம்பாவாய். 2

முத்தன்ன வெண்ணகையாய் முன்வந் தெதிரெழுந்தென்
அத்தன் ஆனந்தன் அமுதனென் றள்ளூறித்
தித்திக்கப் பேசுவாய் வந்துன் கடைதிறவாய்
பத்துடையீர் ஈசன் பழ அடியீர் பாங்குடையீர்
புத்தடியோம் புன்மைதீர்த் தாட்கொண்டாற் பொல்லாதோ
எத்தோநின் அன்புடைமை எல்லாம் அறியோமோ
சித்தம் அழகியார் பாடாரோ நம்சிவனை
இத்தனையும் வேண்டும் எமக்கேலோர் எம்பாவாய். 3

ஒண்ணித் திலநகையாய் இன்னம் புலர்ந்தின்றோ
வண்ணக் கிளிமொழியார் எல்லாரும் வந்தாரோ
எண்ணிக்கொ டுள்ளவா சொல்லுகோம் அவ்வளவும்
கண்ணைத் துயின்றவமே காலத்தைப் போக்காதே
விண்ணுக் கொருமருந்தை வேத விழுப்பொருளைக்
கண்ணுக் கினியானைப் பாடிக் கசிந்துள்ளம்
உள்நெக்கு நின்றுருக யாம்மாட்டோம் நீயேவந்து
எண்ணிக் குறையில் துயிலேலோர் எம்பாவாய். 4

மாலறியா நான்முகனும்காணா மலையினை நாம்
போலறிவோம் என்றுள்ள பொக்கங்க ளேபேசும்
பாலூறு தேன்வாய்ப் படிறி கடைதிறவாய்
ஞாலமே விண்ணே பிறவே அறிவரியான்
கோலமும் நம்மைஆட் கொண்டருளிக் கோதாட்டுஞ்
சீலமும் பாடிச் சிவனே சிவனேயென்று
ஓலம் இடினும் உணராய் உணராய்காண்
ஏலக் குழலி பரிசேலோர் எம்பாவாய். 5

மானேநீ நென்னலை நாளைவந் துங்களை
நானே எழுப்புவன் என்றலும் நாணாமே
போன திசைபகராய் இன்னம் புலர்ந்தின்றோ
வானே நிலனே பிறவே அறிவறியான்
தானேவந் தெம்மைத் தலையளித்தாட் கொண்டருளும்
வான்வார் கழல்பாடி வந்தோர்க்குன் வாய்திறவாய்
ஊனே உருகாய் உனக்கே உறுமெமக்கும்
ஏனோர்க்குத் தங்கோனைப் பாடேலோர் எம்பாவாய். 6

அன்னே இவையுஞ் சிலவோ பல அமரர்
உன்னற் கரியான்ஒருவன் இருஞ்சீரான்
சின்னங்கள் கேட்பச் சிவனென்றே வாய்திறவாய்
தென்னாஎன் னாமுன்னந் தீசேர் மெழுகொப்பாய்

என்னானை என்னரையன் இன்னமுதென் றெல்லோமுஞ்
சொன்னோங்கேள் வெவ்வேறாய் இன்னந் துயிலுதியோ
வன்னெஞ்சப் பேதையர்போல் வாளா கிடத்தியால்
என்னே துயிலின் பரிசேலோர் எம்பாவாய். 7

கோழி சிலம்பச் சிலம்புங் குருகெங்கும்
ஏழில் இயம்ப இயம்பும்வெண் சங்கெங்கும்
கேழில் பரஞ்சோதி கேழில் பரங்கருணை
கேழில் விழுப்பொருள்கள் பாடினோம் கேட்டிலையோ
வாழியீ தென்ன உறக்கமோ வாய்திறவாய்
ஆழியான் அன்புடைமை ஆமாறும் இவ்வாறோ
ஊழி முதல்வனாய் நின்ற ஒருவனை
ஏழை பங்காளனையே பாடேலோர் எம்பாவாய். 8

முன்னைப் பழம்பொருட்கும் முன்னைப் பழம்பொருளே
பின்னைப் புதுமைக்கும் பேர்த்துமப் பெற்றியனே
உன்னைப் பிரானாகப் பெற்றவுன் சீரடியோம்
உன்னடியார் தாள்பணிவோம் ஆங்கவர்க்கே பாங்காவோம்
அன்னவரே எங்கணவ ராவார் அவருகந்து
சொன்ன பரிசே தொழும் பாய்ப் பணிசெய்வோம்.
இன்ன வகையேயெமக் கெங்கோன் நல்குதியேல்
என்ன குறையுமிலோ மேலோர் எம்பாவாய். 9

பாதாளம் எழினுங்கீழ் சொற்கழிவு பாதமலர்
போதார் புனைமுடியும் எல்லாப் பொருளும் முடிவே
பேதை ஒருபால் திருமேனி ஒன்றல்லன்
வேதமுதல் விண்ணோரும் மண்ணும் துதித்தாலும்
ஓதஉலவா ஒரு தோழன் தொண்ட ருளன்
கோதில் குலத்தரன்றன் கோயிற்பிணாப் பிள்ளைகாள்
ஏதவனூர் ஏதவன்பேர் ஆருற்றார் ஆரயலார்
ஏதவனைப் பாடும் பரிசேலோர் எம்பாவாய். 10

மொய்யார் தடம்பொய்கை புக்கு முகேரென்னக்
    கையாற் குடைந்து குடைந்துன் கழல்பாடி
ஐயா வழியடி யோம் வாழ்ந்தோங்காண் ஆரழல்போற்
    செய்யாவெண் ணீறாடீ செல்வார் சிறுமருங்குல்
மையார் தடங்கண் மடந்தை மணவாளா
    ஐயாநீ ஆட்கொண்டருளும் விளையாட்டின்
உய்வார்கள் உய்யும் வகை யெல்லாம் உய்ந்தொழிந்தோம்
    எய்யாமற் காப்பாய் எமை யேலோர் எம்பாவாய். 11

ஆர்த்த பிறவித் துயர்கெட நாம் ஆர்த்தாடும்
    தீர்த்தன்நற் றில்லைச்சிற் றம்பலத்தே தீயாடுங்
கூத்தனிவ் வானுங் குவலயமும் எல்லோமுங்
    காத்தும் படைத்தும் கரந்தும் விளையாடி
வார்த்தையும் பேசி வளைசிலம்ப வார்கலைகள்
    ஆர்ப்பவருஞ் செய்ய அணிகுழல்மேல் வண்டார்ப்பப்
பூத்திகழும் பொய்கை குடைந்துடையான் பொற்பாதம்
    ஏத்தி இருஞ்சுனைநீ ராடேலோர் எம்பாவாய். 12

பைங்குவளைக் கார்மலரால் செங்கமலப் பைம்போதால்
    அங்கங் குருகினத்தால் பின்னும் அரவத்தால்
தங்கள் மலங்கழுவு வார்வந்து சார்தலினால்
    எங்கள் பிராட்டியும் எங்கோனும் போன்றிசைந்த
பொங்கு மடுவிற் புகப்பாய்ந்து பாய்ந்து நம்
    சங்கஞ் சிலம்பச் சிலம்பு கலந்தார்ப்பக்
கொங்கைகள் பொங்கக் குடையும் புனல்பொங்கப்
    பங்கயப் பூம்புனல்பாய்ந் தாடேலோர் எம்பாவாய். 13

காதார் குழையாடப் பைம்பூண் கலனாடக்
    கோதை குழலாட வண்டின் குழாமாடச்
சீதப் புனலாடிச் சிற்றம் பலம்பாடி
    வேதப் பொருள்பாடி அப்பொருளா மாபாடிச்

சோதி திறம்பாடி சூழ்கொன்றைத் தார்பாடி
ஆதிதிறம்பாடி அந்தமா மாபாடிப்
போதித்து நம்மை வளர்த்தெடுத்த பெய்வளைதன்
பாதத் திறம்பாடி ஆடேலோர் எம்பாவாய். 14

ஓரொருகால் எம்பெருமான் என்றென்றே நம்பெருமான்
சீரொருகால் வாயோவாள் சித்தங் களிகூர
நீரொருகால் ஓவா நெடுந்தாரை கண்பனிப்ப
பாரொருகால் வந்தனையாள் விண்ணோரைத் தாள்பணியாள்
பேரரையற் கிங்ஙனே பித்தொருவர் ஆமாறும்
ஆரொருவர் இவ்வண்ணம் ஆட்கொள்ளும் வித்தகர்தாள்
வாருருவப் பூண்முலையீர் வாயார நாம்பாடி
ஏருருவப் பூம்புனல்பாய்ந் தாடேலோர் எம்பாவாய். 15

முன்னிக் கடலைச் சுருக்கியெழுந்துடையான்
என்னத் திகழ்ந்தெம்மை ஆளுடையான் இட்டிடையின்
மின்னிப் பொலிந்தெம் பிராட்டி திருவடி மேற்
பொன்னஞ் சிலம்பிற் சிலம்பித் திருப்புருவம்
என்னச் சிலைகுலவி நந்தம்மை ஆளுடையாள்
தன்னிற் பிரிவிலா எங்கோமான் அன்பர்க்கு
முன்னி அவள்நமக்கு முன்சுரக்கும் இன்னருளே
என்னப் பொழியாய் மழையேலோர் எம்பாவாய். 16

செங்க ணவன்பால் திசைமுகன்பால் தேவர்கள்பால்
எங்கும் இலாததோர் இன்பம்நம் பாலதாக்
கொங்குண் கருங்குழலி நந்தம்மைக் கோதாட்டி
இங்குநம் இல்லங்கள் தோறும் எழுந்தருளிச்
செங்கமலப் பொற்பாதந் தந்தருளுஞ் சேவகனை
அங்கண் அரசை அடியோங்கட் காரமுதை
நங்கள் பெருமானைப் பாடி நலந்திகழப்
பங்கயப் பூம்புனல்பாய்ந் தாடேலோர் எம்பாவாய். 17

அண்ணா மலையான் அடிக்கமலஞ் சென்றிறைஞ்சும்
விண்ணோர் முடியின் மணித்தொகை வீறற்றாற்போல்
கண்ணார் இரவி கதிர்வந்து கார் கரப்பத்
தண்ணார் ஒளிமழுங்கித் தாரகைகள் தாமகலப்
பெண்ணாகி ஆணாய் அலியாய்ப் பிறங்கொளிசேர்
விண்ணாகி மண்ணாகி யித்தனையும் வேறாகிக்
கண்ணா ரமுதமாய் நின்றான் கழல்பாடிப்
பெண்ணேயிப் பூம்புனல் பாய்ந்தாடேலோர் எம்பாவாய். 18

உங்கையிற் பிள்ளை உனக்கே அடைக்கலமென்று
அங்கு அப்பழஞ்சொற் புதுக்குமெம் அச்சத்தால்
எங்கள் பெருமான் உனக்கொன்றுரைப்போங்கேள்
எங்கொங்கை நின்னன்ப ரல்லார்தோள் சேரற்க
எங்கை உனக்கல்லா தெப்பணியுஞ் செய்யற்க
கங்குல் பகலெங்கண் மற்றொன்றுங் காணற்க
இங்கிப் பரிசே எமக்கெங்கோன் நல்குதியேல்
எங்கேழிலென் ஞாயிறெமக் கேலோர் எம்பாவாய். 19

போற்றி அருளுகநின் ஆதியாம் பாதமலர்
போற்றி அருளுகநின் அந்தமாஞ் செந்தளிர்கள்
போற்றியெல் லாவுயிர்க்கும் தோற்றமாம் பொற்பாதம்
போற்றி யெல்லாவுயிர்க்கும் போகமாம் பூங்கழல்கள்
போற்றியெல் லாவுயிர்க்கும் ஈறாம் இணையடிகள்
போற்றிமால் நான்முகனுங் காணாத புண்டரிகம்
போற்றியாம் உய்யஆட் கொண்டருளும் பொன்மலர்கள்
போற்றியாம் மார்கழிநீ ராடேலோர் எம்பாவாய். 20

திருக்குறள்

01. கடவுள் வாழ்த்து

கடவுளை ஏன் நாம் வணங்க வேண்டும்?

01. அகர முதல எழுத்துஎல்லாம் ஆதி
பகவன் முதற்றே உலகு.

02. கற்றதனால் ஆய பயன்என்கொல்? வால்அறிவன்
நல்தாள் தொழாஆர் எனின்.

03. மலர்மிசை ஏகினான் மாண்அடி சேர்ந்தார்
நில மிசை நீடுவாழ் வார்.

04. வேண்டுதல் வேண்டாமை இலான் அடி
சேர்ந்தார்க்கு யாண்டும் இடும்பை இல.

05. இருள்சேர் இருவினையும் சேரா இறைவன்
பொருள்சேர் புகழ்புரிந்தார் மாட்டு.

06. பொறிவாயில் ஐந்து அவித்தான் பொய்தீர்ஒழுக்க
நெறி நின்றார் நீடுவாழ் வார்.

07. தனக்கு உவமை இல்லாதான் தாள்சேர்ந்தார்க்கு
அல்லால் மனக்கவலை மாற்றல் அரிது.

08. அறஆழி அந்தணன் தாள்சேர்ந்தார்க்கு அல்லால்
பிறஆழி நீந்தல் அரிது.

09. கோள்இல் பொறியில் குணம்இலவே எண்
குணத்தான் தாளை வணங்காத்தலை.

10. பிறவிப் பெருங்கடல் நீந்துவர் நீந்தார்
இறைவன் அடிசேராதார்.

கல்வி

கற்க வேண்டிய நூல்களும் கற்கும் முறைகளும்

01. கற்க கசடுஅறக் கற்பவை கற்றபின்
நிற்க அதற்குத் தக.

02. எண் என்ப ஏனை எழுத்து என்ப இவ்விரண்டும்
கண்என்ப வாழும் உயிர்க்கு.

03 . கண் உடையர் என்பவர் கற்றோர் முகத்து இரண்டு
புண்உடையர் கல்லாதவர்.

04. உவப்பத் தலைக்கூடி உள்ளப் பிரிதல்
அனைத்தே புலவர் தொழில்.

05. உடையார் முன் இல்லார்போல் ஏக்கற்றும் கற்றார்
கடையரே கல்லாதவர்.

06. தொட்டனைத்து ஊறும் மணற்கேணி மாந்தர்க்குக்
கற்றனைத்து ஊறும் அறிவு.

07. யாதானும் நாடு ஆமால்' ஊர் ஆமால்' என் ஒருவன்
சாந் துணையும் கல்லாதவாறு?

08. ஒருமைக் கண் தான் கற்ற கல்வி ஒருவற்கு
எழுமையும் ஏமாப்பு உடைத்து.

09. தாம் இன்புறுவது உலகு இன்புறக் கண்டு
காமுறுவர் கற்று அறிந்தார்.

10. கேடு இல் விழுச் செல்வம் கல்வி ஒருவற்கு
மாடு அல்ல மற்றையவை.

செய்நன்றி அறிதல்

பிறர் செய்த உதவியை - நன்மையை மறவாமல் வாழ்தல்

01. செய்யாமல் செய்த உதவிக்கு வையகமும்
வானகமும் ஆற்றல் அரிது.

02. காலத்தினால் செய்த நன்றி சிறிது எனினும்,
ஞாலத்தின் மாணப் பெரிது.

03. பயன் தூக்கார் செய்த உதவி நயன் தூக்கின்
நன்மை கடலின் பெரிது.

04. தினைத் துணை நன்றி செயினும், பனைத்
துணையாக் கொள்வர் பயன் தெரிவார்.

05 உதவி வரைத்து அன்று உதவி உதவி
செய்யப்பட்டார் சால் பின் வரைத்து.

06. மறவற்க மாசு அற்றார் கேண்மை! துறவற்க,
துன்பத்துள் துப்பு ஆயார் நட்பு!.

07. எழுமை எழு பிறப்பும் உள்ளுவர் தம்கண்
விழுமம் துடைத்தவர் நட்பு.

08. நன்றி மறப்பது நன்று அன்று' நன்று அல்லது
அன்றே மறப்பது நன்று.

09. கொன்றுஅன்ன இன்னா செயினும், அவர் செய்த
ஒன்று நன்று உள்ளக் கெடும்.

10 எந் நன்றி கொன்றார்க்கும் உய்வு உண்டாம் உய்வுஇல்லை
செய்ந்நன்றி கொன்ற மகற்கு.

உ

சிவமயம்

ஔவையார் அருளிய

ஆத்தி சூடி

ஆத்திசூடி அமர்ந்த தேவனை
ஏத்தி யேத்தி தொழுவோம் யாமே.

அறம் செய விரும்பு
ஆறுவது சினம்
இயல்வது கரவேல்
ஈவது விலக்கேல்
உடையது விளம்பேல்
ஊக்கமது கைவிடேல்
எண்ணெழுத்து இகழேல்
ஏற்பது இகழ்ச்சி
ஐயம் இட்டு உண்
ஒப்புரவு ஒழுகு
ஓதுவது ஒழியேல்
ஔவியம் பேசேல்
அஃகஞ் சுருக்கேல்
கண்டு ஒன்று சொல்லேல்
ஙப்போல் வளை
சனி நீராடு
ஞயம் படவுரை
இடம் பட வீடெடேல்
இணக்கம் அறிந்து இணங்கு
தந்தை தாய் பேண்

நன்றி மறவேல்
பருவத்தே பயிர்செய்
மன்று பறித்துண்ணேல்
இயல்பலாதன செயேல்
அரவ மாட்டேல்
இலவம் பஞ்சில் துயில்
வஞ்சகம் பேசேல்
அழகலாத செயேல்
இளமையிற் கல்
அரனை மறவேல்
அனந்த லாடேல்
கடிவது மற
காப்பது விரதம்
கிழமைப் படவாழ்
கீழ்மை அகற்று
குணமது கைவிடேல்
கூடிப் பிரியேல்
கெடுப்ப தொழி
கேள்வி முயல்
கைவினை கரவேல்
கொள்ளை விரும்பேல்
கோதாட் டொழி
சக்கர நெறிநில்
சான்றோர் இனத்திரு
சித்திரம் பேசேல்
சீர்மை மறவேல்
சுளிக்கச் சொல்லேல்
சூது விரும்பேல்
செய்வன திருந்தச் செய்
சேரிட மறிந்து சேர்

சையெனத் திரியேல்
சொற் சோர்வு படேல்
சோம்பித் திரியேல்
தக்கோ னெனத்திரி
தானமது விரும்பு
திருமாலுக் கடிமைசெய்
துன்பத்திற்கிடங் கொடேல்
தூக்கி வினைசெய்
தெய்வ மிகழேல்
தேசத்தோ டொத்து வாழ்
தையல் சொற் கேளேல்
தொன்மை மறவேல்
தோற்பன தொடரேல்
நன்மை கடைப்பிடி
நாடொப்பன செய்
நிலையிற் பிரியேல்
நீர்விளை யாடேல்
நுண்மை நுகரேல்
நூல்பல கல்
நெற்பயிர் விளை
நேர்பட வொழுகு
நைவினை நணுகேல்
நொய்ய வுரையேல்
நோய்க் கிடங்கொடேல்
பழிப்பன பகரேல்
பாம்பொடு பழகேல்
பிழைபடச் சொல்லேல்
பீடுபெற நில்
புகழ்ந்தாரைப் போற்றிவாழ்
பூமி திருத்தியுண்

பெரியோரைத் துணைக்கொள்
பேதமை யகற்று
பையலோ டிணங்கேல்
பொருடனைப் போற்றிவாழ்
போர்த்தொழில் புரியேல்
மனந்தடு மாறேல்
மாற்றானுக் கிடங்கொடேல்
மிகைபடச் சொல்லேல்
மீதூண் விரும்பேல்
முனைமுகத்து நில்லேல்
மூர்க்கரோ டிணங்கேல்
மெல்லினல்லா டோள்சேர்
மேன்மக்கள் சொற்கேள்
மைவிழியார் மனையகல்
மொழிய தறமொழி
மோகத்தை முனி
வல்லமை பேசேல்
வாதுமுற் கூறேல்
வித்தை விரும்பு
வீடுபெற நில்
உத்தம னாயிரு
ஊருடன் கூடிவாழ்
வெட்டெனப் பேசேல்
வேண்டிய வினைசெயேல்
வைகறைத் துயிலெழு
ஒன்னாரைத் தேறேல்
ஓரஞ் சொல்லேல்

உ

சிவமயம்

ஒளவையார் அருளிய

கொன்றை வேந்தன்

கடவுள் வாழ்த்து

கொன்றை வேந்தன் செல்வ னடியினை
என்று மேத்தித் தொழுவோம் யாமே.

அன்னையும் பிதாவும் முன்னறி தெய்வம்
ஆலயந் தொழுவது சாலவும் நன்று
இல்லற மல்லது நல்லற மன்று
ஈயார் தேட்டைத் தீயார் கொள்வர்
உண்டி சுருங்குதல் பெண்டிர்க் கழகு
ஊருடன் பகைக்கின் வேருடன் கெடும்
எண்ணும் எழுத்தும் கண்ணெனத் தகும்
ஏவா மக்கள் மூவா மருந்து
ஐயம் புகினும் செய்வன செய்
ஒருவனைப் பற்றி ஓரகத் திரு
ஓதலி னன்றே வேதியர்க் கொழுக்கம்
ஒளவியம் பேசுத லாக்கத்திற் கழிவு
அஃகமுங் காசுஞ் சிக்கெனத் தேடு
கற்பெனப்படுவது சொற்றிறம் பாமை
காவல் தானே பாவையர்க் கழகு
கிட்டாதாயின் வெட்டென மற
கீழோ ராயினும் தாழ உரை

குற்றம் பார்க்கிற் சுற்றம் இல்லை
கூரம்பாயினும் வீரியம் பேசேல்
கெடுவது செய்யின் விடுவது கருமம்
கேட்டி லுறுதி கூட்டு முடைமை
கைப்பொரு டன்னின் மெய்ப்பொருள் கல்வி
கொற்றவ னறித லுற்றிடத் துதவி
கோட் செவிக் குறளை காற்றுட னெருப்பு
கௌவை சொல்லி னெவ்வருக்கும் பகை
சந்ததிக் கழகு வந்தி செய்யாமை
சான்றோ ரென்கை ஈன்றோற் கழகு
சிவத்தைப் பேணிற் றவத்துக் கழகு
சீரைத் தேடி னேரைத் தேடு
சுற்றத்திற் கழகு சூழவிருத்தல்
சூதும் வாதும் வேதனை செய்யும்
செய்தவ மறந்தாற் கைதவ மாளும்
சேமம் புகினும் யாமத் துறங்கு
சையொத் திருந்தா லைய மிட்டுண்
சொக்க ரென்பவ ரத்தம் பெறுவர்
சோம்ப ரென்பவர் தேம்பித் திரிவர்
தந்தை சொல் மிக்க மந்திரமில்லை
தாயிற் சிறந்தொரு கோயிலுமில்லை
திரைகட லோடியுந் திரவியந் தேடு
தீராக் கோபம் போராய் முடியும்
துடியாப் பெண்டிர் மடியீ னெருப்பு
தூற்றும் பெண்டிர் கூற்றெனத் தகும்
தெய்வஞ் சீறிற் கைதவ மாளும்
தேடா தழித்தற் பாடா முடியும்

தையும் மாசியும் வையகத் துறங்கு
தொழுதூண் சுவையி னுழுதூ ணினிது
தோழனோடும் ஏழமை பேசேல்
நல்லிணக்க மல்லது அல்லற் படுத்தும்
நாடெங்கும் வாழக் கேடொன்று மில்லை
நிற்கக் கற்றல் சொற்றிறம் பாமை
நீரகம் பொருந்திய வூரகத் திரு
நுண்ணிய கருமமு மெண்ணித் துணி
நூன்முறை தெரிந்து சீலத் தொழுகு
நெஞ்சை யொளித்தொரு வஞ்சக மில்லை
நேரா நோன்பு சீராகாது
நைபவ ரெனினும் நொய்ய வுரையேல்
நொய்யவ ரென்பவர் வெய்யவ ராவர்
நோன்பென் பதுவே கொன்றுதின் னாமை
பண்ணிய பயிரிற் புண்ணியந் தெரியும்
பாலோ டாயினுங் கால மறிந்துண்
பிறன்மனை புகாமை அறமெனத் தகும்
பீரம் பேணி பாரம் தாங்கும்
புலையுங் கொலையுங் களவுந் தவிர்
பூரியோர்க் கில்லை சீரிய வொழுக்கம்
பெற்றோர்க் கில்லை சுற்றமும் சினமும்
பேதமை யென்பது மாதர்க் கணிகலம்
பையச் சென்றால் வையம் தாங்கும்
பொல்லாங் கென்பவை யெல்லாந் தவிர்
போனக மென்பது தானுழந் துண்டல்
மருந்தே யாயினும் விருந்தோ டுண்
மாரி யல்லது காரிய மில்லை

மின்னுக் கொல்லாம் பின்னுக்கு மழை
மீகாம னில்லா மரக்கல மோடாது
முற்பகல் செய்யின் பிற்பகல் விளையும்
மூத்தோர் சொன்ன வார்த்தை யமிர்தம்
மெத்தையிற் படுத்தல் நித்திரைக் கழகு
மேழிச் செல்வம் கோழை படாது
மைவிழி யார்தம் மனையகன் றொழுகு
மொழிவது மறுக்கின் அழிவது கருமம்
மோன மென்பது ஞான வரம்பு
வளவனாயினும் அளவறிந்து அளித்துண்
வானஞ் சுருங்கிற் றானஞ் சுருங்கும்
விருந்திலோர்க் கில்லை பொருந்திய வொழுக்கம்
வீரன் கேண்மை கூரம்பாகும்
உரவோ ரென்கை இரவா திருத்தல்
ஊக்க முடைமை ஆக்கத்திற் கழகு
வெள்ளைக் கில்லை கள்ளச் சிந்தை
வேந்தன் சீறி னாந்துணை யில்லை
வையந்தோறும் தெய்வந் தொழு
ஒத்த விடத்து நித்திரை கொள்
ஓதாதார்க் கில்லை உணர்வொடு மொழுக்கம்.

முற்றிற்று.

உ
சிவமயம்

ஔவையார் அருளிச் செய்த

நல்வழி

கடவுள் வாழ்த்து

பாலுந் தெளிதேனும் பாகும் பருப்புமிவை
நாலுங் கலந்துனக்கு நான்றருவேன்- கோலஞ்செய்
துங்கக் கரிமுகத்துத் தூமணியே நீயெனக்குச்
சங்கத் தமிழ்மூன்றுந் தா.

பதவுரை : அழகு செய்கின்ற உயர்வாகிய யானை முகத்தையுடைய பரிசுத்தமாகிய இரத்தினம் போலும் விநாயகக் கடவுளே, அடியேன் உமக்குப் பாலும் தெளிந்த தேனும் வெல்லப்பாகும் பருப்புமாகிய இந்நான்கையும் கலந்து நிவேதிப்பேன்: நீர் அடியேனுக்குச் சங்கத்தில் வளர்க்கப்பட்ட (இயற்றமிழ், இசைத்தமிழ், நாடகத் தமிழ் என்னும்) தமிழ் மூன்றையும் தந்தருளும் என்றவாறு.

இதனது தார்ப்பரியம் : விநாயகக் கடவுளுக்குப் பூஜை செய்யின் முத்தமிழ்ப் புலமையும் உண்டாகும் என்பதாகும்.

நூல்

புண்ணியமாம் பாவம்போம் போனநாட் செய்தவவை
மண்ணிற் பிறந்தார்க்கு வைத்தபொருள் - எண்ணுங்கால்
தொழிய வேறில்லை யெச்சமயத் தோர்சொல்லுந்
தீதொழிய நன்மை செயல் 1

ப - ரை : புண்ணியமே செய்யத்தக்கது, பாவமே ஒழிக்கத்தக்கது, முற்பிறப்பிற் செய்த அந்தப் புண்ணிய பாவங்களே, பூமியிலே பிறந்த மனிதர்களுக்கு (இப்பிறப்பில் இன்ப துன்பங்களை அநுபவித்தற்குக் காரணமாக) வைத்த பொருளாகும். ஆராயுமிடத்து எந்தச் சமயத்தார் சொல்வதும் இந்தப் பொருளேயல்லாமல் மற்றொன்றுமில்லை: (ஆதலினாலே) பாவம் நீங்கப் புண்ணியத்தைக் செய்க. எ-று.

இ - ம் : இன்பத்துக்குக் காரணம் புண்ணியமும், துன்பத்திற்குக் காரணம் பாவமுமாதலிற் பாவத்தை ஒழித்துப் புண்ணியத்தைச் செய்க எ-ம்.

சாதி யிரண்டொழிய வேறில்லைச் சாற்றுங்கால்
நீதி வழுவா நெறிமுறையின் - மேதினியில்
இட்டார் பெரியோ ரிடாதா ரிழிகுலத்தோர்
பட்டாங்கி லுள்ள படி. **2**

ப - ரை : சொல்லுமிடத்துப் பூமியிலே (உயர்வாகிய சாதியென்றும் இழிவாகிய சாதியென்றும்) சாதி இரண்டேயல்லாமல் வேறில்லை. அவ்விரண்டு சாதியாரும் யாவரெனின்:- நீதி தவறாத நல்வழியிலே (நின்றுகொண்டு முறைமையோடு சற்பாத்திரங்களாயுள்ள வருக்குக்) கொடுத்தவரே உயர்வாகிய சாதியார். அங்ஙனம் கொடாதவரே இழிவாகிய சாதியார், உண்மை நூலின் உள்ள கிரமம் (இதுவேயாம்) எ-று.

இ - ம் : சற்பாத்திரத்துக்குக் கொடுத்தவரே உயர்வாகிய சாதியர். கொடாதவரே இழிவாகிய சாதியார்.எ-ம்.

இடும்பைக்கிடும்பை யியலுடம்பி தன்றே
இடும்பொய்யை மெய்யென் றிராதே - இடுங்கடுக
உண்டாயி னுண்டாகு மூழிற் பெருவலிநோய்
விண்டாரைக் கொண்டாடும் வீடு. **3**

ப - ரை : திரிகின்ற இந்த உடம்பு ஆனது, இடும்பைக்கு இடும்பை அன்றே பல துன்பங்களாகிய சரக்குகளுக்கு நிறைத்து வைக்கும் பையன்றோ. (போசனத்தை) இடுகின்ற நிலையில்லாதாகிய இந்த உடம்பை நிலையுடையதென்று நம்பியிராமல், சீக்கிரம் (சற்பாத்திரங்களாயுள்ளவர் களுக்குக்) கொடுங்கள்: (இத்தருமம் உங்களிடத்து) உண்டாயின், பெரிய வலிமையுடைய மலநோய் நீங்கியவரை மெச்சிக்கொள்கின்ற முத்தியானது, முறையினாலே (உங்களுக்குக்) கிடைக்கும் எ-று.

இ -ம் : நிலையில்லாத உடம்பு உள்ளபொழுதே சற்பாத்திரத்திலே தானஞ் செய்தவர்க்கு, அந்தத் தருமத்தினாலே சற்குருவினது திருவருளும், அந்தத் திரு வருளினாலே ஞானமும், அந்த ஞானத்தினாலே முத்தியும் சித்திக்கும் எனலாம்.

எண்ணி யொருகருமம் யார்க்குஞ்செய் யொண்ணாது
புண்ணியம் வந்தெய்து போதல்லாற் - கண்ணில்லான்
மாங்காய் விழவெறிந்த மாத்திரைக்கோ லொக்குமே
ஆங்கால மாகுமவர்க்கு. **4**

ப - ரை : யாவருக்காயினும்,(முன்செய்த) புண்ணியம் வந்து கூடிய போதல்லாமல், (மற்றைக் காலத்திலே) நினைத்து ஒரு தொழிலைச் செய்யமுடியாது, புண்ணியம் வந்துகூடாது (அக்காலத்திற் விழுவதற்கு எறிந்த மாத்திரைக்கோலைப் போலும், (புண்ணியம் வந்து கூடியபோது) அவருக்கு அத்தொழில் தானே முடியும் எ-று.

இ - ம் : புண்ணியம் இல்லாதவன் எண்ணிய தொழிலும் முடியப்பெறாது கைப்பொருளும் இழப்பான் எ-ம்.

வருந்தி யழைத்தாலும் வாராஅ வாரா
பொருந்துவன போமினென்றாற் போகா - இருந்தேங்கி
நெஞ்சம் புண்ணாக நெடுந்தூரந் தா - நினைந்து
துஞ்சுவதே மாந்தர் தொழில். 5

ப - ரை : (தமக்கு வராதவைகள் வருந்தி அழைத்தாலும் வராவாம். தமக்கு வருபவைகள் போமினென்று வெறுத்தாலும் போகாவாம். (இவ்வுண் மையை அறியாமல்) இருந்துகொண்டு ஏக்கமுற்று,மனம் புண்ணாகும்படி (அவைகளைத்), தாங்கள் நெடுந்தூரம் நினைத்து மாண்டுபோவதே, மனித ருடைய தொழிலாகும் எ-று.

இ - ம் : இருவினைகளைச் செய்தவர் அவற்றின் பயன்களாகிய இன்ப துன்பங்களை அநுபவிப்பது தப்பாதாதலின் அவற்றின் பொருட்டுக் கவலையற்று வாழ்நாளை வீணாகப் போக்குதல் அறியாமை எ-ம்.

உள்ளதொழிய வொருவர்க் கொருவர்சுகங்
கொள்ளக் கிடையா குவலயத்தில் - வெள்ளக்
கடலோடி மீண்டு கரையேறி லாலென்
உடலோடு வாழு முயிர்க்கு. 6

ப - ரை : ஒருவருக்கு (ஊழினால்) உள்ளதல்லாமல். மற்றொருவருடைய சுகங்களை அநுபவிக்க விரும்பினால் அவைகிடையாவாம். (ஆதலினால்) இப்பூமியிலே, உடம்புகளோடு கூடிவாழும் உயிர்களுக்கு, வெள்ள நீரையுடைய சமுத்திரத்திலே (கப்பலின்மேற்) சென்று (சம்பாதித்துக் கொண்டு) திரும்பிவந்து கரை ஏறினாலும் அதனாற் பயன் யாது? எ-று.

இ - ம் : பெரு முயற்சி செய்து பெரும் பொருள் சம்பாதித்தாலும், ஊழினளவன்றி அதிகமாக அனுபவித்தல் கூடாது.

எல்லாப் படியாலு மெண்ணினா லிவ்வுடம்பு
பொல்லாப் புழுமலிநோய்ப் புன்குரம்பை - நல்லார்
அறிந்திருப்பா ராதலினா லாங்கமல நீர்போற்
பிறிந்திருப்பார் பேசார் பிறர்க்கு. 7

ப - ரை : சகல விதங்களினாலும் ஆராயுமிடத்து, இந்தச் சரீரம் பொல்லாத புழுக்களுக்கும் நிறைந்த வியாதிகளுக்கும் சிறுவீடாக இருக்கின்றது. நல்லறிவினோர்கள் (இவ்வுடம்பினிழிவை) அறிந்திருப்பார்கள். ஆகையால் அவர்கள் தாமரை இலையின் நீர்போல (இவ்வுடம்பிலே கூடியிருந்தும்) கூடாதிருப்பார்கள். பிறர்க்குப் பேசார் (பயன்படாமையால்) பிறருக்கு (அந்த நிலையை)ச் சொல்வார்கள் எ-று.

இ - ம் : உடம்பு வேறு, தாம் வேறு என்று அறிந்த ஞானிகள் உடம்போடு கூடியிருப்பினும் பற்றற்றிருப்பார்கள். ஆதலால் அவர்களுக்குத் துன்பமே யில்லை எ-ம்.

ஈட்டும் பொருண்முயற்சி யெண்ணிறந்த வாயினுமூழ்
கூட்டும் படியன்றிக் கூடாவாம் தேட்டம்
மரியாதை காணு மகிலத்தீர் கேண்மின்
தரியாது காணுந் தனம். 8

ப - ரை : பூமியிலுள்ள மனிதர்களே கேளுங்கள், தேடுதற்குரிய பொருள்களானவை, முயற்சிகள் அளவிறந்தனவாயினும், ஊழ் கூட்டு மளவில்லாமற் சேராவாம், (ஊழினாலே சேரினும்) அப்பொருள் நிலைபெறாது, (ஆதலினால்) நீங்கள் தேடத் தகுவது மரியாதையேயாம் எ-று.

மரியாதை - நன்னெறியி னிற்றல்.

இ - ம் : பொருள் ஊழினளவன்றி வாராமையானும் வந்த பொருளும் நிலைபெறாமையாலும் நிலைபெறுவதாகிய நல்லொழுக்கத்தையே தேடல் வேண்டும் எ-ம்.

ஆற்றுப் பெருக்கற் றடிசுடுமந் நாளுமவ்வா
றூற்றுப் பெருக்கா லுலகூட்டும் - ஏற்றவர்க்கு
நல்ல குடிப்பிறந்தார் நல்கூர்ந்தா ரானாலும்
இல்லையென மாட்டா ரிசைந்து. 9

ப - ரை : ஆற்றில் வெள்ளம் வற்றிப்போய், அடிசுடும் அந்நாளும் - (மணலானது வெய்யிலினாலே காய்ந்து நடப்பவருடைய) அடியைச் சுடுகின்ற அக்காலத்திலும், அந்த ஆறானது ஊற்று நீர்ப் பெருக்கினால் உலகத்தாரை உண்பிக்கும். (அதுபோல) நல்ல குடியிலே பிறந்தவர், - வறுமையடைந்த காலத்திலும், இரந்தவருக்கு (கருத்து) இசைந்து இல்லையென்று சொல்லாது கொடுப்பர் எ-று.

இ - ம் : உயர்ந்த குடியிற் பிறந்தவர் வறுமைக் காலத்திலும் இரந்தவருக்குக் கொடாது விடார். எ-ம்.

ஆண்டாண்டு தோறு மழுது புரண்டாலும்
மாண்டார் வருவரோ மாநிலத்தீர் - வேண்டா
நமக்கு மதுவழியே நாம்போ மளவும்
எமக்கென்னென் றிட்டுண் டிரும். 10

ப - ரை : பெரிய பூமியிலுள்ள மனிதர்களே, (இறந்த அவ்விடத்தில் வருடந் தோறும் அழுது புரண்டாலும், இறந்தவர் திரும்பி வருவாரோ (வரமாட்டார்),(ஆதலினால்) அழ வேண்டுவதில்லை. நமக்கு அம்மரணமே வழியாகும் நாம் இறந்துபோமளவும் எமக்கு யாது சம்பந்தம் என்று, பிச்சை இட்டு நீங்களும் உ ண்டு (கவலையற்று) இருங்கள் எ-று.

இ - ம் : இறந்தவர் பொருட்டு அழுகையினாலே உடம்பிற்குத் தளர்ச்சியும் உயிருக்கு வருத்தமும் உண்டாமேயன்றிச் சிறிதும் பயனில்லாமையாற் கவலையொழித்துச் சற்பாத்திரத்துக்கு கொடுத்து வாழ்க எ-ம்.

ஒருநா ளுணவை யொழியென்றா லொழியாய்
இருநாளுக் கேலென்றா லேலாய் - ஒருநாளும்
என்னோ வறியா யிடும்பைகூ ரென்வயிறே
உன்னோடு வாழ்த லரிது. 11

ப - ரை : துன்பம் மிகுகின்ற என்னுடைய வயிறே, (கிடையாத போது) ஒரு நாளுக்குப் போசனத்தை விட்டிரு என்றால் விட்டிராய் (கிடைத்தபோது) இரண்டு நாளுக்கு (உண்ணும் போசனத்தை ஒருங்கு) ஏற்றுக்கொள் என்றால் ஏற்றுக்கொள்ளாய், ஒருநாளி லாயினும் என்னுடைய வருத் தத்தை அறியாய். உன்னோடு வாழ்தல் அரிது (ஆதலினால்) உன்னோடு கூடிவாழ்தல் எனக்கு அருமையாக இருக்கின்றது எ-று.

இ-ம் : வயிற்றுக்குத் திருப்தி செய்தலினும் அரிது பிறிதில்லை எ-ம்.

ஆற்றங் கரையின் மரமு மரசறிய
வீற்றிருந்த வாழ்வும் விழுவன்றே - ஏற்றம்
உழுதுண்டு வாழ்வதற் கொப்பில்லைக் கண்டீர்
பழுதுண்டு வேறோர் பணிக்கு. 12

ப - ரை : ஆற்றினது கரையில் இருக்கின்ற மரமும், அரசன் அறிய அழிகாரஞ்செய்து (சம்பாதித்துப்) பெருமையாக வாழ்கின்ற வாழ்க்கையும் அழிந்து போமன்றோ, (ஆதலினால்) உழுது பயிர் செய்து உண்டு வாழ் வதே உயர்வாகும், அதற்குச் சமானம் இல்லை, மற்றைத் தொழில் வகைகளுக்கெல்லாம் அழிவு உண்டு எ-று.

இ - ம் : பிறர்வயத்தினராகாது தம் வயத்தினராய் நின்று, செய்யும் வேளாண்மையாலாகிய வாழ்க்கைக்கு அழிவு இல்லாமையால் அதுவே சிறந்தது எ-ம்.

ஆவாரை யாரே யழிப்பா ரதுவன்றிச்
சாவாரை யாரே தவிர்ப்பவர் - ஓவாமல்
ஐயம் புகுவாரை யாரே விலக்குவார்
மெய்யம் புவியதன் மேல். 13

ப - ரை : அழகிய பூமியின்மேலே. (நல்வினையினால் நெடுங்காலம்) உயிர் வாழ்வதற்கு உரியவரை (இடையிலே) அழிக்க வல்லவர் யாவர்? அது வல்லாமலும் (தீவினையினால்) இறத்தற்குரியவரை நிறுத்த வல்லவர் யாவர்? (செல்வம் இழந்து) ஒழியாமல் பிச்சைக்குச் செல்வோரைத் தடுக்கவல்லவர் யாவர்?, மெய் (இது) சத்தியமேயாம் எ-று.

இ - ம் : ஊழினால் அடைதற்பாலனவாகிய ஆக்கக் கேடு களைத் தவிர்க்க வல்லவர் ஒருவரும் இல்லை எ-ம்.

பிச்சைக்கு மூத்த குடிவாழ்க்கை பேசுங்கால்
இச்சைபல சொல்லி யிடித்துண்கை - *சீச்சீ*
வயிறு வளர்க்கைக்கு மான மழியா
துயிர்விடுகை சாலவுறும். 14

ப - ரை : ஆராய்ந்து சொல்லுமிடத்து பிச்சை எடுத்து உண்டலிலும் இழிவிற் பெரிய குடிவாழ்க்கையாவது, பலவாகிய இச்சைகளைப் பேசி (ஒருவரை) நெருங்கி வாங்கி உண்ணுதலாம், *சீசீ* (இது என்ன செய்கை), வயிற்றை வளர்த்தற் பொருட்டு மானங்கெடாமல் உயிரை விடுதலே மிக (உயர்ச்சியைப்) பொருந்தும் எ-று.

இ - ம் : பிறரிடத்தே இச்சைபேசி வாங்கி உண்டு மானம் இழந்து உயிர் வாழ்தலினும் உயிரை விட்டு மானத்தை நிறுத்துதலே உயர்வுடைத்து எ-ம்.

சிவாய நமவென்று சிந்தித் திருப்போர்க்
கபாய மொருநாளு மில்லை - உபாயம்
இதுவே மதியாகு மல்லாத வெல்லாம்
விதியே மதியாய் விடும். 15

ப - ரை : சிவாயநம வென்று தியானித்துக்கொண்டு இருப்பவருக்கு, ஒருநாளும் இடுக்கண் உண்டாகாது, இ·.தொன்றுமோ விதியை வெல்லுவதற்கேற்ற அறிவான உபாயமாம். (இச் சிவத்தியானம்) அல்லாத

மற்றையிடங்களிலெல்லாம் புத்தியானது விதியின் வசந்தமேயாகிவிடும். எ-று.

இதுவே என்பது பின்னுங் கூட்டப்பட்டது.

இ - ம் : சிவத்தியானமுடையவருக்கு விதி இல்லை; சிவத்தியானமில்லாதவருக்கு விதி உண்டு எ-ம்.

தண்ணீர் நிலநலத்தாற் றக்கோர் குணங்கொடையாற்
கண்ணீர்மை மாறாக் கருணையாற் - பெண்ணீர்மை
கற்பழியா வாற்றாற் கடல்சூழ்ந்த வையகத்துள்
அற்புதமா மென்றே யறி. 16

ப - ரை : தண்ணீரானது நிலத்தினது நன்மையினாலும், நல்லோரது குணமானது கொடையினாலும், கண்ணீர்மை மாறாக் கருணையால் கண்களையுடைய குணமானது நீங்காத அருளினாலும், பெண்களுடைய குணமானது கற்புநிலை கெடாத வழியினாலும், சமுத்திரஞ் சூழ்ந்த பூமியிடத்து (எல்லோரும் ஆச்சரியப்படத்தக்கவைகளாகும்) என்று நீ அறிவாயாக எ-று.

இ - ம் : நிலநன்மையினாலே தண்ணீருக்கும் கொடையினாலே நல்லோருக்கும், அருளினாலே கண்களுக்கும், கற்பினாலே பெண் களுக்கும் பெருமை உண்டாகும் எ-ம்.

செய்தீ வினையிருக்கத் தெய்வத்தை நொந்தக்கால்
எய்த வருமோ விருநிதியம் - வையத்
தறும்பாவ மென்னவறிந் தன்றிடார்க் கின்று
வெறும்பானை பொங்குமோ மேல். 17

ப - ரை : பூமியிலே (சற்பாத்திரத்திற் செய்யப்படுந் தானத்திலே) பாவம் நீங்கும் என்று உணர்ந்து, அக்காலத்திலே (சற்பாத்திரத்திலே) தானஞ் செய்யாதவற்கு, செய்த அப்பாவம் (வறுமைக்கு வித்தாய்) இருக்க, இப்பொழுது கடவுளை வெறுத்தால், இருநிதியம் எய்த வருமோ - பெரிய திரவியம் பொருந்தவருமோ (வராது). வெறும்பானை (அடுப்பிலே வைத்து எரித்தால்) மேலே பொங்குமோ (பொங்காது) எ-று.

இ - ம் : வறியவர் அவ்வறுமைக்கு வித்தாகிய தீவினையைச் செய்த தம்மை நோவாது தெய்வத்தை நோதலிற் பயன் இல்லை எ - ம்.

பெற்றார் பிறந்தார் பெருநாட்டார் பேருலகின்
உற்றா ருகந்தா ரெனவேண்டா - மற்றோர்
இரணங் கொடுத்தா லிடுவ ரீடாரே
சரணங் கொடுத்தாலுந் தாம். 18

ப - ரை : பெரிய பூமியிலே, என) (இவர் எம்மைப்) பெற்றவர் என்றும், (என) - (இவர் எமக்குப்) பிறந்தவர் என்றும், (என) - (இவர் எம்முடைய) பெரியதேசத்தவர் என்றும், (என) - (இவர் எம்முடைய) சுற்றத்தார் என்றும், (என) - இவர் எம்மைச்) சிநேகித்தவர் என்றும், விரும்பாதவராகிய உலோபிகள் - அந்நியரேயாயினும் (தம்முடம்பிலே) காயத்தை செய்தாரா யின் அவருக்கு எல்லாங்) கொடுப்பர், (முன்சொல்லப்பட்டவர்) அடைக்கலம் புகுந்தாராயினும் அவருக்கு ஒன்றுங் கொடார் எ-று.

இ - ம் : உலோபிகள் தமக்கு அகிதத்தைச் செய்யும் கள்வர் முதலாயினோருக்கன்றி இதத்தைச் செய்யும் தாய் தந்தை முதலாயி னோருக்குக் கொடார் எ-ம்.

சேவித்துஞ் சென்றிரந்துந் தெண்ணீர்க் கடல்கடந்தும்
பாவித்தும் பாராண்டும் பாட்டிசைத்தும் - போவிப்பம்
பாழி னுடம்மை வயிற்றின் கொடுமையால்
நாழி யரிசிக்கே நாம். 19

ப - ரை : வயிற்றினுடைய (பசிக்) கொடுமையினாலே, பிறரைச் சேவித்தும், (பலரிடத்திலே) போய் யாசித்தும். தெளிவாகிய நீரையுடைய சமுத்திரத்தைக் (கப்பலேறிக்) கடந்தும், (ஒருவரைப் பெரியவராகப்) பாவித்தும், பூமியை ஆண்டும், செல்வரைப் (புகழ்ந்து) பாட்டுப் பாடியும், நாம் இந்தச் சரீரத்தை நாழி அரிசிக்காகவே பாழிலே செலுத்துகின்றோம் எ-று.

இ - ம் : முத்திக்குரிய சாதனத்தைத் தேடும் பொருட்டு அரிதாகக் கிடைத்த சரீரத்தை அதற்குக் கொடுக்கப்படுங் கூலியாகிய போசனத்தைத் தேடும்பொருட்டே முழுமையும் செலுத்துதலின் மிக்க பேதமை பிறிதில்லை எ-ம்.

அம்மி துணையாக வாறிழிந்த வாறொக்கும்
கொம்மை முலைபகர்வார்க் கொண்டாட்டம் - இம்மை
மறுமைக்கு நன்றன்று மாநிதியம் போக்கி
வெறுமைக்கு வித்தாய் விடும். 20

ப - ரை : குவிவாகிய தனங்களை விற்கின்ற பரத்தையரைக் கொண்டாடுதல், அம்மிக் கல்லே துணையாக ஆற்று வெள்ளத்தில் இறங்கிய தன்மையைப்

போலும், (அது) பெரிய செல்வத்தை அழித்து வறுமைக்குக் காரணமாய்விடும், (ஆதலினால்) அது இப்பிறப் பிற்கும் வரு பிறப்பிற்கும் நல்லதாகாது எ-று.

ஓடத்தினாலே கடக்கத்தக்க ஆற்றை அம்மியினாலே கடக்கப் புகுந்தவன் அமிழ்ந்து உயிரை இழத்தல்போல, மனைவியினாலே அனுபவிக்கத்தக்க இன்பத்தை வேசியினாலே அனுபவிக்கத்தக்க இன்பத்தை வேசியினாலே அனுபவிக்க புகுந்தவன் மேகநோயால் வருந்தி உயிரை இழப்பன். ஆதலின், அம்மி துணையாக் வாறிழிந்தவாறொக்கு மென்றார்.

இ - ம் : வேசியைப் புணர்ந்தவன் கைப்பொருளை இழந்து மேக நோயால் வருத்தமுற்றுப் பழிபாவங்களை அடைவன் எ-ம்

நீரு நிழலு நிலம்பொதியு நெற்கட்டும்
பேரும் புகழும் பெருவாழ்வும் - ஊரும்
வருந்திருவும் வாழ்நாளும் வஞ்சமிலார்க் கென்றுந்
தருஞ்சிவந்த தாமரையாள் தான். 21

ப - ரை : செந்தாமரை மலரில் இருக் கின்ற சீதேவியானவள், வஞ்சனை இல்லாத வருக்கு, நீர்வளத்தையும், நிழல்வளத்தையும் நிலத்திலே நிறைய நெற்போரையும், பேரையும், கீர்த்தியையும், கிராமத்தையும், வரும் திருவும் வளர்கின்ற செல்வத்தையும், ஆயுளை யும், எந்நாளும் கொடுத்தருளுவள் எ-று.

இ - ம் : வஞ்சனையில்லாதவருக்குச் சீதேவியினது திருவருளினாலே எல்லா நலனும் உண்டாகும் எ-ம். (21)

பாடுபட்டுத் தேடிப் பணத்தைப் புதைத்து வைத்துக்
கேடுகெட்ட மானிடரே கேளுங்கள் - கூடுவிட்டிங்
காவிதான் போயினபின் யாரோ யநுபவிப்பார்
பாவிகா ளந்தப் பணம். 22

ப - ரை : பணத்தைப் பிரயாசைப்பட்டுச் சம்பாதித்து (நீங்களும் உண்ணாமல் பிறர்க்குங் கொடாமல் பூமியிலே) புதைத்து வைத்து, அப்பொருட்கேட்டினால் (சரீர சுகத்தையும் ஆன்ம சுகத்தையும் ஒருங்கு) இழந்த மனிதர்காள்! (நான் சொல் வதைக்) கேளுங்கள், ஆன்மா சரீரத்தைவிட்டு நீங்கிய பின்பு, பாவிகளே! அப்பணத்தை இவ்விடத்து யாவர் அநுபவிப்பார் எ-று.

இ - ம் : பூமியில் புதைத்து வைக்கப்பட்ட பணம்வைத்தவர் இறந்த பின் அவருக்கு உதவாமற் போவதுமன்றிப் புதைத்தவிடந் தெரிந்து எடுக்கக்கூடாமையினாலே பிறருக்கும் உதவாமற்போகும் எ - ம்.

வேதாளஞ் சேருமே வெள்ளெருக்குப் பூக்குமே
பாதாள மூலி படருமே - மூதேவி
சென்றிருந்து வாழ்வளே சேடன் குடிபுகுமே
மன்றோரஞ் சொன்னார் மனை. **23**

ப - ரை : தருமசபையிலே பட்சபாதஞ் சொன்னவருடைய வீட்டிலே, பேய்கள் (வந்து) சேரும், வெள்ளெருக்கு (முளைத்து) மலரும், பாதாள மூலி என்னும் கொடி படரும். மூதேவியானவள் போய் நிலைபெற்று வாழ்வாள், பாம்பு குடியிருக்கும் எ-று.

இ - ம் : வழக்கோரஞ் சொன்னவர் குடும்பத்தோடு அழிவதுமன்றி அவர் குடியிருந்த வீடும் பாழாம் எ-றும். (23)

நீறில்லா நெற்றிபாழ் நெய்யில்லா வுண்டிபாழ்
ஆறில்லா வூருக் கழகுபாழ் - மாறில்
உடற்பிறப் பில்லா வுடம்புபாழ் பாழே
மடக்கொடி யில்லா மனை. **24**

ப - ரை : விபூதி இல்லாத நெற்றி பாழாகும். நெய்யில்லாத போசனம் பாழாகும். நதியில்லாத ஊருக்கு அழகு பாழாகும். மாறுபடாத சகோதரர் இல்லாத உடம்பு பாழாகும், (இல்லத்துக் குத்தக்க) மனைவியில்லாத வீடு பாழேயாகும் எ-று.

இ - ம் : விபூதியினாலே நெற்றியும், நெய்யினாலே போசனமும், நதியினாலே ஊரும், சகோதரராலே உடம்பும், மனைவியினாலே வீடும் சிறப்படையும் எ-ம்

ஆன முதலி லதிகஞ் செலவானான்
மான மழிந்து மதிகெட்டுப் - போனதிசை
எல்லார்க்குங் கள்ளனா யேழ்பிறப்புந் தீயனாய்
நல்லார்க்கும் பொல்லனா நாடு. **25**

ப - ரை : (தனக்குக்) கிடைத்த முதற்பொருளுக்குச் செலவு அதிகமானவன், மானங்கெட்டு, அறிவு இழந்து, (தான் ஓடிப்) போன திசையிலும் எல்லார்க்குங் கள்ளனாகி, எழு வகைப் பிறப்புகளினும் பாவம் உடையவனாகிய, (தன்னிடம் அன்பு வைத்த) பெண்டிருக்கும் பொல்லாதவனாவான், (இதனை) ஆராய்ந்து அறிவாயாக எ-று.

இ - ம் : வரவுக்கு அதிகமாகச் செலவு செய்பவன் பழிபாவங்களை அடைவான். ஆதலின் வரவுக்குத் தக்க செலவு செய்ய வேண்டும் எ-ம்.

மானங் குலங்கல்வி வண்மை யறிவுடைமை
தானந் தவமுயற்சி தாளாண்மை - தேனின்
கசிவந்த சொல்லியர்மேற் காமுறுதல் பத்தும்
பசிவந்திடப் பறந்து போம். 26

ப - ரை : பசி நோய் ஒன்று மாத்திரம் வந்தால், மானமும், குலமும், கல்வியும், வாய்மையும், அறிவுடைமையும், கொடையும், தவமும், உயர்வும், தொழிலின் முயற்சியும், தேன்பெருக்குப் போலத் தோன்றுகின்ற சொல்லை யுடைய மங்கையர்மேல் ஆசைவைத்தலும் ஆகிய பத்தும் இப்பத்தும் விட்டோடிப்போம் எ-று.

இ - ம் : மான முதலிய எல்லாநலங்களையும் கெடுத்தலினாலே பசி நோயினுங் கொடியது பிறிதில்லை எ -ம்.

ஒன்றை நினைக்கி னதுவொழிந்திட் டொன்றாகும்
அன்றி யதுவரினும் வந்தெய்தும் - ஒன்றை
நினையாத முன்வந்து நிற்பினு நிற்கும்
எனையாளு மீசன் செயல். 27

ப - ரை : ஒரு பொருளைப் பெற நினைத்தால் அப்பொருள் கிடையாமல் வேறொரு பொருள் கிடைத்தாலும் கிடைக்கும். அப்படி அல்லாமல் அப்பொருளே வந்து கிடைத் தாலும் கிடைக்கும். (இன்னும்) ஒரு பொருளை நினையாதிருக்குமுன்னே அது தானே வந்து நின்றாலும் நிற்கும், (இவைகளெல்லாம்) என்னை ஆண்டருளும் கடவுளுடைய செய்கைகளாகும் எ-று.

இ - ம் : இருவினைகளுக்கீடாக இன்பதுன்பங்களை ஊட்டும் கடவுளுடைய கருத்தின்படியேயன்றி ஆன்மாக்களுடைய கருத்தின்படி ஒன்றும் நடவாது எ-ம்.

உண்பது நாழி யுடுப்பது நான்கு முழம்
எண்பது கோடிநினைந் தெண்ணுவன - கண்புதைந்த
மாந்தர் குடிவாழ்க்கை மண்ணின் கலம்போலச்
சாந்துணையுஞ் சஞ்சலமே தான். 28

ப - ரை : அகக்கண் குருடாக இருக்கின்ற மனிதர், உண்பது ஒரு நாழி அரிசி அன்னமேயாகும், (அவர்) உடுப்பது நான்குமுழ வஸ்திரமேயாகும், (இப்படியாகவும்) (அவர்) நினைத்து எண்ணுங் காரியங்களோ எண்பது

கோடியாகும், (ஆதலினால்) மட்பாத்திரம் அழிந்தாற்போல (அவர் சரீரம்) அழியும் வரையும் (அவருடைய) குடிவாழ்க்கையிலே துன்பமே விளையும் எ-று.

இ - ம் : உள்ளதே போதும் என்று திருப்தியடையாதவர் சாகும் வரை அடைவது துன்பமேயன்றிப் பிறிதில்லை. எ-ம்.

மரம் பழுத்தால் வௌவாலை வாவென்று கூவி
இரந்தழைப்பார் யாவருமங் கில்லை - சுரந்தமுதம்
கற்றா தரல்போற் கரவா தளிப்பரேல்
உற்றா ருலகத் தவர். 29

ப - ரை : மரம் பழுத்திருந்தால், இப்பழத்தைத் தின்னுவதற்கு வா என்று வௌவாலைக் கூவி வேண்டி அழைப்பவர் அம்மரத்தருகில் ஒருவரும் இல்லை, கன்றையுடைய பசுவானது பாலைச் சுரந்து கொடுத்தல்போல ஒளிக்காமற் கொடுப் பாராயின், (அவ்வௌவால் போலத்தாமே வந்து) எல்லோரும் உறவினராவார் எ-று.

இ - ம் : கொடையாளருக்கு எல்லாரும் தாமே உறவினராவார் எ-ம்

தாந்தாமுன் செய்தவினை தாமே யனுபவிப்பார்
பூந்தா மரையோன் பொறிவழியே - வேந்தே
ஒறுத்தாரை யென்செயலா மூரெல்லா மொன்றா
வெறுத்தாலும் போமோ விதி. 30

ப - ரை : அரசனே, முற்பிறப்பிலே தாம் தாம் செய்துகொண்ட நல்வினை தீவினைகளை, தாமரை மலரில் இருக்கின்ற பிரமா விதித்தபடியே தாமே அனுபவிப்பார்கள், (தீவினையினாலே தூண்டப்பட்டுத்) தீங்கு செய்தவரை நாம் யாது செய்யலாம். ஊரிலுள்ளார் எல்லாருந் (துணை யாகத்) திரண்டு வெறுத்தாலும் விதிபோமோ (போகாது) எ-று.

இ - ம் : தமக்கு ஒருவன் துன்பம் செயின், அது தாம் முன் செய்த தீவினைக்கீடாகக் கடவுளாலே தமக்குக் கிடைத்த தென்று அமைவதே அறிவு எ-ம்

இழுக்குடைய பாட்டிற் கிசைநன்று சாலும்
ஒழுக்க முயர்குலத்தி னன்று - வழுக்குடைய
வீரத்தி னன்று விடாநோய் பழிக்கஞ்சாத்
தாரத்தி னன்று தனி. 31

ப - ரை : இலக்கண வழுக்களையுடைய செய்யுளினும் இசை நல்லது, உயர்வாகிய குலத்திலும் மாட்சிமைப்பட்ட ஒழுக்கம் நல்லது, வழுக்கு

தவறுதலுடைய வீரத்திலும் தீராவியாதி நல்லது. பழிச்சொல்லுக்கு அஞ்சாத மனைவியோடு கூடி வாழ்தலினும் தனியே இருத்தல் நல்லது எ-று.

இ - ம் : இலக்கணப் பிழையுடைய பாட்டும், நல்லொழுக்கமில்லாத உயர்குலமும், தவறுதலையுடைய வீரமும், கற்பில்லாத மனைவியோடு கூடிய இல்வாழ்க்கையும் தீராத வசையை விளைக்கும் எ-ம்.

ஆறிடு மேடு மடுவும்போ லாஞ்செல்வம்
மாறிடு மேறிடு மாநிலத்தீர் - சோறிடுந்
தண்ணீரும் வாரும் தருமமே சார்பாக
உண்ணீர்மை வீறு முயர்ந்து. 32

ப - ரை : பெரிய பூமியிலுள்ளவர்களே, ஆற்று வெள்ளத்தினால் உண்டாக்கப்படும் மேடும் பள்ளமும்போல், செல்வம் வளர்வதும் தேய்வதுமா யிருக்கும், (ஆதலினால்) குடிக்கத் தண்ணீரையும் வாருங்கள், (இப்படிச் செய்து வருவீர்களானால்) இந்தத் தருமமே துணையாக உள்ளத்திலே (சத்தியமாகிய) தன்மை ஓங்கிவிளங்கும் எ-று.

இ - ம் : நிலையில்லாத செல்வம் உள்ள பொழுதே இரப்பவர்களுக்கு அன்னபானீயங்களைக் கொடுத்து வருபவர்களுக்குச் சித்த சுத்தி உண்டாகும் எ-ம்.

வெட்டனவை மெத்தனவை வெல்லாவாம் வேழத்திற்
பட்டுருவுங் கோல்பஞ்சிற் பாயாது - நெட்டிருப்புப்
பாரைக்கு நெக்குவிடாப் பாறை பசுமரத்தி
வேருக்கு நெக்கு விடும். 33

ப - ரை : (வலிய) யானையின் மேலே பட்டு உருவும் அம்பானது (மெல்லிய) பஞ்சின் மேலே பாயாது (அதுபோல), வன் சொற்கள் இனிய சொற்களை வெல்லமாட்டா, நெடுமையாகிய இருப்புப் பாறைக்குப் பிளவாத கருங்கற பாறையானது பச்சை மரத்தின் வேருக்குப் பிளந்துபோம் எ-று.

இ - ம் : வன்சொல்லே இன்சொல்லுக்குத் தோற்றுப்போகும் எ-ம்.

கல்லானே யானாலுங் கைப்பொருளொன் றுண்டாயின்
எல்லாருஞ் சென்றங் கெதிர்கொள்வர் - இல்லானை
இல்லாளும் வேண்டாள்மற் றீன்றெடுத்த தாய்வேண்டாள்
செல்லா தவன்வாயிற் சொல். 34

ப - ரை : (ஒருவன்) படியாதவனேயாயினும் அவன் கையிலே பொருள் மாத்திரம் இருந்தால், (அவனை) யாரும் போய் எதிர்கொண்டு உபசரிப்பர். (படித்தவனேயாயினும் பொருள்) இல்லாதவனை (அவன்) மனைவியும்

விரும்பாள், (அவனைப்) பெற்று வளர்த்த மாதாவும் விரும்பாள், அவன்வாயிற் பிறக்குஞ் சொல்லானது பயன்படாது எ-று.

இ - ம் : கல்லாதவனேயாயினும் பொருளுடையவனை எல்லோரும் மதிப்பர்: கற்றவனேயாயினும் பொருளில்லாதவனை ஒருவரும் மதியார் எ-ம்.

பூவாதே காய்க்கும் மரவுமுள மக்களும்
ஏவாதே நின்றுணர்வார் தாமுளரே - தூவா
விதைத்தாலு நன்றாக வித்தெனவே பேதைக்
குரைத்தாலுந் தோன்றா துணர்வு. 35

ப - ரை: பூவாமலே காய்கின்ற மரங்களும் உண்டு (அதுபோல), மனிதர்களுள்ளும் ஏவாமலே இருந்து தாமே அறிந்து செய்ய வல்லவரும் உண்டு. தூவி விதைத்தாலும் உணர்வு தோன்றாது மூடனுக்கு (எடுத்து விளங்கச்) சொன்னாலும் (அதனை அறியும்) அறிவு அவனிடத்து உண்டாகாது எ.று.

இ - ம் : குறிப்பறிந்து செய்வாரே அறிவுடையோர் : அறிவிக்கவும் அறிந்து செய்யாதவர் மூடர் எ-ம்.

நண்டுசிப்பி வேய்கதலி நாசமுறுங் காலத்திற்
கொண்ட கருவழிக்குங் கொள்கைபோல் - ஒண்டொடீ
போதந் தனங்கல்வி பொன்றவருங் காலமயன்
மாதர்மேல் வைப்பார் மனம். 36

ப - ரை : பிரகாசமான வளையலையணிந்தவளே நண்டும் சிப்பியும் மூங்கிலும் வாழையும், தாம் அழிவை அடையும் காலத்திலே, (முறையே தாம்) கொண்ட (குஞ்சும் முத்தும் அரிசியும் காய்க்குலையும் ஆகிய) கருக்களை ஈனும் தன்மைபோல (மனிதர்கள்), ஞானமும் செல்வமும் வித்தையும் அழியவருங் காலத்திலே, பிறர் மனைவியர் மேல் மனம் வைப்பார்கள் எ-று.

இ - ம் : ஒருவன் பிறன் மனையாளை இச்சிக்கின் அது அவனிடத்தி லுள்ள ஞானம், செல்வம், கல்வி என்னும் மூன்றும் கெடுதற்கு அறிகுறியாகும் எ-று

வினைப்பயனை வெல்வதற்கு வேதமுதலாம்
அனைத்தாய நூலகத்து மில்லை - நினைப்பதெனக்
கண்ணுறுவ தல்லாற் கவலைபடே னெஞ்சேமெய்
விண்ணுறுவார்க் கில்லை விதி. 37

ப - ரை : வேதம் முதலாகிய எல்லா நூல்களினுள்ளும் (ஆராய்ந்தால்) இருவினைப்பயனை வெல்வதற்கு (உபாயம்). அது நினைப்பு எனக் கண்ணுறுவது அல்லால் இல்லை (நம்முடைய) நினைவாலாவது என்று அறிதல்லாமல் வேறு இல்லை. மனமே கவலையை அடையாதே. நித்திய மாயுள்ள ஞானகாசமாகிய பதியோடு கலந்து நிற்பவருக்கு ஊழ் இல்லை எ-று.

இ - ம் : பரஞானத்திலே பதியைத் தெளிந்து நோக்கி அன்பு செய்யப் பெற்றவர், அப்பதியையேயன்றிப் பிராரத்த வாசனை தாக்குதற்குரிய மற்றப் பதார்த்தங்களைச் சிறிதும் காணாராத லின் அவருக்கு விதியில்லை எ-ம்.

நன்றென்னுந் தீதென்று நானென்று தானென்றும்
அன்றென்று மாமென்று மாகாதே - நின்றநிலை
தானதாந் தத்துவமாஞ் சம்பறுத்தார் யாக்கைக்குப்
போனவா தேடும் பொருள். 38

ப - ரை : இது) நல்லது என்றும், இது தீயது என்றும், (இது செய்தவன்) நான் என்றும் இது செய்தவன் அவன் என்றும் (இது) அன்று என்றும் (இது) ஆகும் என்றும், பேதஞ் செய்யாமலே பதியினுள் அடங்கி (இரண்டறக் கலந்து) நின்ற நிலையே, (ஆன்மாவாகிய) தான் (பதியாகிய) அதுவாகின்ற உண்மை நிலையாகும். சம்பை அறுத்தார், அதனைக் கட்டுவதற்குத் தேடும் பொருள் அதுவன்றி வேறில்லாமற் போனவாறு போலப் பாசத்தின் வேறாகக் காணப்பட்ட தன்னைப் பதியினுள்ளே அடைத்தற்குத் தேடும் பொருள் தானன்றி வேறில்லை எ-று.

இ - ம் : ஆன்மா பதியின் வேறாயினும் கண்ணொளியும் சூரியன் ஒளியும்போல வேற்றுமை சிறிதும் தோன்றாவண்ணம் ஒன்றித்து நிற்கும் நிலையேதான் அது முதலாய உண்மை நிலை எ - ம்.

முப்பதா மாண்டளவில் மூன்றற் றொருபொருளைத்
தப்பாமற் றன்னுட் பெறானாயிற் - செப்புங்
கலையளவே யாகுமாங் காரிகையார் தங்கள்
முலையளவே யாகுமா மூப்பு. 39

ப - ரை : முப்பது வயதினள விலே, (மலம், மாயை, கன்மம் என்னும் பந்தம்) மூன்றும் நீங்கி, ஒப்பில்லாத முதற் பொருளாகிய பதியைத் தவறாமல் தன்னுள்ளே(அநுபூதி ஞானத்தினால் ஒருவன்) அடையானாயின், (அம்முதற் பொருள் அவனுக்கு அவன்) கற்ற சாஸ்திர ஞானத்தினளவேயாகும், (அவன் பின்வரும்) முதுமைப் பருவத்திலே (தான் கண்ட) பெண்களுடைய தனத்தின ளவாகவே தளர்ச்சியுடையவன் ஆவன் (ஆதலால்) எ-று.

இ - ம் : அநுபூதி ஞானம் நிட்டையினாலல்லது பெற்றபடாமை யாலும், நிட்டை உடம்பும் அறிவும் வளர்ச்சியடைந்த முதுமைப் பருவத்திற் சிந்திக்கமாட்டாமையாலும், ஞானாசாரியாரை அடைந்து ஞானசாஸ்திரங் களைக் கேட்டல், சிந்தித்தல், தெளிதல், நிட்டைகூடல் என்னும் நான்கையும் இளமைப் பருவத்திற்றானே செய்தல் வேண்டும். எ - ம்.

தேவர் குறளுந் திருநான் மறைமுடிவும்
மூவர் தமிழு முனிமொழியுங் - கோவை
திருவா சகமுந் திருமூலர் சொல்லும்
ஒருவா சகமென் றுணர். 40

ப - ரை : திருவள்ளுவநாயனாருடைய திருக்குறளும், சிறப்புப் பொருந்திய நான்கு வேதங்களின் முடிவாகிய உபநிடதங்களும், (திருஞான சம்பந்தமூர்த்திநாயனார், திருநாவுக்கரசு நாயனார், சுந்தரமூர்த்தி நாயனார் என்னும்) சமயகுரவர் மூவருடைய (தேவாரமாகிய) தமிழ் வேதமும், வியாசருடைய வேதாந்த சூத்திரமும், (திருவாதவூரடிகளுடைய) திருக்கோவையார் திருவாசகங்களும், திருமூலநாயனாருடைய திருமந்திரமும், ஒரு பொருளையே குறித்த வாக்கியங்களென்று அறிவாயாக. எ - று.

இ - ம் : திருக்குறள் முதலிய நூல்களெலாம் வேறு வேறு வாக் கியங்களாகத் தோன்றினாலும் பதியிலக்கணமும், பசுவிலக் கணமும், பந்தவிலக்கணமும் முத்தியிலக்கணமும் ஆகிய இவை களை ஒரு தன்மையாகவே அறிவிக்கும் நூல்களாம் எ-று.

உபநிடதமெனினும் வேதாந்தமெனினும் வேதாந்த சிரசெனினும் பொருந்தும்., வேதாந்த சூத்திரமெனினும் பிரமமீமாஞ்சையெனினும் உத்தர மீமாஞ்சை யெனினும் பொருந்தும்.

(முனிமொழியும் கோவை திருவாசகமும் என்பதற்கு, துறவியாகிய மாணிக்கவாசக சுவாமிகள் பாடியருளிய திருக் கோவையாரும் திருவாசகமும் எனப் பொருள்கொள்வதுமாம்).

முற்றும்.

தமிழ் சைவ மக்களின் விரதங்களும் வழிபாடும் பற்றிய சுருக்கமான விளக்கங்கள்

தைப்பொங்கல்

தை மாதம் முதல் ஆனி மாதம் வரை சூரியன் வடக்கு நோக்கிச் செல்கின்ற காலப்பகுதி உத்தராயணம் எனப்படும். உத்தராயணத்தின் தொடக்க நாளான தை முதலாம் திகதி யன்று தைப்பொங்கல் பண்டிகை கொண்டாடப்படுகின்றது. உணவு உற்பத்திக்கும், உயிரினங்களின் வாழ்வுக்கும் தேவை யான வெப்பம், வெளிச்சம் என்பவற்றைச் சூரியன் வழங்கு கின்றான். ஆதலால், நெல் அறுவடையானதும் வீட்டு முற்றத் தில் புத்தரிசியிற் பொங்கல் செய்து சூரியனுக்குப் படைத்து, நன்றிக்கடன் செலுத்தி வந்தனர் எம்முன்னோர். இதனால் தைப் பொங்கல் திருநாள் உழவர் திருநாள் என்றுங் கூறப்படுகின்றது. தைப்பொங்கலுக்கு மறுநாள் பட்டிப் பொங்கல் இடம்பெறும். உழவுத் தொழிலுக்கு உறுதுணையாக விளங்கும் கால்நடை களைப் போற்றும் விழாவாக இது அமைகின்றது.

சைவ மக்கள் மரபு வழி விழுமியங்களான அன்பு, அறம், அகிம்சை, நன்றி உணர்வு, பகிர்ந்துண்ணல் ஆகிய பண்புகளைத் தைப்பொங்கல் பண்டிகை மூலம் வளர்த்துக் கொள்கின்றனர்.

தைப்பூசம்

பூசம் என்பது பஞ்சாங்கம் குறிப்பிடும் 27 நட்சத்திரங்களுள் எட்டாவதாகும். தை மாதத்தில் வரும் பூசம் என்பதால் தைப்பூசம் என வழங்கப்படுகின்றது. இந்நாளினைப் புண்ணிய நாளாக இந்துக்கள் போற்றுகின்றனர். தைப்பூசநாள் பெரும்பாலும்

பௌர்ணமியுடன் கூடிய நாளாக இருக்கும். தேவர்களின் குருவான பிரகஸ்பதி பூச நட்சத்திரத்தின் தேவதை. அவர் அறிவின் தேவதை யாகவும் இருப்பதனால், தைப்பூச தினத்தில் விரதமிருந்து அவரை வணங்கினால் அருள் கிடைக்கும் என்பர். மேலும், இத்தினம் சிவசக்தி ஐக்கியத்தைக் காட்டும் திருநாளாகவும் முருகனுக்குரிய விசேட விழா நாளாகவும் கொண்டாடப்படுகின்றது. தைப்பூசத் திருநாள் உலக சிருஷ்டியின் ஆரம்ப நாள் எனவும், பதஞ்சலி, வியாக்கிரபாதர் ஆகிய இருவரும் காணும்படி நடராஜப் பெருமான் சிவதாண்டவம் ஆடிய நாளாகவும், வாயு, வருணன், அக்கினி ஆகிய தேவர்களும் சிவபெருமானின் அதீத சக்தியை உணர்ந்த நாளாகவும் குறிப்பிடுவர். தைப்பூச தினத்தில் புண்ணிய நதிகளில் நீராடினால் பாவம் நீங்கி மிகுந்த நற்பலன் பயன் கிடைக்கும் என்பார்.

தைப்பூச நாளினை விசேட நாளாகக் கொண்டு ஏடுதொடக்கல் புதிதெடுத்தல், புதிதுண்ணல், பெண் குழந்தைகளுக்கு காது குத்துதல், மூக்குக் குத்துதல் முதலான நற்செயல்களை மேற் கொள்வார்.

சிவராத்திரி விரதம்

மனிதன் தன் வாழ்வை நெறிப்படுத்தி ஆன்மீகத் துறையில் முன்னேற உதவும் வழிகளில் சிவராத்திரி விரதமும் ஒன்றாகும். அதிலும் சிவபிரானை மெய்யன்போடு விசேடமாக வழிபடுவதற்குரிய விரதங்களில் மகாசிவராத்திரி சிறப்புடையது. மகா சிவராத்திரி என்பதன் பொருள் பெருமைமிக்க சிவனுக்குரிய இரவு என்பதாகும். இது ஆண்டு: தோறும் மாசி மாத தேய்பிறை பதினான்காம் திதியில் அதாவது கிருஷ்ண பட்சத்து சதுர்த்தியில் அனுஷ்டிக்கப்படுவதோடு இதன் விரத நியதியாக விரத தினத்திற்கு முதல் நாள் ஒருபொழுது உணவு உண்ணுதல், விரத தினத்தன்று உபவாசம் இருத்தல்,

சிவாலய தரிசனம் பண்ணுதல், நான்கு ஜாமமும் பூசை காணுதல் அத்துடன் சிவ தோத்திர பாராயணங்களும் பஞ்சாட்சர மந்திர ஜெபமும் சிறந்ததாகும்.

இவ்விரதத்தில் இரவு நித்திரை விழிக்க இயலாதோர் இலிங்கோற்ப காலம் வரை விழித்திருத்தல் சிறந்ததாகும். இவ்விரதத்தை அனுஷ்டிப்போர் பெறும் பயன்களாவன. புண்ணியம் கிடைக்கும். அகவிருள் நீங்கி சிவஞான ஒளி கிடைக்கும்.

மாசி மகம்

மாசி மாதத்தில் வரும் மகநட்சத்திரம் பௌர்ணமியோடு சேர்ந்து வருவதால் அத்தினம் விசேடமானது. வருணனைப் பிடித்த தோசம் நீங்கிய நாளும், தக்கன் மகளாக தாட்சாயினி அவதரித்த திருநாளும் இதே நாள் எனக் கூறப்படுகின்றது. மேலும் வியாழ பகவான் மக நட்சத்திரத்துடன் கூடிய கும்பராசிக்குச் செல்லும் புண்ணிய காலம் மகாமகம் எனப்படும். இது பன்னிரண்டு ஆண்டுகளுக்கு ஒருமுறை நிகழும். தமிழ் நாட்டில் கும்பகோணம் என்னும் தலத்தில் மகாமகம் சிறப்பாகக் கொண்டாடப்படுகின்றது. தமிழ்நாட்டில் அன்றைய தினம் கடலாடும் தினமாகும். இலங்கை யிலுள்ள சக்தி ஆலயங்களில் ஒன்றான மாத்தளை முத்து மாரியம்மன் ஆலயத்தில் இத்தினத்தில் தேர்த்திருவிழா நடைபெறு கின்றமை குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

பங்குனி உத்தரம்

பங்குனி மாதத்தில் வரும் உத்தர நட்சத்திரத்துடன் கூடிய பௌர்ணமி தினத்தில் இறைவன், இறைவியைத் திருமணம் செய்த நாளாகப் போற்றப்படுகின்றது. அன்றைய தினத்தில் சிவ விரதமான கல்யாணசுந்தரர் விரதத்தை அனுட்டித்து கலியாணசுந்தர மூர்த்தியை வழிபடுவர்.

பங்குனித் திங்கள்

பங்குனித் திங்கள் அம்மனுக்கு உரிய விரத நாளாகும். அந்த மாதத்தில் வரும் திங்கட்கிழமை தோறும் அம்மனை நோக்கி விரதம் இருந்து பொங்கலிட்டு வழிபட்டு அவள் அருள் பெறுவர். யாழ்ப்பாணத்திலுள்ள பன்றித்தலைச்சி அம்மன் ஆலயத்தில் இவ்விரதம் சிறப்பாக அனுட்டிக்கப்படுகின்றது.

சித்திரை வருடப்பிறப்பு

சித்திரை மாதம் இளவேனில் முதல் மாதமாகும். அக் காலத்தில் இராசிகளில் முதலாவதான மேட இராசியிலே சூரியன் பிரவேசிக்கின்றான்.அவ்வேளையிலே தமிழ்ப் புத்தாண்டுப் பிறப்புக் கொண்டாடப்படுகின்றது.

சித்திரைப் புத்தாண்டுப் பிறப்புத் தினத்திற் பல வகையான மலர்கள், இலைகள், தழைகள், அறுகு, மஞ்சள், பால் ஆகிய வற்றையுஞ் சேர்த்து அவிக்கின்ற விசேட நீர் மருத்துநீர் என வழங்கப்படும். அதனை மக்கள் தலைக்குத் தேய்த்து நீராடி புதிய ஆடை அணிவர். ஆலய தரிசனம் செய்து பெற்றோரை வணங்கி ஆசி பெறுவர். பின்னர், உற்றார், உறவினருடன் விசேடமாகச் சமைக்கப்பட்ட உணவு உண்டு மகிழ்வர்.

புத்தாண்டுத் தினத்தில் அந்த ஆண்டுப் பலனை வாசிப்பதும் கேட்பதும் வழக்கமாகும். குறித்த கைவிசேட சுபநேரத்திற் கைவிசேடம் பரிமாறுவதன் மூலம் அவ்வாண்டில் பணப்பெருக்கம் உண்டாகும் என்று சைவர்கள் நம்புகின்றனர்.

இயற்கையில் நடைபெறும் மாற்றங்கள் யாவும் சூரியனின் நிலையை அடிப்படையாகக் கொண்டு கணிக்கப்படுகின்றன. அன்றியும் சூரியன் உதிப்பதால் உண்டாகும் மகிழ்ச்சியை வெளிப்படுத்தும் பொருட்டு, வீடு வாசல் அனைத்தும் துப்பரவு

செய்யப்பட்டு அன்று சூரியனுக்குப் பொங்கிப் படைக்கும் வழக்கம் நிலவி வருகின்றது.

சித்திரா பௌர்ணமி விரதம்

பூரணை விரதம் ஒரு பிதிர் விரதமாகும். சோதிடர்கள் சந்திரனை மாதுருகாரன் என்பர். பூரணை விரதம் சந்திரனைச் சார்ந்தது. தாயாரை இழந்தோரால் பூரணை அனுட்டிக்கப் படுகிறது.

சித்திரை மாதம் சித்திரை நட்சத்திரத்தோடு சந்திரன் நிற்கும் காலமாகும். அச்சமயம் பூமி மேட இராசியில் நிற்கிறது. சந்திரன் சித்திரையோடு கூடி சித்திரைக்குரிய துலா ராசியில் நிற்கிறது. மேடத்திலிருந்து துலாம் ஏழாம் இடம் ஆனதால் பூமிக்கு ஏழாம் பாகையில் நின்ற சந்திரன் முழுவலிமை பெறுகிறது. முழுவலிமையையும் சித்திரையில் கிரகணத்தோடு கூடிப் பூமிக்கு சித்திரா பௌர்ணமி அன்று தருகிறது. இந்த நாள் விசேடமாக இருத்தலால் சித்திராப் பௌர்ணமி முக்கியமானது. இதே நாளில் சித்திரபுத்திரனார் விரதமும் வருகிறது. இத் தினத்தில் விரதம் இருத்தல் மிகவும் சிறப்பானது எனத் திருவிளையாடற் புராணம் கூறுகிறது.

இந்நாளில் இந்திரன் சிவனை வணங்கித் தன் தீவினைகள் அகல என்றும் தொடர்ந்து பூசிக்க அருளுமாறும் சிவனை வேண்டிக் கொண்டான் என்றும் திருவிளையாடற்புராணம் கூறுகிறது. அப்போது சிவன் ''ருதுக்களில் சிறந்த வசந்த ருதுவும், மாதங்களில் சிறந்த சித்திரை மாதமும், நட்சத்திரங்களில் சிறந்த சித்திரை நட்சத்திரமும், திதிகளில் சிறந்த பௌர்ணமித் திதியும் கூடும் இச்சித்திரையில் நம்மைப் பூசித்தால் முந்நூற்று அறுபத்தைந்து நாட்களும் பூசை செய்த பயன் கிடைக்கும், நீ சுவர்க்கம் செல்வாய், மலபரிபாகம் உண்டாகும்'' என்று அருளினார் என்பது வரலாறு. இதன்படியே இந்திரன் அவ்வாறு பூசித்து வரலானார்.

சித்திரா பௌர்ணமி விரதம் நம்மை பாவகாரியங்களில் இருந்து விலக்கி புண்ணிய சீலர்களாக்குவதற்காக பக்குவத்தை அளிக்கின்றது. எனவே சித்திரா பௌர்ணமி தினத்தையும் அதன் தாற்பரியங்களையும் பெருமைகளையும் தெரிந்து கொண்டு இப்புண்ணிய தினத்தில் உபவாசம் இருந்து விரதம் அனுட்டிப்ப தனால் இறந்த தாயாரின் ஆத்மா நற்கதியை அடைகின்றது. அத்துடன் இக்காலத்தில் சிவனைத் தியானித்து வழிபடுபவர்கள் தாமும் நற்பேறு எய்துவர் எனக் கூறப்படுகிறது.

இலங்கையிலும் பல ஆலயங்களில் இவ்விரதம் சிறப்பாக அனுட்டிக்கப்படுகிறது. இந்நன்னாளில் சித்திரைக் கஞ்சி வார்ப்பும் கோயில்களில் செய்யப்படுவது வழக்கம்.

> ''**நாளென ஒன்றுபோற் காட்டி உயிரீரும்**
> **வாளாது உணர்வார்ப் பெறின்**'' - திருக்குறள்.

ஒவ்வொரு நாளும் நம் வாழ்க்கைக்குரிய வாளென வந்து அழித்துக் கொண்டே போகிறது. இவ்வழிவுகள், பாவங்கள் போன்ற வற்றிலிருந்து நம்மைச் சித்திரா பௌர்ணமி விரதம் காத்தருளும் என்பதாலும் இவ்விரதம் முக்கியமானதாகக் கொள்ளப்படுகிறது.

வைகாசி விசாகம்

நல்லோரைக் காத்து எல்லோருக்கும் இகபர சுகம் கொடுத்து ஈற்றில் பிறவிப் பிணியை நீக்க முருகப் பெருமான் உதித்த திருநாள் வைகாசி விசாகம் ஆகும். சிவனின் ஐம்பொறிகளில் இருந்து ஐந்து ஒளிப்பிளம்புகளும் மனதில் இருந்து மற்றொரு ஒளிப்பிளம்பு மாக ஆறு ஒளிப்பிளம்புகள் சரவணப் பொய்கையில் வீழ்ந்தன. அவை ஆறு குழந்தைகளாக மாறின. அக்குழந்தைகளை ஆறு கார்த்திகைப் பெண்கள் வளர்த்தனர். அவர்களைப் பார்ப்பதற்குச் சிவபெருமான் உமாதேவியாருடன் அங்கு எழுந்தருளினார். அக்குழந்தைகளை ஒன்றிணைத்தபோது ஆறுமுகங்களும் பன்னிரு

கரங்களும் கொண்ட ஒரு தெய்வக் குழந்தையாகின. அவரே முருகக் கடவுள் ஆவார்.

வைகாசி விசாகத் தினத்தில் பிறந்தமையால் முருகன் விசாகன் எனவும் அழைக்கப்படுகின்றார். முருகன் பிறந்த இப்புண்ணிய தினத்தில் சிறப்பாக முருகன் ஆலயங்களிலும் பொதுவாக மற்றைய ஆலயங்களிலும் விசேட அபிஷேகமும் பூசை வழிபாடுகளும் விரத அனுட்டானங்களும் நடைபெறுகின்றன. எனவே முருகப் பெருமானின் சக்தியை உணர்ந்து அவர் உதித்த இத்திரு நாளாகிய வைகாசி விசாகத்தில் அவரை வணங்கி நல்லருள் பெறுவோம்.

ஆனி உத்தரம்

ஆனி மாதம் முதுவேனில் காலத்தின் உக்கிரமான காலமாகும் பங்குனி உத்தரம். சிவபெருமானுடைய திருமணத்தால் விசேடம் பெறுவதுபோல ஆனி உத்தரம் சிதம்பர நடராசர் தரிசனத்தால் விசேடம் பெறுகின்றது. உத்தரம் என்பது சிம்ம, கன்னி இராசியில் அடங்கும் இரண்டு நட்சத்திரங்கள் உள்ள மண்டலம் ஆகும். இவ்விரண்டு நட்சத்திரங்களும் சேர்ந்து சிறப்பாய் அமைந்து நற்பலன்களைக் கொடுக்கும். அன்றைய தினம் நடராசப் பெருமானை வழிபட்டு அவரது அருளினைப் பெறலாம்.

ஆடிப்பிறப்பு

ஆடிமாதத்தின் முதல் நாளில் கொண்டாடப்படுவது ஆடிப்பிறப்பு ஆகும். மனிதர்களின் ஒரு வருடம் தேவர்களுக்கு ஒரு நாள் என்ற கணக்கின்படி தை முதல் ஆனி வரையிலான ஆறு மாதம் தேவர்களின் பகற்பொழுது. இது உத்தராயணம் எனப்படும். இக்காலத்தில் சூரியன் வடதிசை நோக்கிச் சரிந்து சஞ்சரிக்கும். ஆடி முதல் மார்கழி வரையிலான ஆறு மாதமும் தேவர்களின் இரவுப்பொழுது. இது தெட்சிணாயனம் எனப்படும்.

இக்காலத்தில் சூரியன் தென்திசை நோக்கிச் சாய்ந்து சஞ்சரிப் பான். பொதுவாக இக்காலம் நற்காரியங்களுக்கு உகந்ததல்ல என விலக்கப்படும்.

உத்தராயணம், தெட்சிணாயணம் எனக் கொள்ளப்படும் சூரிய சுழற்சிக் காலத்தினுள், இப்பண்டிகை தெட்சிணாயணத்தின் முதல் நாளாக அமைகிறது. உத்தராயண காலத்தின் முதல் நாளைச் சைவர்கள் தைப்பொங்கல் விழாவாகக் கொண்டாடுவர்.அதே போன்று தெட்சிணாயனத்தின் முதல் நாளை ஆடிப்பிறப்பாகக் கொண்டாடுவது வழக்கம். ஆடி மாதம் மழை பொழிந்து வெப்பத் தைத் தணிப்பதோடு ஆறுகளிலும் நீர்பெருக்கெடுத்து ஓடும். இதனை ஆடிப்பெருக்கு என்று அழைப்பார். ஆடி மாதத்தின் பதினெட்டாவது நாள் ஆடிப்பெருக்கு விழா சிறப்பாகக் கொண்டாடப்படுகிறது.

ஆடிப்பிறப்புத் திருநாளில் இல்லங்கள் தோறும் இனிப்புக் கூழ் காய்ச்சி, கொழுக்கட்டை அவித்து இறைவனுக்கு படைத்து வழிபாடுகள் செய்த பின் உறவினர்களோடும் அயலவர் களோடும் கூடிக் குதூகலமாகக் கூழைக்குடித்து கொழுக்கட்டையை உண்டு மகிழ்வர். இதற்குக் காரணம் தை முதல் ஆனி வரை வெப்பகாலம் ஆடி முதல் மார்கழி வரை குளிர்காலம்.

வெப்ப காலத்தில் எமது தேகத்தில் சேர்ந்திருந்த கெட்டநீர், கபம், பித்தம் போன்றவை மாரியில் நோய் நொடிக்கு ஏதுவாக இருப்பவை. இதனை நீக்கவே ஆடிக்கூழ் அருந்தப்பட்டது.

பண்டிகைக் காலங்களில் கூடியிருந்து உண்டு மகிழ்வதன் மூலம் வேற்றுமை நீங்கி ஒற்றுமை மனநிலை வளர உதவும். அந்த வகையில் ஒரு கொண்டாட்டமாக நிகழ்த்தப்படும் ஆடிப்பிறப்புப் பண்டிகை பற்றி நவாலியூர் சோமசுந்தரப் புலவரின் மேல்வரும் பாடல் மூலம் அறியலாம்.

ஆடிப்பிறப்புக்கு நாளை விடுதலை
ஆனந்தம் ஆனந்தம் தோழர்களே!
கூடிப் பனங்கட்டிக் கூழுங் குடிக்கலாம்
கொழுக்கட்டை தின்னலாம் தோழர்களே!

இப்பாடலில் ஆடிப்பிறப்பை முன்னிட்டு பாடசாலை விடுதலை என்றும் அன்று கூழும் கொழுக்கட்டையும் உண்பதற்குத் தமது இல்லத்திற்கு வருமாறு தோழர்களை சிறுவன் அழைக்கின்றான். எனவே, இத் திருநாள் சமூக ஒற்றுமையை வளர்க்கும் விழாவாக அமைந் துள்ளமையைக் காண முடிகின்றது. இவ்வாறாக சைவர்கள் கொண்டாடும் விழாக்கள் அனைத்தும் புராணக் கதையை அடிப் படையாகக் கொண்டோ அல்லது சமூக விழுமியங்களை அடிப்படை யாகக் கொண்டோ அமைந்துள்ளன.

ஆடி அமாவாசை விரதம்

அமாவாசை என்பது அமா + வாசி என இரு பிரிவுகளாக நோக்கப்படுகிறது. ''அமா'' என்பது ஓரிடத்தில் பொருந்தியது என்றும், ''வாசி'' என்பது சேர்ந்திருப்பது அல்லது உறவாடுவது என்னும் பொருள்படும். அதாவது சூரியனும் சந்திரனும் ஓர் இராசியில் சேர்ந்திருக்கும் நாளே அமாவாசை என்பர்.

வானியலும், சோதிடமும், விஞ்ஞானமும் இணைந்த விளக்கங்களைக் கொண்டது ஆடி அமாவாசை. சூரியனும் சந்திரனும் ஒரே பாகையில் பூமிக்கு நேராக வரும்போது அமாவாசை தினம் உண்டாகிறது. சந்திரன் சூரியனில் இருந்து பிரிந்து பூமியைச் சுற்றிவருகின்ற மார்க்கத்தில் ஆடி மாதத்தில் புவிக்கும் சூரியனுக்கும் 180° யில் வரும்போது ஏற்படும் அமாவாசை திதி ஆடி அமாவாசை எனப்படுகிறது.

சூரியனும் சந்திரனும் ஒரே இராசியில் வரும். புனிதமான அமாவாசை நாள் தந்தையை இழந்தவர்களால் நோற்கப்பட

வேண்டிய விரத தினமாகும். உயிர்களுக்கு சுகபோகமாகிய மாறுதலை உணர்த்தும் நாள் என்றும் இந்நாள் குறிப்பிடப்படு கிறது. சகல தேவர்களும் அமாவாசை தினத்தில் அதிதிகளாவர். அன்று நோன்பு நோற்றலும் விரதம் காத்தலும் சிறந்தது. இறைவனுக்கு மகிழ்ச்சி அளிப்பது பெருமைதருவது மான நன்னாளாகும்.

இறந்தவர்களின் தூல உடம்பும், சூக்கும உடம்பும் பிறவிக்கு காரணமான வினையெல்லாம் தகனக்கிரியை, அந்தியேட்டிக் கிரியை இவற்றால் நீங்கி மாறும். அபுத்தி பூர்வமாகச் செய்தன, அந்தியேட்டி, தகனக்கிரியைகளால் சபிண்டீகரணம் என்னும் கிரியையினாலே சிவலோகத்தை அடையும். அங்கு பிதாவினுடைய உயிர் ஸ்கந்த சொரூபமாக இருக்கும். பாட்டனுடைய உயிர் கணாதிப பதத்திலே காணாத சொரூபியாக இருக்கும். இவர்களுக்கு தலைவராக ஸ்கந்த, சண்ட, காணத்தீசர் என்னும் மூவர் அதி தெய்வங்களாக விளங்குவர். இவர்கள்தான் பிதிர்த்தேவதைகள் என்று அழைக்கப்படுகின்றனர். அத்தேவதைகளை ஆராதனை செய்து வழிபடுவது சிரார்த்தம் எனப்படும். நிர்வாண தீட்சை பெற்றவர்களின் பிதிர்த்தேவதைகள் ஈசர், சதாசிவர், சாந்தர் எனப்படுவர்.

இறக்கின்ற கால நேரங்களைப் பொறுத்ததாக உயிர்களை நற்பதவியடையச் செய்வதற்குச் சிரார்த்தம் இன்றியமையாததாகும். ஒவ்வொரு அமாவாசையும் தந்தை வழிப் பிதிர்களுக்கு விசேடமானதுமாகும்.

அமாவாசை நாட்களில் கடலிலே தீர்த்தம் ஆடுவது மிகவும் நல்லது. கடனீரை. பாவத்தைக் கழுவும் பரிசுத்த நீராகவும், இறைவனின் அருள் நீராகவும் நினைத்து காலஞ் சென்ற பிதிர்களை எண்ணி அவர்களின் பாவத்தைப் போக்கி அவர்களுக்கு முத்தி

யளிக்கும் வண்ணம் இறைவனை வேண்டி நீராடல் வேண்டும். புனிதத் தலங்களில் இவ்வாறு நீராடி விரதம் இருக்கும் மரபு பல ஆலயங்களில் விளங்குகிறது.

ஆடிப் பூரம்

உலக மாதாவாகிய உமாதேவியார் ஆடி மாதத்தில் வரும் பூர நட்சத்திரத்தன்று ருதுவாகிய தினமாகும். இத்தினத்தில் அம்பாள் ஆலயங்கள் தோறும் அம்பாளுக்கு ருதுசோபன வைபவம் சிறப்பாக நடைபெறும். இத்தினம் அம்பாள் விரதத்திற்கும் தரிசனத்திற்கும் உகந்த நாளாகும். அம்பாளின் எட்டு வகைச் சித்திகளையும் பெற இந்நாள் வழிபாடு உன்னதமானது.

ஆவணிச் சதுர்த்தி

எக்காரியங்களையும் செய்யத் தொடங்கும்போதும் விநாயகரை வணங்கியே செயற்படுவது சைவசமயத்தவரின் மரபு. இது சிவன் மகனுக்குக் கொடுத்த பெருங்கொடையும் கூட. அந்த வகையில் விநாயகப் பெருமானை மாதந்தோறும் வரும் இருவகைச் சதுர்த்தி நாட்களில் வழிபடுவது சிறப்புக்குரியதாகும். அதிலும் ஆவணி மாதத்து சுக்கில பட்சத்தில் வரும் வளர்பிறைச் சதுர்த்தி விநாயக வழிபாட்டிற்குரிய சிறப்பான நாளாகும். இதற்கு ஓர் கதை உண்டு.

அதாவது ஒருமுறை விநாயகர் கைலை மலையில் நடனம் ஆடினார். அதனைச் சந்திரன் பார்த்துச் சிரிக்க விநாயகருக்கு கோபம் வந்தது. அதனால் சந்திரனுக்குச் சாபம் கொடுத்தார் பெரியோர் முன்னிலையில் என்னைப் பார்த்துச் சிரித்துப் பரிகாசம் செய்த உனது ஒளி உலகில் பரவாதிருக்கக் கடவது எனச் சபித்தார். அதற்குச் சாபநீக்கம் வேண்டுமென எல்லோரும் வேண்டியதால் விநாயகர் ''ஆவணிச் சதுர்த்தி அன்று சந்திரனைப் பாராமல்

தம்மைச் சிறப்பாகப் பூசிப்பவர்கள் தம் அருளைப் பூரணமாகப் பெற்றுக் கொள்ளலாம். மற்றைய தினங்களில் சந்திரனின் ஒளியை அனைவரும் அனுபவிக்கலாம்" எனக் கூறி அருளினார்.

இவ்விரதத்தை முறைப்படி அனுஷ்டிப்பவர்கள் சிறந்த கல்வி அறிவும் தெளிந்த ஞானமும் செல்வமும் இன்பமும் காரிய அனுகூலமும் பெறுவர். விக்கினங்கள் விலகும். புகழுடன் வாழ்வர்.

வரலட்சுமி விரதம்

ஆவணி மாதப் பூரணைக்கு முந்திய வெள்ளிக்கிழமையில் வரலட்சுமி விரதம் அனுட்டிக்கப்பட வேண்டியது ஆகும். செல்வ போகங்கள், சௌபாக்கியங்கள், புத்திரப் பேறு என்னும் பலன்களை முன்னிட்டு வரலட்சுமி தேவியை விசேடமாக வழிபட்டுப் பெண்கள் இவ்விரதத்தை நோற்பர்.

இவ்விரதத்திற்குரிய நியதிகள்

1) விரத தினத்தில் தாமரைக் கோலத்தின் மீது பச்சரிசியால் நிரப்பப்பட்ட கும்பத்தை வைத்தல்.

2) மஞ்சளில் தோய்த்த ஒன்பது நூலிழைகளை முறுக்கி எடுத்து முடிந்த ஒன்பது முடிச்சுக் காப்பைக் கும்பத்தில் வைத்துப் பூசை செய்தல். பூசை முடிவில் காப்பை வலக்கையில் கட்டிக் கொள்ளல். (சிறப்பு மரபு)

3) விசேட நைவேத்தியமாக நெய்ச்சாதம் படைத்தல்.

4) விசேட அர்ச்சனைப் பொருளாக அறுகம்புல்லைப் பயன் படுத்தல்.

என்பன குறிப்பிடப்பட்டதாகும்.

இவ்விரதத்திற்கு உபவாசம் விதியாக இல்லை. நண்பகல் போசனம் இரவு பலகாரமுண்ணல் இவ்விரத அனுட்டானத்துக்கு

உரியனவாகும். ஒன்பது வருடங்கள் தொடர்ந்து அனுஷ்டித்தல் இவ்விரதத்திற்குரிய மரபு.

புரட்டாதிச் சனி

சைவ சமயத்தில் பிறந்த அனைவருக்கும் சோதிடம் எனும் கலை இன்றியமையாததாகக் கணிக்கப்படுகின்றது. அதில் நவக் கிரகங்களின் பலனை வைத்தே கணிப்பீடு செய்கிறார்கள். அதிலும் பக்தர்களுக்கு சனீஸ்வரனில் பயம் உண்டு. அதனால் ஏழரைச் சனி, அட்டமத்துச் சனி, ஜென்மத்துச் சனி, சனி பார்வை என்பன உள்ள காலங்களில் விஷேடமாக சனி வழிபாட்டினை மேற்கொள்ளு கின்றனர்.

எனினும் பன்னிரு மாதங்களில் கன்னி மாதம் எனப்படும் புரட்டாதி மாதமே சனி வழிபாட்டு மாதமாக உள்ளதால் புரட்டாதி மாத சனிக்கிழமைகளில் நல்லெண்ணெய் தேய்த்து அரப்பு எலுமிச்சம்பழம் வைத்து நன்கு நீராடி பின்பு கோவிலுக்குச் சென்று சனீஸ்வரன் சந்நிதியில் எள்எண்ணை விளக்கேற்றி வழிபாடு செய்தல் நன்று.

கறுப்பு நிறத் துணியையும் நீல நிறப் பூ , வன்னி இலை என்பனவற்றால் அர்ச்சனை செய்து தமக்குள்ள சனி தோஷத்தைப் போக்கி நல்வாழ்வைத் தரும்படி வேண்டுதல் செய்வர். இவ்விரதத்தை முறைப்படி அனுஷ்டிப்பதால் சனி பகவானின் துன்பங்களில் இருந்து விடுபடமுடியும். கொடுப்பவரும் கெடுப்பவரு மாகிய சனி பகவான் அருள் வேண்டி வழிபட்டு இன்பம் பெறமுடியும்.

நவராத்திரி விரதம்

உலக வாழ்வின் இன்றியமையாமையைப் புலப்படுத்தும் தெய்வீகங்களில் சக்தி வழிபாடும் ஒன்றாகும். இது முப்பெரும் தேவிகளை வழிபடுவதனூடாக வாழ்வில் நற்பண்புகளை வளர்க்க

உதவுகின்றது. நவராத்திரியை வசந்த காலத்தில் அனுஷ்டிப்பதால் வசந்த நவராத்திரி என்றும் சரத் காலத்தில் அனுஷ்டிக்கப்படுவதால் சாரதா நவராத்திரி எனவும் அழைப்பர். இது புரட்டாதி மாத வளர்பிறை பிரதமை முதல் நவமி ஈறாக ஒன்பது தினங்கள் அனுஷ்டிக்கப்படும். இதில் முதல் மூன்று நாட்களும் வீரத்தை வேண்டி துர்க்கையையும் அடுத்து மூன்று நாட்கள் செல்வத்தை வேண்டி இலக்குமியையும் இறுதி மூன்று நாட்களும் கல்வியை வேண்டி சரஸ்வதி தேவியையும் வழிபடுவர்.

இவ்விரத கால நியதிகளாவன பிரதமையில் கும்பம் வைத்து பூசையைத் தொடங்குவர். வீடு, ஆலயங்களிலும் கொலு வைப்பர். ஸ்ரீசக்கர மகாயந்திர பூசை செய்தல், சண்டி கோமம் வளர்த்தல் தேவியரின் தோத்திர பாராயணம் செய்தல் சிறப்புடையதாகும்.

இதன் பத்தாம் நாள் தசரா அல்லது விஜயதசமி என்று வெற்றிக்குரிய நாளாகக் கொண்டாடப்படும். ஏடு தொடக்குதல், புதிய கலை ஆரம்பித்தல், ஆயுத பூசை செய்தல் அதன் பின் கும்பம் சரித்தல் இடம்பெறும். பத்தாம் நாள் சக்தி ஆலயங்களில் மகிடாசூரசங்காரம் அல்லது மானம்பூத் திருவிழா இடம்பெறும். இவ்விரதத்தை அனுஷ்டிப்பதால் வறுமை நீங்கி செல்வம் பெருகும். இலட்சுமி கடாட்சம் ஏற்படும். பாவம்நீங்கி மனம் தூய்மை அடையும்.

மகாளயம்

மகாளய பட்சம் புரட்டாதி அமாவாசையன்று முடிவடையும். அதற்கு முந்திய பதினைந்து நாட்களாகும். இது பிதிர்களை நினைத்து அவர்களுக்குச் செய்யப்படும் தானமாகும். பிதிர்களை நினைத்து மாதந்தோறும் தானம் செய்யமுடியாதவர்கள் இந்தக் காலத்தில் தானங்களைச் செய்வதால் பன்னிரண்டு மாதங்களிலும் செய்த பலனைக் கொடுப்பதாகும். மகா + ளயம் - பிதிர்கள் பூமிக்கு வரும் நாள் இதுவாகும்.

பிரதோஷ விரதம்

'பிரதோஷம்' என்ற வடசொல் 'இரவுக்கு முந்தியது' எனப் பொருள்படும். 'பிர' என்பது முதல் எனவும் தோஷம் என்பது 'இரவு' எனவும் வடமொழியில் பொருள் தரும். எனவே பிரதோஷ விரதம் என்பது இரவுக்கு முற்பட்ட வேளையாகிய பகல் முழுவதும் உணவு உண்ணாமல் கடைப்பிடிக்கும் விரதம் என்று விளக்குதல் பொருத்தமானதாகும்.

வளர்பிறை, தேய்பிறை ஆகிய இரு பட்சத்தும் பதின்மூன்றாம் நாளான திரியோதசித் திதியில் சிவபெருமான் கருணையை நாடி அனுஷ்டிக்கப்படுவது பிரதோஷ விரதமாகும். இவ்விரதத்தை நோற்க விரும்புபவர்கள் சித்திரை, வைகாசி, ஐப்பசி, கார்த்திகை ஆகிய நான்கு மாதங்களில் வரும் சனிப் பிரதோஷ தினத்தில் விரத அனுட்டானத்தை தொடங்குவது மரபு.

பிரதோஷ விரதம் அனுட்டிப்போர் பகல் முழுவதும் உபவாசம் இருந்து பிரதோஷ வேளையாகிய சூரிய அஷ்தமனத்தின் போது சிவாலயங்களில் சிவதரிசனம் செய்த பின் போசனம் செய்தல் நியமம் ஆகும்.

பிரதோஷ தினத்தில் செய்யும் சிவதரிசனம் வழக்கமாகச் சிவபெருமானைச் தரிசிக்கும் முறையிலும் வேறானது ஆகும். பிரதோஷ காலத்தில் சிவலிங்க மூர்த்தத்தை தரிசிப்பவர்கள் முதலில் இடபதேவரைத் தரிசித்து இடமாகச் சென்று சண்டேஸ்வரரைத் தரிசிக்க வேண்டும். அங்கு நின்று வலமாக வட திசையிற் கோமுகை வரை செல்லுதலும் அதனைக் கடந்து திரும்பி வந்த வழியே சென்று இடப தேவரையும் சண்டேஸ்வரரையும் தரிசித்தலும் மீண்டும் திரும்பி கோமுகை வரை சென்று திரும்பி வந்து சண்டேஸ்வரரை தரிசித்துவிட்டு திரும்பி வந்து இடப தேவரைத் தரிசித்தலும் வேண்டும். இத்தகைய சிக்கலான தரிசன மரபிற்குக் காரணமான புராணக் கதைச் சம்பவம் ஒன்று சமய இலக்கியங்களில் கூறப்படுகின்றது.

தேவர்களும் அசுரர்களும் அமுதத்தைப் பெற்றுக் கொள்வதற்காக திருப்பாற் கடலைக் கடைந்தபோது தோன்றிய நஞ்சை சிவபிரான் ஏற்று உண்டு தேவர்களைக் காத்தருளினார். இச்சந்தர்ப்பத்தில் சிவபிரான் இடப தேவரின் கொம்புகளின் நடுவில் நின்று திருநடனம் புரிந்தருளினார். இந்நடனம் புரிந்த காலம் பிரதோஷ காலமாகும். எனவே பிரதோஷ விரதிகள் இடப தேவரின் கொம்புகளினூடாகச் சிவலிங்கத்தைத் தரிசிப்பதன் மூலம் ஆனந்தக் கூத்தரின் அருட்பிரவாகத்தை அடையலாம் என்ற சிந்தனை. விரத தரிசனம் மரபாகப் போற்றப்படுகின்றது.

உயிர்களுக்கு அருள்பாலிக்கும் ஆலமுண்ட கண்டனைத் துதிக்கும் பின்வரும் தேவார பாசுரங்கள், பிரதோஷ காலத்தில் சிறப்பாக ஓதத்தக்கனவாகும்.

நாகந் தான்கயிறாக நளிர்வரை யதற்கு மத்தாகப்
பாகந் தேவ ரொடசுரர் படுகட லளறெழக் கடைய
வேக நஞ்செழ ஆங்கே வெருவொடும் இரிந்தெங்குமோட
ஆகந் தன்னில் வைத்தமிர் தமாக்கு வித்தான் மறைக்காடே.

(சம்பந்தர் தேவாரம்)

பருவரை ஒன்று சுற்றி அரவங் கைவிட்ட
இமையோர் இரிந்து பயமாய்க்
திருநெடு மால் நிறந்தை அடுவான் விசும்பு
சுடுவான் எழுந்து விசைபோய்ப்
பெருகிட மற்றி தற்கோர் பிதிகாரம் ஒன்றை
அருளாய் பிரானே எனலும்
அருள்கொடு மாவிடத்தை எரியாமலுண்ட
அவனண்ட ரண்டர் அரசே.

(அப்பர் தேவாரம்)

தீபாவளி

''தீபம்'' என்பது விளக்கு. ''ஆவளி'' என்பது வரிசை. தீபங்களை வரிசையாக ஏற்றிக் கொண்டாடுவதால் இப்பண்டிகை தீபாவளி எனப்பட்டது. இது ஐப்பசி மாதத்து கிருஸ்ணபட்ச சதுர்த்தசித் திதியில் கொண்டாடப்படுகிறது. இதனை நரக சதுர்த்தசி என்றும் கூறுவார். நரகாசுரன் என்ற கொடும் அசுரனைச் சத்தியபாமாவின் துணையோடு கிருஸ்ண பகவான் கொன்ற தினமே தீபாவளி ஆகும்.

நரகாசுரன் என்ற அசுரன் இறக்கும் போது அஞ்ஞான இருள் நீங்கி ஞான ஒளி பெற்றமையால், தான் இறந்த இத்தினத்தைப் பூமியில் உள்ளோர் அனைவரும் மகிழ்ச்சியுடன் கொண்டாடவேண்டும் எனக் கிருஸ்ணபகவானிடம் வரம் கேட்டான். அவ்வாறே நரகாசுரன் கேட்ட வரத்தினை அளித்து கிருஸ்ணர் அவனை ஆட்கொண்டதால் இப்பண்டிகை நரக சதுர்த்தி எனப்பட்டது.

மேலும் மகாபலிச் சக்கரவர்த்தியிடம் மகாவிஷ்ணு வாமனாவ தாரமாக வந்து தானம் பெற்று அவரை அழித்த தினமாகவும் தீபாவளி கொண்டாடப்படுகின்றது. விஷ்ணுவிடம், மகாபலிச் சக்கரவர்த்தி விடுத்த வேண்டுகோளின்படி ஆண்டிற்கு ஒருமுறை மகாபலிச் சக்கரவர்த்தி பூலோகம் வரும் நாளில் மக்கள் புத்தாடை உடுத்தி விளக்கேற்றி அவரை வரவேற்கும் தினமாகத் தீபாவளி விளங்குகிறது.

தீபாவளி நாளில் எண்ணெய் தேய்த்து உதயத்திற்கு முன்னர் வெந்நீரில் ஸ்நானம் செய்ய வேண்டும். காரணம் அன்றைய தினத்தில் வெந்நீரில் கங்கையும், எண்ணெயில் இலக்குமியும் இருப்பதாக ஐதீகம் உள்ளது. இவ்வாறாக, நித்திய கர்மானுஷ் டானங்களை நிறைவேற்றிப் புத்தாடைகள் புனைந்து ஆலயங் களுக்குச் சென்று விசேட பூசை வழிபாடுகளில் கலந்து மகிழ்வுடன் கொண்டாடும் தினம் தீபாவளியாகும். இதனால் மக்கள் மத்தியில்

தீபாவளித் தினத்தில் கடவுள் வழிபாடு செய்வது வலியுறுத்தப் படுகிறது.

இத்தினத்தில் இல்லங்களில் விசேட தீபாவளி பட்சணங் களும் அறுசுவை உணவும் தயாரித்து உறவினர் நண்பர் களுக்கு விருந்தளித்து மகிழ்ச்சியாக இருப்பது இந்துக் களின் மரபாக உள்ளது. சிலர் வேண்டியவர்களுக்கு தீபாவளி அன்பளிப்பும் வழங்கி மகிழ்வார். இதனால் மக்களிடையே ஒற்றுமை உணர்வும் கொடுத்துண்ணும் பண்பும் பரந்து வளர்கின்றன.

தீபாவளி தினத்தில் காலையில் இல்லங்களுக்கு வெளியே தீபங்களை ஏற்றி வைத்தால் யமன் திருப்தியடைவான் என்று பவிஸ்யோத்தர புராணமும், உதயத்தில் தீபமேற்றினால் அவ்வொளிபடும் இடங்களில் இலக்குமி வாசம் செய்வாள் என்று விஷ்ணு புராணம் கூறுகின்றன.

தீபங்களின் ஒளி சிற்சக்தியாகக் கொள்ளப்பட்டு, ஒளியானது இருளை நீக்குவது போல, சிற்சக்தி ஆன்மாவின் அக இருளை நீக்கி மலத்தைப் போக்கி ஞானத்தினை நல்குகிறதுஎன்ற தத்துவத்தினையும் தீபாவளிப் பண்டிகை குறித்து நிற்கிறது.

கந்த சஷ்டி விரதம்

முருகப் பெருமானுக்குரிய விரதங்களில் வெள்ளிக்கிழமை விரதம், காாத்திகை விரதம், கந்தசஷ்டி விரதம் என்பன குறிப் பிடத்தக்கது. அவற்றுள் தலையாய விரதமாக அமைவது கந்த சஷ்டி விரதமாகும். ஐப்பசி மாதத்துத் தீபாவளி அமாவாசையை அடுத்து வரும் வளர்பிறையில் பிரதமை தொடக்கம் கந்தசஷ்டி வரையுள்ள ஆறு நாட்களும் முருகப் பெருமானை விசேடமாக வழிபட்டு நோற்கும் விரதம் கந்தசஷ்டி விரதமாகும். செல் வங்கள், சுகபோகங்கள், நற்புத்திரப்பேறு என்பவற்றை முன்னிட்டு முருகப் பெருமானைக் குலதெய்வ மாகவோ இஷ்ட தெய்வமாகவோ

வழிபடுவோரும் பிறரும் இவ்விரதத்தை அனுட்டிப்பர். முருக பக்தர்கள் இவ்விரதத்தை ஒரு கடும் தவமாகக் கருதி ஆறு தினங்களும் உபவாசம் இருத்தல் வழக்கம். இயலாதவர்கள் முதல் ஐந்து நாட்கள் ஒருவேளை உண்ணுதலும் ஆறாம் நாள் உபவாசம் இருத்தலும் நடை முறையில் உள்ளது.

இவ்விரதத்தை அனுட்டிப்பவர்கள் பின்வரும் நியதிகளைக் கடைப்பிடிக்க வேண்டும்.

1) விரதத்துக்கு முதல் நாளான அமாவாசைத் தினத்தில் ஒரு வேளை உண்ணல்.
2) தொடக்க நாளில் ஆலயத்தில் தர்ப்பை அணிந்து காப்புக் கட்டல். (சங்கற்பம் செய்தல்).
3) ஆறு நாட்களும் முருகன் ஆலயத்தில் இறைவழிபாடு செய்தல். கந்தபுராணம், திருச்செந்தூர்ப் புராணம் என்பவற்றைப் புராணபடனம் செய்தல் போன்ற புனிதச் செயல்களில் ஈடுபடல்.
4) இறுதி நாளில் தர்ப்பை அவிழ்த்து தட்சணையுடன் அர்ச்சகரிடம் சமர்ப்பித்தல்.
5) ஏழாம் நாள் அதிகாலை நீராடி அநுஷ்டானங்களை நிறைவேற்றி, பாரணைப் பூசை முடிந்ததும் மகேசுர பூசை செய்து விரதத்தைப் பூர்த்தி செய்தல்.

கந்தசஷ்டி விரத நாட்களில் விரதம் அனுட்டிப்போர், முருகப் பெருமானின் ஆலயங்களில் தங்கியிருந்து அன்ன, ஆகாரங்களின்றி ஆலயத்தில் தரும் தீர்த்தத்தை மட்டும் பருகி விரதமிருப்பர். இதனை மண்டூர் முருகன் ஆலயத்தில் அவதானிக்கலாம்.

கந்தசஷ்டி என்பது முருகப் பெருமான் சூரசங்காரம் செய்து, தேவர்களைக் காத்த அருட்செயலைக் குறிக்கும். இவ்விரதத்தின் ஆறாம் நாள் முருகன் ஆலயங்களில் 'சூரன் போர்' என்னும் சமய நிகழ்வு நாடகபாணியில் நடைபெறுதல் வழக்கம். மனிதரின்

உட்பகையாக உள்ள காமம், வெகுளி, ஈயாமை, மயக்கம், செருக்கு, பொறாமை ஆகிய அசுரப் பண்புகளை அழித்து, அவர்கள் தெய்வீக நிலையில் பெருவாழ்வு வாழ, அருள்பாலிக்கும் இறைவனது ஆற்றலின் பெருமையே கந்தசஷ்டி உணர்த்தும் மெய்ப்பொருளாகும். கந்தசஷ்டி விரதத்தின் மகிமையையும் பயனையும் குறிப்பிடும் பின்வரும் பாடல் கந்தசஷ்டி விரத காலத்தில் படிப்பதற்கு ஏற்றது.

ஆரண முனிவர் வானோர் அங்கதன் மற்றன வைகல்
சீரணி முருகவேட்குச் சிறப்பொடு பூசை ஆற்றிப்
பாரணம் விதியிற் செய்தார் பயிற்றும் இவ்விரதம் தன்னால்
தாரணி அவுணர் கொண்ட தம்பதத் தலைமை பெற்றார்.

(கந்தபுராணம்)

கேதாரகௌரி விரதம்

கேதாரகௌரி விரதம் புரட்டாதி மாதத்தில் சுக்கிலபட்ச (வளர்பிறை) அட்டமி முதல் (எட்டாம் நாள் முதல்) கிருஷ்ணபட்ச (தேய்பிறை) சதுர்த்தசி (பதினான்காம் நாள்) ஈறாகிய இருபத்தொரு நாள்கள் கேதாரநாதனைக் குறித்து அனுட்டிக்கப்படும் விரதமாகும். அவ்வாறு அனுட்டிக்க இயலாதவர்கள், கிருஷ்ண பட்ச (தேய்பிறை) பிரதமை (முதலாம் நாள்) முதல் சதுர்த்தசி (பதினான்கு) ஈறாகிய பதினான்கு நாள் ஆயினும். கிருஷ்ணபட்ச (தேய்பிறை) அட்டமி (எட்டாம் நாள்) முதல் சதுர்த்தசி (பதினான்கு) ஈறாகிய ஏழு நாள் ஆயினும், கிருஷ்ணபட்ச சதுர்த்தசியாகிய ஒரு நாள் ஆயினும் விரதம் அனுட்டிக்கலாம்.

இவ்விரதத்தை அனுட்டிப்பவர்கள் கடைப்பிடிக்க வேண்டிய நியதிகள் பின்வருமாறு அமையும்.

விரதத் தொடக்க நாளில் இருபத்தொரு இழைகள் கொண்ட காப்பை ஆண்கள் வலக்கையிலும் பெண்கள் இடக்கையிலும் கட்டிக் கொள்ளல்.

முதலிருபது தினங்களும் ஒரு பொழுது நண்பகலில் உணவு உண்ணல்.

நாள்தோறும் (இருபத்தொரு நாட்கள்) பூசையில் எள்ளுருண்டை, மஞ்சளுருண்டை, அதிரசம், வாழைப்பழம், தேங்காய், வெற்றிலை, பாக்கு என்பவற்றை வகைக்கொன்றாக வைத்து, நிவேதனம் செய்தல்.

இறுதி நாளாகிய சதுர்த்தசியிலே பழம், தேங்காய், வெற்றிலை, பாக்கு, மஞ்சள், சர்க்கரை, அதிரசம் வைத்து பூசை செய்து, உபவாசம் இருத்தல்.

அடுத்த நாளில் பாரணை செய்தல்

உமாதேவியார் இவ்விரதத்தை அனுட்டித்து, சிவபெரு மானின் இடப்பக்கம் பெற்றார். திருக்கேதாரம் என்னும் தலத்திலுள்ள கேதாரேஸ்வரரை, கௌரியம்மை வழிபட்டு, இடப் பாகமிருக்கும் பேறு பெற்றதனால் இவ்விரதம், கேதார கௌரி விரதம் என வழங்கப்படுகின்றது.

திருக்கார்த்திகை விரதம்

கார்த்திகை மாதக் கார்த்திகை நட்சத்திரம் வரும் தினத்தில் அனுட்டிக்கப்படுவது கார்த்திகை விரதம். இது மற்றைய மாதங்களில் வரும் கார்த்திகை நட்சத்திர தினத்தில் நோற்கப்படும் கார்த்திகை விரதத்தைவிட மேலான மகிமை உடையது. இக்காரணத்தினால் இவ்விரதம் ''திரு'' என்னும் அடைமொழி சேர்த்து திருக்கார்த்திகை விரதம் எனப்படும்.

திருக்கார்த்திகை விரத நியதிகளில்,

1) கார்த்திகை நட்சத்திரத்திற்கு முந்திய தினத்தில் (பரணித் தினத்தில்) ஒருவேளை உணவு உண்ணல்.

2) திருக்கார்த்திகையில் உபவாசம் இருத்தல்.
3) கார்த்திகை நட்சத்திரத்தின் மறுநாளான ரோகினி தினத்தில் பாரணை செய்தல்.
4) ஆலயத்தில் தினை மா, தேன், சர்க்கரை, வாழைப்பழம் என்பவற்றை ஒருங்கே பிசைந்து ஒன்று, மூன்று, ஐந்து, ஏழு என ஒற்றை இலக்கத் தொகையில் அகல்விளக்கு வடிவில் மாவிளக்குச் செய்து நெய்விட்டு தீபம் ஏற்றுதல். (இது மாவிளக்கு எனப்படும்)
5) வீடுகளில் கோலங்கள் அமைத்து அவற்றின்மீது அகல் விளக்கு ஏற்றுதலும், தேங்காய்ப் பாதிகளை வாழைக் குற்றியில் வைத்து எண்ணெய் விட்டு திரிஇட்டு நீண்ட நேரம் எரியச் செய்தல்.

என்பன சிறப்பாகக் குறிப்பிடத்தக்கனவாகும்.

திருக்கார்த்திகைத் திருநாள் குமராலய தீபத் திருநாள் எனப்படும். மறுநாளாகிய பூரணைத் தினம் வீடுகளிலும் அனைத்து ஆலயங்களிலும் தீபமேற்றிச் சிறப்பாக வழிபாடு செய்யும் சர்வாலய தீபத் திருநாளாகும். இதனை விளக்கீடு என்று கூறுதல் மக்கள் வழக்கம்.

மூன்று தினங்களில் நிகழும் சமயச் செயற்பாடுகளை உள்ளடக்கிய திருக்கார்த்திகை விரதம் திருவண்ணாமலையில் ஒரு மாபெரும் சமூக விழாவாகக் கொண்டாடப் படுகின்றது. அம்மலைப் பிரதேச ஆதிவாசிகள் திருக்கார்த்திகை விளக்கிட்டு விழாவைத் தலைமுறை தலைமுறையாகத் தங்கள் குலவழிபாட்டுக் கடமையாக நிறைவேற்றி வருகின்றார்கள். பரணித் தினத்தில் முன்னேற்பாடுகள் செய்து மலையடி வாரத்தில் பரணித் தீபம் ஏற்றும் வழக்கமும் கார்த்திகை தினத்தில் ஒருவார காலம் தொடர்ந்து எரியக்கூடிய வகையில் மாபெரும் கொப்பறைகளில் எண்ணெய் நிரப்பி துணிகளைக் கட்டுக் கட்டாக இட்டுத் தீபமேற்று தல் ஒரு சமூக சம்பிரதாயமாகக் கடைப்பிடிக்கப்பட்டு வருகிறது.

இத்திருவண்ணாமலைத் தீபத்தைத் தரிசித்து இலட்சோப லட்சம் மக்கள் பக்தி ஆரவாரம் செய்யும் காட்சி மெய்சிலிர்க்க வைக்கும் திருக்கார்த்திகை தினச் சிறப்பு ஆகும். இம்மலை உச்சியில் தீபம் ஒளிவீசத் தொடங்கும் வேளையில் மலையடி வாரத்தில் சுட்கப் பானை (உலர்ந்த தென்னை, பனைத் தண்டுகளாலான) எனும் சொக்கப் பானை சுவாலித்து எரியும் காட்சி கண்ணிற்கினிய பரவசக் காட்சியாகும்.

புற இருள் களைந்து ஒளி பரப்பும் கார்த்திகை விளக்கீடு அக இருள்போக்கி ஞானச்சுடர் பரப்பும் தத்துவப் பொருளைக் குறிக்கின்றது.

திருக்கார்த்திகையின் பெருமையைக் கூறும் பின்வரும் பாடல்கள் சிறப்பாக ஓதத் தக்கனவாகும்.

வனைக்கை மடநல்லார் மாமயிலை வண்மறுகில்
துளக்கில் கபாலீச் சரத்தான் தொல்கார்த் திகை நாள்
தளத்தேந் தினமுலையார் தையலார் கொண்டாடும்
விளக்கீடு காணாதே போதியோ பூம்பாய் (சம்பந்தர் தேவாரம்)

நிலைதரும் கார்த்திகைத் தினத்து நெல்லியின்
இலைகொடு குகனடிக் கிறைத்த ளோரெலாஞ்
சொலுமிலைக் கொருமகந் தொடர்பி னாற்றிய
பலனடை வாரெனப் பருக நான்மறை.

(திருச்செந்தூர் புராணம்)

பெருங்கதை விரதம் (விநாயக சஷ்டி விரதம்)

கார்த்திகை மாதத் தேய்பிறைப் பிரதமை தொடக்கம் மார்கழி மாத வளர்பிறைச் சஷ்டி வரையுள்ள இருபத்தொரு தினங்கள் விநாயகசஷ்டி விரதம் அனுட்டிக்கப்படும். இவ்விரதம் பெருங்கதை விரதம், பிள்ளையார் கதை விரதம், பிள்ளையார் நோன்பு எனப் பல பெயர்களால் வழங்கப்படும்.

இவ்விரதத்தை அனுட்டிப்பவர்கள் பின்வரும் நியதிகளைக் கடைப்பிடிக்க வேண்டும்.

விரத ஆரம்ப நாளில் இருபத்தொரு இழைகள் கொண்ட காப்பை ஆண்கள் வலக்கையிலும் பெண்கள் இடக்கையிலும் கட்டிக் கொள்ளல்.

முதலிருபது தினங்களும் ஒரு பொழுது நண்பகலில் உணவு உண்ணல். இரவில் பால், பழம் உண்ணல்.

இறுதித் தினத்தில் உபவாசம் இருத்தல்.

நாள்தோறும் பூசையில் இளநீர், கரும்பு, மோதகம், அவல், எள்ளுருண்டை முதலானவற்றை நிவேதனம் செய்தல்.

பாரணைத் தினத்தின் காலைப் பொழுதில் பவித்திரமாகக் காப்பை அவிழ்த்தல்.

இவ்விரத நாட்களில் விநாயகர் ஆலயங்களிலும் சைவ ஆலயங்களிலும் வரதபண்டிதரின் பிள்ளையார் கதை, விநாயக புராணம், விநாயக கவசம் என்பவற்றைப் பாராயணம் செய்யும் வழக்கம் நெடுங்காலமாகப் பேணப்பட்டு வருகின்றது.

மார்கழித் திருவாதிரை

மார்கழி மாதம் தேவர்களுக்கு விடியற் காலமாக (வைகறைப் பொழுதாக)க் கருதப்படும். இம்மார்கழியில் வரும் திருவாதிரை நட்சத்திரம் தில்லை நடராசப் பெருமானைக் குறித்து அனுட்டிக்கும் விரதமாகும். மேலும், திருவெம்பாவை வழிபாட்டுக்குரிய பத்துத் தினங்களில் இறுதிநாளாக அமைவது மார்கழித் திருவாதிரையாகும்.

இத்தினத்தில் உபவாசம் இருத்தல் வேண்டும். இவ் விரதத்தை சிதம்பரத்தில் அனுட்டிப்பது உத்தமம். அங்கு நடைபெறும் 'ஆருத்திரா தரிசனம்' என்னும் ஆதிரை விழாவைத் தரிசனம் செய்வது சிறந்தது.

பதஞ்சலி வியாக்கிரதபாதர் போன்ற முனிவர்கள் தரிசித்து மெய்மறந்து நின்ற தில்லை நடராஜப் பெருமானின் ஆடற் கோலம் என்றும் காணத்தக்கது. அதனைக் கண்ணாரக் கருத்தாரக் காண மனிதப்பிறவி எடுக்க விரும்புவதாக அப்பர் பெருமான் குறிப்பிடுகின்றார். அவர் பாடிய ‘‘குனித்த புருவமும்’’ என்ற தேவாரம், திருமூலர் பாடிய ‘‘அரண்துடி தோற்றம்’’ என்ற திருமந்திரம் என்பன திருவாதிரைத் தரிசன தினத்தில் ஓதத்தக்கதாகும்.

திருப்பாவை

இவ்விரதம் மார்கழி மாதம் முழுவதும் மகாவிஸ்ணுவை நோக்கி அனுட்டிக்கும் விரதமாகும். வைணவப் பெண்கள் ஒருவரை ஒருவர் துயிலெழுப்பி, நீர்த்துறையில் நீராடி மண்ணிலான பாவை செய்து, தமக்கு நல்ல கணவர் அமைய வேண்டும் என்றும் நாட்டுக்கு நல்ல மழை பொழிய வேண்டும் என்றும் வேண்டி வழிபட்டு, நெய், பால் உண்ணாது, மையிட்டெழுதாது, மலரிட்டு முடியாது, தீயசொற்களைக் கூறாது ஐயமும் பிச்சையும் இட்டு இவ்விரதத்தை மார்கழி முப்பது நாட்களும் அனுட்டித்தனர் என்று ஆண்டாள் ‘‘திருப்பாவை’’ குறிப்பிடுகின்றது. தற்காலத்தில் வைணவர்களால் இந்த விரதம் மார்கழி மாதம் முழுவதும் அனுட்டிக்கப்படுகிறது.

பிராயச்சித்தம் செய்வோம்

- அன்பை வெறும் பேச்சாக இல்லாமல் செயலில் காட்டினால் இறைவனின் அன்பு நமக்கு கிடைக்கும்.
- வாழ்க்கையை எளிதாக்கி கொண்டால் பொருளுக்காக நாம் அலைய வேண்டிய அவசியம் ஏற்படாது.
- மந்திரங்களை நாம் கூறாமல் விடுவதால் மந்திரங்களுக்கு ஒரு நஷ்டமும் இல்லை.
- வழிபாட்டு நேரங்களில் மந்திரங்களை உச்சரிப்பது நல்லது.
- உள்ளத்தால் மனதால் பிறருக்கு உதவி செய்வதைவிட உடலால் மற்றவர்களுக்கு உதவி செய்வது வாழ்க்கையில் கிடைக்கும் பெரிய புண்ணியம்.
- உடல், வாய், மனம், பணம் என்ற நான்கு வகைகளிலும் பாவம் செய்கின்றோம். இதற்கு பிராயச்சித்தமாக உடலால் உதவியும் வாயால் பகவான் நாமமும் மனதால் தியானமும் பணத்தால் தர்மமும் செய்ய வேண்டும்.
- கஷ்டம், பயம், காமம், குரோதம் போன்றவை நம்மை கட்டிப் போடுகின்றன. இதுவே குடும்ப பந்தமாகும். இந்த பந்தத்திலிருந்து விடுபட்ட நிலையே மோட்சம் அல்லது முக்தி ஆகும்.

– காஞ்சி பெரியவர் –

இடம் அரம் நடம்

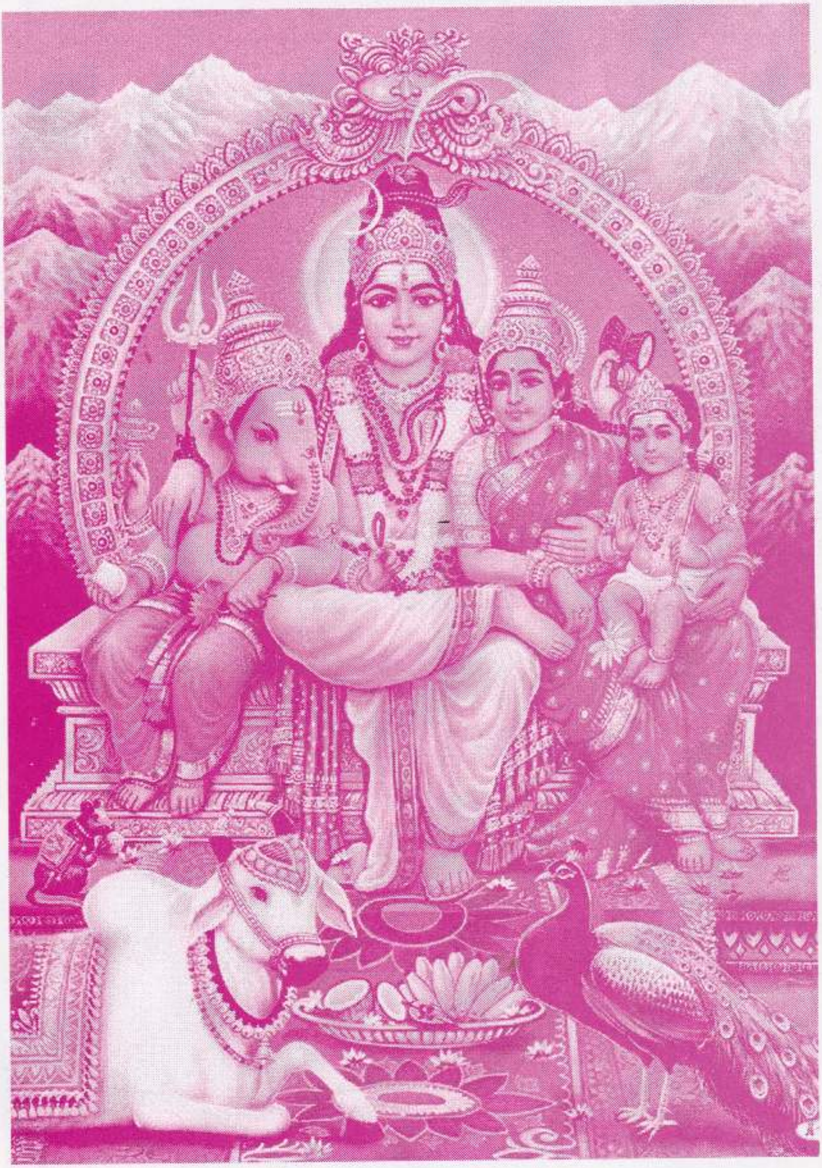

உ

சிவமயம்

உ

சிவமயம்

தாயின் மடியில்
14.07.1939

தாயுமானவர் மடியில்
24.01.2011

அளவெட்டியைப் பிறப்பிடமாகவும், செட்டிக்குளம், யாழ்ப்பாணத்தை வசிப்பிடமாகவும் கொண்டு நல்லவரும், வல்லவரும், பாசமானவருமாக வாழ்ந்த எமது அருமைத் தந்தையார் **நாகலிங்கம் யுவராசா** அவர்கள், எமக்கு நல்லுரைகளைச் சொல்லி, நல்வழி காட்டி எம்மை இம் மண்ணில் நல்ல வண்ணம் வாழ வைத்த அன்புத் தெய்வத்தின் ஆத்ம சாந்திக்காகப் பிரார்த்திப்பதோடு, அவரின் முதலாம் ஆண்டு நினைவாக இவ் வழிபாட்டு மலரினை வெளியிடுகிறோம்.

அன்புடன்
அன்னாரின்
மனைவி, பிள்ளைகள்

கீதாச்சாரம்

எது நடந்ததோ,
அது நன்றாகவே நடந்தது.
எது நடக்கின்றதோ,
அது நன்றாகவே நடக்கிறது.
எது நடக்க இருக்கிறதோ,
அதுவும் நன்றாகவே நடக்கும்.
உன்னுடையது எதை இழந்தாய்,
எதற்காக நீ அழுகிறாய்?
எதை நீ கொண்டு வந்தாய்?
அதை நீ இழப்பதற்கு.
எதை நீ படைத்திருக்கிறாய்,
அது வீணாவதற்கு.
எதை நீ எடுத்துக் கொண்டாயோ,
அது இங்கிருந்தே எடுக்கப்பட்டது.
எதை கொடுத்தாயோ,
அது இங்கேயே கொடுக்கப்பட்டது.
எது இன்று உன்னுடையதோ,
அது நாளை
மற்றொருவருடையதாகிறது.
மற்றொரு நாள்
அது வேறொருவருடையதாகும்.
இந்த மாற்றம் உலக நியதியாகும்.

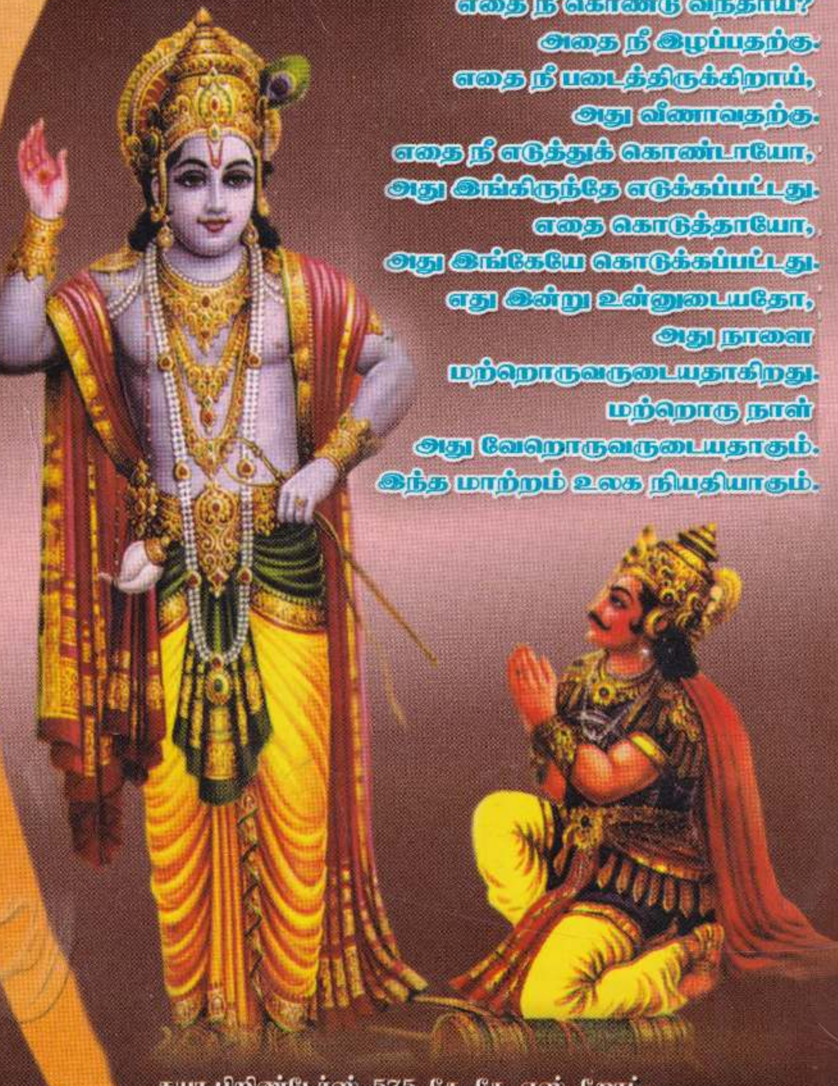

தயா பிறிண்டேர்ஸ், 575, கே. கே. எஸ். றோட்,
நாச்சியார் கோவிலடி, யாழ். 0773717353